

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster, lag om finansiering av regionutveckling och tillväxttjänster, lag om privata rekryteringstjänster och till lagar om ändring av vissa lagar som har samband med dem

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det att det stiftas en lag om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster, en lag om finansiering av regionutveckling och tillväxttjänster samt en lag om privata rekryteringstjänster. Lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice, lagen om sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen, lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt, lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet och lagen om sociala företag upphävs. Dessutom ändras lagen om utkomstskydd för arbetslösa och vissa andra lagar. Propositionen hänför sig till regeringens proposition med förslag till landskapsreform och reform av ordnandet social- och hälsovården och de lagar som har samband med dem (RP 15/2017 rd) samt utkastet till regeringens proposition med förslag till lag om regionutveckling och tillväxttjänster.

Det centrala innehållet i den föreslagna lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster utgörs av bestämmelser om den arbetssökandes serviceprocess och om de rekryterings- och kompetenstjänster som ska tillhandahållas i varje landskap. Som rekryteringstjänster ska landskapet förmedla uppgifter om tillgången på kunnig arbetskraft och om arbetstillfällen, ge råd vid rekrytering och jobbsökning samt sammanjämka arbetstillfällen och arbetssökande. Som kompetenstjänster ska det i landskapet tillhandahållas yrkes- och karriärvägledning samt tillväxttjänstutbildning. Landskapet kan dessutom ordna andra tjänster som stöder rekrytering och jobbsökning och utvecklar kompetensen. Av de övriga tjänsterna definieras endast arbetsprövning närmare. I övrigt fastställs inte innehållet i tjänsterna.

De uppgifter som gäller genomförandet av systemen med utkomstskydd för arbetslösa och alterneringsledighet och som för närvarande hör till arbets- och näringsbyråerna överförs till arbetslöshetskassorna, Folkpensionsanstalten och landskapen. Arbetslöshetskassan avgör om de medlemmar i kassan som får inkomstrelaterad dagpenning och Folkpensionsanstalten om de som får grunddagpenning eller arbetsmarknadsstöd har rätt till arbetslöshetsförmån, med undantag av de påföljder som föreläggs för sådant förfarande som bedöms som arbetskraftspolitiskt klandervärt. De uppgifter som hör samman med uppföljningssystemet för utkomstskyddet för arbetslösa och som för närvarande hör till arbets- och näringsbyråerna överförs till landskapen.

Lagen om utkomstskydd för arbetslösa ändras så att uppföljningen av hur de arbetssökandes aktiva jobbsökning fullföljs i enlighet med sysselsättningsplanerna eller de planer som ersätter sysselsättningsplanen ersätts med bestämmelser om aktiv jobbsökning. Syftet med ändringen är att effektivisera de arbetssökandes jobbsökning på eget initiativ och motprestationerna i fråga om arbetslöshetsförmånerna samt öka den regionala och yrkesmässiga rörligheten.

För att få arbetslöshetsförmån krävs att den arbetssökande under arbetslöshetstiden söker i genomsnitt minst en ledig arbetsplats för varje hel arbetslöshetsvecka. Den aktiva jobbsökningen följs upp genom en granskningsperiod på 12 veckor. De arbetsplatser som ska sökas ska erbjudas av landskapet eller av en tjänsteproducent eller, om det inte gjorts arbetserbjudanden, vara annat arbete som är lämpligt för den arbetssökande. En rapport om jobbsökningen lämnas till landskapet inom sju dagar från den föregående rapporten.

Aktiv jobbsökning förutsätts inte om personen under den vecka som avses varit i arbete eller sysselsatt som företagare, deltagit i tjänster som ordnats av landskapet eller en tjänsteproducent eller främjat sin kompetens, jobbsökning, sysselsättning eller inledande av företagsverksamhet på ett annat sätt som överenskommit med landskapet eller tjänsteproducenten eller varit sjuk.

Den föreslagna lagen om finansiering av regionutveckling och tillväxttjänster ska tillämpas i Fastlandsfinland vid beviljandet av sådana finansieringstjänster som avses i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster. Lagen tillämpas både på verksamhet som finansieras med nationella medel och på verksamhet som finansieras ur strukturfonderna. Lagen gäller inte enbart landskapen, utan också projekt som arbets- och näringsministeriet finansierar med nationella medel och projekt gällande tekniskt stöd som det finansierar med medel ur strukturfonderna samt projekt som social- och hälsovårdsministeriet finansierar med medel ur strukturfonderna. I 7 kap. finns bestämmelser om förvaltningen och verkställandet av Finlands strukturprogram Hållbar tillväxt och jobb 2014–2020. De paragrafer i 7 kap. som särskilt fastställs i lagen gäller också Finlands garantiprogram för att förbättra

tillgången på finansiering för tillväxtföretag (ett strukturfondsprogram i enlighet med EU:s SMF-initiativ).

Bestämmelserna för nästa programperiod justeras när den Europeiska unionens lagstiftning om detta blir klar. I den här lagreformen görs inga ändringar i lagstiftningen om samarbetsprogrammen inom målet europeiskt territoriellt samarbete, utan på genomförandet av dem tillämpas till slutet av Europeiska unionens strukturfondsprogramperiod 2014–2020 de bestämmelser som gäller när lagen träder i kraft. Bestämmelser om detta ingår i övergångsbestämmelserna.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 20 .

INNEHÅLL

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* I denna paragraf föreskrivs om lagens tillämpningsområde. Enligt 16 § i förslaget till lag om regionutveckling och tillväxttjänster kan tillväxttjänster på landskapsnivå ordnas i form av serviceenheter som gäller rekryteringar och kompetens. I den föreslagna lagen föreskrivs om rekryterings- och kompetenstjänster som rör ovan beskrivna tjänstehelhet.

Enligt 25 § i förslaget till lag om regionutveckling och tillväxttjänster ska ansvaret för ordnandet av tillväxttjänsterna i Nylands landskap inte ligga hos landskapet utan hos samkommunen som består av huvudstadsregionens kommuner. I Nylands landskap svarar således samkommunen för ordnandet av rekryterings- och kompetenstjänster och på den tillämpas de bestämmelser som föreskrivs om landskapet i den föreslagna lagen. Om saken föreskrivs i 2 momentet.

2 §. *Definitioner.* I denna paragraf definieras de centrala begrepp som används i lagen. I den föreslagna 1 punkten definieras begreppet enskild kund. Med enskild kund avses en fysisk person som söker eller tar emot sådana tjänster som avses i den föreslagna lagen. Begreppet enskild kund motsvarar begreppet enskild kund i 1 kap. 3 § 1 mom. 1 punkten i lagen om offentlig arbetskraft- och företagsservice.

I den föreslagna 2 punkten definieras arbetssökande och i 3 punkten arbetslös. Med arbetssökande avses en enskild kund vars jobbsökning är i kraft på det sätt som anges i 4-6 § i den föreslagna lagen. Som arbetslös betraktas en person som inte står i anställningsförhållande eller är sysselsatt på heltid som företagare eller i eget arbete längre än två veckor utan avbrott och som inte är studerande på heltid enligt 2 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Som arbetslös betraktas även en person som står i anställningsförhållande men är permitterad på heltid eller vars ordinarie arbetstid per vecka är under fyra timmar. Som arbetslös betraktas även den som står i ett anställningsförhållande och som är permitterad på heltid eller vars ordinarie arbetstid per vecka är under fyra timmar. Definitionerna för arbetssökande och arbetslös motsvarar 1 kap. 3 § 2 och 3 punkten i lagen om offentlig arbetskraft- och företagsservice.

I den föreslagna 4 punkten definieras tjänsteproducent. Enligt 22 § i den föreslagna lagen om regionutveckling och tillväxttjänster kan landskapet producera de tillväxttjänster som ingår i dess organiseringsansvar endast i fråga om en så kallad bristsituation på marknaden, det vill säga då tjänster inte annars finns att tillgå. Detta innebär att tillväxttjänster på landskapsnivå produceras i huvudsak av privata tjänsteproducenter som landskapet väljer genom en konkurrensutsättning eller ett godkännandeförfarande. En privaträttslig sammanslutning, en stiftelse eller en enskild näringsidkare

kan fungera som tjänsteproducent. Privaträttsliga sammanslutningar är till exempel aktiebolag, kommanditbolag, öppna bolag, andelslag och föreningar. Som tjänsteproducent betraktas i den föreslagna lagen en dylik aktör som utifrån ett upphandlingsavtal eller ett beslut av landskapet för landskapets räkning producerar rekryterings- och kompetenstjänster. Tjänsteproducenten kan producera antingen en enskild tjänst, en helhet bestående av flera enskilda tjänster eller ansvara för en viss kundgrupps serviceprocess.

3 §. *Jämlikhet.* Paragrafen föreskriver om den jämlikhet som ska iakttas i tillhandahållandet av rekryterings- och kompetenstjänster. Bestämmelsen motsvarar till sitt innehåll 1 kap. 7 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Eftersom en arbetslös arbetssökande enligt bestämmelserna i lagen om utkomstskydd för arbetslösa har en möjlighet att vägra ta emot ett jobb som berörs av strejk, lockout eller blockad utan att gå miste om sin arbetslöshetsförmån, ska landskapet eller tjänsteproducenten informera arbetssökanden om en arbetstvist i samband med arbetserbudandet. Till skillnad från nuvarande praxis föreskriver bestämmelsen inte separat om skyldigheten att informera om en arbetstvist i samband med personlig service. Information om en på förhand känd arbetstvist ska ges i samband med arbetserbudandet, oberoende av på vilket sätt arbetserbudandet görs.

2 kap. Serviceprocessen för en enskild kund

4 §. *Inledning av jobsökning.* Paragrafen föreskriver om inledande av jobsökning i enlighet med 2 kap. 1 § 1 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. I stället för begreppet inledande av jobsökning används begreppet inledning av jobsökning i bestämmelsen. Jobsökningen inleds på motsvarande sätt som i nuläget i huvudsak elektroniskt i den för ändamålet avsedda webbtjänsten. Enligt gällande bestämmelse kan man också personligen begära om inledning av jobsökningen på arbets- och näringsbyrån och därutöver kan arbets- och näringsbyrån också godkänna en begäran som framförts på annat sätt. Enligt den föreslagna bestämmelsen kan en jobsökning förutom i webbtjänsten också inledas genom att man personligen begär om det hos landskapet eller hos en tjänsteproducent som landskapet utsett för ändamålet. Den personliga begäran kan framföras i samband med ett personligt besök, men den kan också framföras till exempel genom fjärrförbindelse med bild eller per telefon. Personligen innebär ändå att kundens identitet fortsättningsvis måste gå att bekräfta.

Landskapet ska på sitt område inrätta fysiska verksamhetsställen, där jobsökningen kan inledas genom ett personligt besök. På så sätt garanterar man att det är möjligt att inleda jobsökningen även för de kunder som inte vill inleda jobsökningen i webbtjänsten. Användningen av webbtjänster är inte möjligt till exempel för personer som inte har de nödvändiga koderna för identifikation eller som har bristfälliga kunskaper i hur man använder en webbtjänst. Det fysiska verksamhetsstället kan handhas av landskapet eller till exempel av en sådan tjänsteproducent som landskapet utsett för ifrågavarande uppgift. Landskapet ska se till att det i landskapet tillhandahålls information om var man kan inleda jobsökningen.

5 §. *Registrering av utlänningar som arbetssökande.* Paragrafen föreskriver om villkoren för att en utlänning som begär om inledning av jobsökning ska kunna registreras som arbetssökande. Sådana medborgare i andra stater som har rätt att utan landskapets arbetskraftspolitiska prövning komma till Finland för att söka arbete och förvärvsarbeta på grundval av internationella avtal om arbetskraftens fria rörlighet som är förpliktande för Finland, ska registreras som arbetssökande enligt det föreslagna 1 momentet. Avtal om arbetskraftens fria rörlighet är avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EGT L 1, 3.1.1994) och fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen (FördrS 102-103/94), avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer (FördrS 37-38/2002) samt överenskommelsen om gemensam nordisk arbetsmarknad (FördrS 40/83). Medborgare i EU- och EES-stater samt deras familjemedlemmar, även om dessa inte skulle vara medborgare i EU- eller EES-stater, registreras som arbetssökande.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs om de villkor på vilka andra medborgare än medborgare i EU- eller EES-stater och deras familjemedlemmar kan registreras som arbetssökande. I likhet med nuvarande praxis förutsätter en registrering som arbetssökande att personen har rätt att förvärvsarbeta på basis av ett uppehållstillstånd och att tillståndet inte är förenat med några begränsningar som gäller arbetsgivaren. Med avseende på registreringen som arbetssökande har det ingen betydelse på vilka grunder uppehållstillståndet har beviljats. Begränsningar som gäller arbetsgivare och som hindrar registreringen som arbetssökande kan gälla endast arbetstagarens uppehållstillstånd (A- eller B-uppehållstillstånd beviljat på grund av arbetande), men inte andra uppehållstillstånd. En begränsning

av yrkesområde i arbetstagarens uppehållstillstånd utgör inte uteslutande ett hinder för registrering som arbetssökande.

Paragrafen motsvarar 2 kap. 2 § 1 och 2 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Europaparlamentets och rådets direktiv om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd, vilket för närvarande bereds (mottagningsdirektivet), kan förutsätta vissa ändringar i utlänningars rätt att registrera sig som arbetssökande.

6 §. *Upphörande av jobbsökningens giltighet.* I 1 mom. i paragrafen föreskrivs om de grunder på vilka jobbsökningen upphör att vara i kraft. Enligt den föreslagna 1 punkten, i likhet med 2 kap. 1 § 2 mom. 1 punkten i den gällande lagen om arbetskrafts- och företagsservice, upphör jobbsökningen att vara i kraft om den arbetssökande meddelar att han eller hon inte längre önskar hålla sin jobbsökning i kraft.

Enligt 2 kap. 1 § 2 mom. 2 punkten i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice upphör jobbsökningen att vara i kraft om den arbetssökande inte är i kontakt med arbets- och näringsmyndigheten inom den utsatta tiden och på det sätt myndigheten förutsätter. På grundval av ovan nämnda punkt upphör jobbsökningen att vara i kraft exempelvis när den arbetssökande inte anländer till intervjun där hans eller hennes servicebehov bedöms. Enligt den föreslagna 2 punkten upphör jobbsökningen att vara i kraft om den arbetssökande inte deltar i bedömningen av servicebehovet. Dessutom föreskriver 2 punkten om att jobbsökningen upphör att vara i kraft om den arbetssökande inte inom utsatt tid lägger fram de redogörelser om sin yrkeskompetens, arbetshistoria, utbildning och arbetsförmåga som är nödvändiga för att klarlägga hans eller hennes servicebehov. Punkten motsvarar 2 kap. 1 § 2 mom. 3 punkten i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. En bedömning av arbetssökandens servicebehov kan förutsätta en närmare utredning av arbetsförmågan. Om den arbetssökande inte deltar i de undersökningar eller bedömningar av arbetsförmågan som är nödvändiga för att klarlägga hans eller hennes servicebehov upphör hans eller hennes jobbsökning att vara i kraft på grundval av den 3 punkten. Punkten motsvarar 2 kap. 1 § 2 mom. 5 punkten i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

I den föreslagna 4 punkten föreskrivs om en ny grund för upphörande av jobbsökningen. Jobbsökningen upphör att vara i kraft om den arbetssökande inte väljer en tjänsteproducent inom angiven tid efter det att han eller hon har anvisats till att använda sin valfrihet. Enligt förslaget till lag om regionutveckling och tillväxttjänster ska kunden som använder sig av tillväxttjänster i landskapet kunna välja tjänsteproducent bland de tjänsteproducenter som landskapet utsett i enlighet med sitt organiseringsansvar, om inte något annat föreskrivs. Valfriheten gäller också rekryterings- och kompetenstjänster i den mån flera tjänsteproducenter producerar service som motsvarar det bedömda servicebehovet hos kunden. Den arbetssökande som anvisats till att använda sin valfrihet har å andra sidan också en skyldighet att välja tjänsteproducent. Den arbetssökande ska åläggas en tidsfrist för att göra valet. Fristen ska vara skälig.

Enligt 2 kap. 1 § 2 mom. 4 punkten i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice upphör jobbsökningen att vara i kraft om den arbetssökande inte inom den tid och på det sätt som överenskommits i sysselsättningsplanen eller en plan som ersätter den underlättar arbets- och näringsmyndigheten om hur han eller hon har följt planen. I den föreslagna lagen ingår inga bestämmelser om sysselsättningsplanen. Den arbetslösa arbetssökande är skyldig att aktivt söka jobb och vid behov delta i tjänster som främjar hans eller hennes sysselsättning. För att följa upp den arbetssökandes aktivitet är den arbetslösa arbetssökande skyldig att minst var sjunde dag anmäla att jobbsökningen fortsätter och redogöra om åtgärder i anslutning till den i den för ändamålet avsedda webbtjänsten. Om den arbetssökande underlåter att göra anmälan upphör jobbsökningen att vara i kraft. Bestämmelsen om detta finns i det föreslagna 2 momentet. Anmälan i webbtjänsten kan ersättas med en anmälan som görs på något annat sätt. En anmälan som lämnas på annat sätt kräver ett vägande skäl. Ett vägande skäl för att godkänna en på annat sätt lämnad anmälan är till exempel att den arbetssökande inte har möjlighet att använda webbtjänsten.

Enligt det föreslagna 3 momentet upphör jobbsökningens giltigheten för en utländsk arbetssökande också i det fall att det i personens arbetsrätt sker förändringar som innebär att han eller hon inte längre kan registreras som arbetssökande. En sådan situation föreligger exempelvis när ett tidsbegränsat uppehållstillstånd går ut och personen inte har ansökt om ett nytt uppehållstillstånd. Om personen ansöker om ett nytt uppehållstillstånd innan det tidsbegränsade tillståndet går ut kan hans eller hennes jobbsökning fortgå utifrån det tidigare uppehållstillståndet tills beslutet om ansökan gällande det nya uppehållstillståndet vunnit laga kraft. Bestämmelsen motsvarar 2 kap. 2 § 3 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

7 §. *Inledning av jobbsökningen på nytt.* Paragrafen föreskriver om inledning av jobbsökningen på nytt. Efter att giltigheten för jobbsökningen upphört kan jobbsökningen inledas på nytt genom att man framför en begäran i webbtjänsten eller personligen på det sätt som anges i den föreslagna 4 §. Om giltigheten för jobbsökningen upphört på grund av att personen inte deltagit i de undersökningar eller bedömningar av arbetsförmågan som är nödvändiga för att klarlägga hans eller hennes servicebehov, förbinder sig personen att delta i dessa för att kunna inleda jobbsökningen på nytt. Till ovan nämnda delar motsvarar paragrafen till sitt sakinnehåll 2 kap. 1 § 3 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. På samma sätt som den arbetssökande ska förbinda sig att delta i undersökningar eller bedömningar av arbetsförmågan för att kunna inleda jobbsökningen på nytt, förbinder sig personen vid valet av tjänsteproducent, om giltigheten för jobbsökningen har upphört på grund av att den arbetssökande inte har valt en tjänsteproducent inom utsatt tid efter att han eller hon hänvisats till att använda sin valfrihet. Om jobbsökningen upphört på grund av att den arbetssökande inte deltagit i en bedömning av servicebehovet eller inte har lagt fram de uppgifter som krävs för bedömningen, kräver en inledning av jobbsökningen även i detta avseende att personen förbinder sig vid att delta i en bedömning av servicebehovet eller lägga fram de nödvändiga utredningarna.

8 §. *Bedömning av arbetssökandes servicebehov.* I 2 kap. 5 §. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice bedöms servicebehovet genom en intervju med den arbetssökande. I 2 kap. 4 § i lagen föreskrivs om tidsfristerna för ordnande av intervju. Arbets- och näringsmyndigheten ska ordna en första intervju inom två veckor efter det att jobbsökningen inletts, om det inte med beaktande av arbetssökandens situation är uppenbart onödigt. Arbets- och näringsmyndigheten ska ge arbetssökanden möjlighet till senare regelbundet återkommande intervjuer enligt arbetssökandens servicebehov. En intervju med den arbetslösa arbetssökande ska dock alltid ordnas när arbetslösheten varat i tre månader utan avbrott och därefter alltid efter att arbetssökanden varit arbetslös i tre månader utan avbrott.

Enligt det föreslagna 1 momentet ska arbetssökandens servicebehov bedömas inom två veckor från det att jobbsökningen inletts. En sådan bedömning ska göras för alla som inleder en jobbsökning. I sak motsvarar detta nuvarande praxis. För närvarande har det ansetts uppenbart onödigt att ordna en första intervju om den arbetssökande haft kännedom om att han eller hon kommer att inleda ett jobb eller en föräldraledighet inom tre månader från jobbsökningens början. I detta fall har man utan en intervju och utifrån de uppgifter som arbetssökanden gett bedömt att personen inte är i behov av sakkunnigtjänster.

Servicebehovet för en arbetslös arbetssökande ska bedömas regelbundet. Behovet ska granskas senast när personens arbetslöshet sedan den förra bedömningen av servicebehovet varat i tre månader utan avbrott. Den oavbrutna arbetslösheten bedöms utifrån definitionen av arbetslös i 2 § 3 punkten. Till denna del motsvarar bestämmelsen nuvarande praxis.

Till skillnad från nuvarande praxis förutsätts bedömningen av servicebehovet inte uttryckligen ske under en intervju. Det här gör det möjligt att bedöma servicebehovet till exempel digitalt. I regel skulle den första bedömningen av servicebehovet alltså ske digitalt då den arbetssökande inleder jobbsökningen i den för ändamålet avsedda webbtjänsten. Om arbetssökandens kompetens och färdigheter att söka jobb bedöms vara uppdaterade hänvisas han eller hon till att söka jobb på egen hand. Utifrån den digitala bedömningen av servicebehovet kan personen också anvisas direkt till tjänsten eller vid behov till en närmare bedömning av servicebehovet. Den närmare bedömningen av servicebehovet genomförs av landskapet eller tjänsteproducenten. Landskapet kan bedöma servicebehovet exempelvis när den arbetssökande utifrån den digitala bedömningen av servicebehovet löper risk för långtidsarbetslöshet eller har ett sektorsövergripande servicebehov.

Enligt det föreslagna 2 momentet ska faktorer som påverkar den arbetssökandes sysselsättning utredas vid bedömningen av servicebehovet. Då servicebehovet bedöms ska bland annat arbetssökandens yrkesskicklighet, arbetsförmåga och jobbsökningsfärdigheter bedömas, liksom dessa i relation till personens sysselsättningsmål. I samband med bedömningen av servicebehovet ska även sannolikheten för en långvarig arbetslöshet bedömas. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar till väsentliga delar den gällande lagens bestämmelse om innehållet i en intervju med en arbetssökande.

Tillsammans med den arbetssökande kommer man överens om vilka tjänster han eller hon behöver. Sådana tjänster är exempelvis rekryteringstjänster som stöder jobbsökningen eller kompetenstjänster som utvecklar personens kunnande. Med den arbetssökande kan man också komma överens om andra tillväxttjänster i landskapet, såsom främjande av sysselsättning genom lönesubvention. Med den arbetssökande kan man även avtala om studier som stöds med arbetslöshetsförmån eller om arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning. Med avvikelse från nuvarande praxis föreslås inte någon definition av en sysselsättningsplan som utarbetas tillsammans med den arbetssökande. Det

som överenskommits ska dock registreras i kunddatasystemet. Den arbetssökande ska anvisas till en lämplig tjänst. Om en tjänst som anses motsvara arbetssökandens servicebehov tillhandahålls av flera producenter, har personen friheten att välja tjänsteproducent. Den arbetssökande ska vid behov vägledas i användningen av sin valfrihet och i valet av tjänsteproducent. I fråga om vägledning i användningen av valfrihet ska särskilt sådana personer beaktas som kan ha sämre förutsättningar än andra att använda sin valfrihet utan vägledning.

9 §. *Bedömning av behovet av sektorsövergripande service.* I paragrafens 1 moment definieras behovet av sektorsövergripande service. Med behovet av sektorsövergripande service avses en situation där främjandet av sysselsättning för en arbetslös arbetssökande förutsätter en samordning av tillväxttjänster och social- och hälsovårdstjänster eller rehabiliteringstjänster som Folkpensionsanstalten är skyldig att ordna. Den arbetslösa har ett behov av samordning av tjänster när hans eller hennes svårigheter att sysselsättas inte beror enbart på bristen på lediga arbetsplatser eller brister i personens yrkeskompetens, utan då han eller hon också har begränsningar i sin arbets- eller funktionsförmåga som påverkar sysselsättningen eller brister i anslutning till sin livsbemästring som inte löser sig genom konsultation mellan myndigheter och tjänsteproducenter. Definitionen motsvarar till sitt sakinnehåll det som avses med behovet av sektorsövergripande service i lagen om sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen.

Enligt 19 § i förslaget till lag om regionutveckling och tillväxttjänster ansvarar landskapet för att identifiera kundgrupper och kunder i behov av tillväxttjänster och andra samordnade tjänster som landskapet är skyldig att ordna. I 9 § 2 mom. i den föreslagna lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster anges när behovet av sektorsövergripande service senast ska bedömas. Behovet av sektorsövergripande service ska bedömas när den arbetslösa har fått arbetsmarknadsstöd i minst 300 dagar på grundval av arbetslöshet eller då han eller hon varit arbetslös utan avbrott en viss tid. Behovet av sektorsövergripande service för en arbetslös som är under 25 år ska bedömas när arbetslösheten har pågått i sex månader utan avbrott. I övriga fall ska behovet av sektorsövergripande service bedömas när personens arbetslöshet pågått utan avbrott i 12 månader. Längden på arbetslösheten bedöms enligt 2 § 3 punkten. Arbetsmarknadsstöd anses dock inte ha utbetalats på grundval av arbetslöshet om stödet utbetalats under den sysselsättningsfrämjande tid som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Bestämmelsen motsvarar 2 § 2 mom. i lagen om sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen.

10 §. *Den arbetslösa arbetssökandes skyldigheter.* Den som är arbetslös arbetssökande har en allmän skyldighet att aktivt söka arbete. Dessutom är personen skyldig att delta i en bedömning av servicebehovet samt i tjänster som stöder jobbsökningen och främjar hans eller hennes kompetens och arbetsmarknadsfärdigheter. Om de i bestämmelsen avsedda följderna av en försummelse av skyldigheterna föreskrivs annanstans i den föreslagna lagen och i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, till vilken hänvisas i det informativa 3 *momentet*. Till sitt sakinnehåll motsvarar bestämmelsen i huvudsak 2 kap. 8 § i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

11 §. *Information till arbetssökande.* Paragrafen föreskriver om skyldigheten att informera den arbetssökande. Enligt det föreslagna 1 momentet ska den arbetssökande i samband med att en jobbsökning inleds eller utan dröjsmål därefter informeras om omständigheter som hänför sig till jobbsökningen och om de rekryterings- och kompetenstjänster som finns till buds samt om övriga sysselsättningsfrämjande tillväxttjänster som landskapet har ansvar för att ordna. Sådana tillväxttjänster är exempelvis startpeng och lönesubvention. Utöver ovan nämnda ska den arbetssökande informeras om villkoren för jobbsökningens giltighet och om omställningsskyddet.

I det föreslagna 2 momentet föreskrivs om omständigheter som den arbetslösa arbetssökande vid behov också ska informeras om utöver det som anges i 1 momentet. Informationsskyldigheten gäller andra tjänster som kan främja den arbetssökandes sysselsättning samt om villkoren för att få arbetslöshetsförmån. Den arbetslösa arbetssökande ska således informeras exempelvis om skyldigheten att aktivt söka jobb och om skyldigheten att delta i tjänster. Paragrafen motsvarar till den del som gäller innehållet i informationen till den arbetssökande i huvudsak 2 kap. 3 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Eftersom landskapet inte är behörigt att utreda de arbetskraftspolitiska förutsättningarna för erhållande av arbetslöshetsförmån, har landskapet ingen skyldighet att informera om de allmänna arbetskraftspolitiska förutsättningarna för erhållande av arbetslöshetsförmån, såsom hur företagsverksamhet eller studier påverkar rätten att erhålla arbetslöshetsförmån. Den arbetssökande ska dock informeras om ansökan om arbetslöshetsförmåner.

Paragrafen anger inte på vilket sätt eller av vem informationen ska ges. Enligt förslaget till lag om regionutveckling och tillväxttjänster ska landskapet sörja för att informera kunden om dennes rättigheter, skyldigheter och förmåner. Landskapet ska se till att arbetssökande nås av den i paragrafen avsedda informationen på det för var och en mest lämpliga sättet. Största delen av de arbetssökande får numera uppgifterna elektroniskt, men informationen ska vid behov kunna ges på annat sätt, till exempel genom att ordna informationsmöten.

3 kap. Rekrytering och kompetens

12 §. *Rekryteringstjänster.* Paragrafen motsvarar till sitt sakinnehåll 3 kap. 1 och 2 § om arbetsförmedlingsservice och delvis 4 kap. 1 § om informations- och rådgivningstjänster i den gällanden lagen om offentlig arbeidskrafts- och företagsservice. Istället för begreppet arbetsförmedling används begreppet rekryteringstjänster. Rekryteringstjänster är tjänster avsedda för både arbetsgivaren och arbetssökanden vars mål är att fylla lediga arbetsplatser och sysselsätta arbetssökande fort. Om rekryteringstjänsterna som ska tillhandahållas av landskapet definieras i paragrafens 1 moment. Rekryteringstjänsterna omfattar information om tillgången till kunnig arbetskraft och om arbetstillfällen rådgivning om arbetsstillfällen, rekrytering och jobsökning samt sammanjämkning av arbetstillfällen och arbetssökande. om tillgången på kunnig arbetskraft och om arbetstillfällen, rådgivning om rekrytering och jobsökning samt sammanjämkning av arbetstillfällen och arbetssökande.

Dessutom kan man som rekryteringstjänster erbjuda andra tjänster som stöder rekrytering och jobsökning. För de arbetssökande kunde exempelvis ordnas jobsökarträning och arbetsträning.

13 §. *Kompetenstjänster.* I paragrafen definieras kompetenstjänster. Med kompetenstjänster främjar man tillgången till arbetskraft och förbättrar vuxnas kunnande, möjligheter att få arbete eller behålla en arbetsplats och deras färdigheter att fungera som företagare. Därtill främjar kompetenstjänster uppkomsten av ny företagsverksamhet samt tillväxt och internationalisering av företagsverksamhet. Landskapet ska tillhandahålla åtminstone vägledning för yrkesvalet och karriären samt tillväxttjänstutbildning. Om vägledning för yrkesvalet och karriären föreskrivs i 14 § och om tillväxttjänstutbildning i 15-20 §. En persons kompetens kan också utvecklas genom arbetsprövning och som stöd för kompetensutvecklingen kunde även andra tjänster erbjudas. Trots att landskapet ska se till att det i området finns vägledning för yrkesval och karriär samt tillväxttjänstutbildning har en enskild kund ingen subjektiv rätt till dessa tjänster.

Utveckling av kompetensen kan också ske via arbeidskraftsutbildning i enlighet med lagen om yrkesutbildning. Antagning av studerande till arbeidskraftsutbildning sköts av landskapet. Den arbetslösa arbetssökandes kompetens kan också främjas genom att man stöder personens frivilliga studier med arbetslöshetsförmån. Om frivilliga, med arbetslöshetsförmån stödda studier föreskrivs i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Dessutom kan den arbetslösa arbetssökandes yrkeskompetensutvecklas genom lönesubventionerat arbete. Om beviljande av lönesubvention föreskrivs i den föreslagna lagen om finansiering av regionutveckling och tillväxttjänster.

14 §. *Vägledning för yrkesval och karriär.* Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 4 kap. 3 § i den gällande lagen om offentlig arbeidskrafts- och företagsservice. Genom vägledning för yrkesvalet och karriären stöder man enskilda kunder i att planera sin utbildning och karriär, förbättra sina sysselsättningsförutsättningar, utveckla sin kompetens och sysselsätta sig. Vägledning för enskilda kunders yrkesval och karriär stöder också tillgången till behörig och motiverad arbetskraft för företag och andra arbetsgivare.

Vägledning för yrkesvalet och karriären omfattar informationsförmedling och rådgivning i fråga om utbildningsmöjligheter och andra möjligheter till kompetensutveckling, arbetsmarknader, branscher och yrken, inledande av företagsverksamhet, förändringar i arbetslivet samt prognostisering av utbildnings- och arbeidskraftsbehov. Vägledning för yrkesvalet och karriären kan innefatta personlig vägledning. Genom den personliga vägledningen hjälper man kunden att identifiera sina förutsättningar och yrkesmässiga målsättningar och att bedöma dessa i förhållande till utbildnings- och jobbmöjligheter. Utgångspunkten för den personliga vägledningen är kundens egen aktivitet. Vägledningen kunde kompletteras med andra tjänster som stöder klarläggandet av alternativ för yrkesval och karriär, sökning till yrkesutbildning och utvecklingen av arbetslivsfärdigheter.

För att utreda alternativen för enskilda kunders yrkesval och karriär samt deras kompetens och lämplighet kan man vid behov och med kundens samtycke använda lämpliga psykologiska och andra

bedömningsmetoder i vägledningen för yrkesvalet och karriären. Användningen av psykologiska bedömningsmetoder ska förutsätta psykologexamen.

15 §. *Tillväxttjänstutbildning.* Som tillväxttjänster erbjuds yrkesinriktad utbildning, vars syfte inte är avläggandet av en examen eller en del av en examen. Dessutom kan tillväxttjänstutbildning omfatta utbildning i företagsverksamhet och integrationsutbildning i enlighet med 17 § i lagen om främjande av integration. Till skillnad från vad som föreskrivs i 5 kap. 1 § 2 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice kan man inte ordna tillväxttjänstutbildning som siktar på en examen eller en del av den. I samband med reformen av yrkesutbildning på andra stadiet föreslås organiseringsansvaret för yrkesutbildning som leder till examen överföras till undervisnings- och kulturministeriets förvaltningsområde. Om ordnande av utbildning som leder till yrkesinriktad examen föreskrivs i lagen om yrkesutbildning, enligt vilken yrkesutbildning som leder till examen ordnas som arbetskraftsutbildning. Med avvikelse från arbetskraftsutbildning i enlighet med lagen om yrkesutbildning används benämningen tillväxttjänstutbildning för sådan utbildning som ordnas av landskapet och som motsvarar den nuvarande arbetskraftsutbildningen.

16 §. *Antagning av studerande.* Paragrafen föreskriver om antagning av studerande till tillväxttjänstutbildning. Enligt det föreslagna 1 momentet förutsätter antagning till tillväxttjänstutbildning på motsvarande sätt som i dag att personen är lämpad för utbildningen och att han eller hon har ett utbildningsbehov. En person under 20 år kan antas till tillväxttjänstutbildningen endast om det inte är möjligt eller annars ändamålsenligt att genomföra utbildningen som frivilliga studier. Ovan nämnda skulle dock inte gälla integrationsutbildning. En invandrare under 20 år kan också antas till integrationsutbildning som ordnas som tillväxttjänstutbildning. Bestämmelsen motsvarar 5 kap. 3 § 1 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

Enligt det föreslagna 2 momentet ansvarar landskapet för att anta studerande till tillväxttjänstutbildning. Landskapet kan inte överföra ansvaret för antagningen av studerande till en utbildningsproducent eller annan tjänsteproducent. I det föreslagna 2 momentet finns en bestämmelse om att antagningstillfället och lämplighetsproven i anslutning till antagningen är avgiftsfria för dem som söker sig till utbildning. Bestämmelsen motsvarar 5 kap. 3 § 4 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

17 §. *Studerandes rättigheter och skyldigheter.* Paragrafen föreskriver om studerandes rättigheter och skyldigheter inom tillväxttjänstutbildning. Enligt det föreslagna 1 momentet har en studerande rätt att få undervisning enligt utbildningens genomförandeplan och rätt att avlägga studier under den tid tillväxttjänstutbildningen pågår. Utbildningens längd definieras i anskaffningsavtalet. Enligt det föreslagna 2 momentet ska den studerande regelbundet delta i undervisningen och göra framsteg i sina studier på det sätt som avses i utbildningens genomförandeplan. Ovan nämnda bestämmelser motsvarar 5 kap. 4 § 1 och 2 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. I stället för utbildnings- eller studieplan används begreppet utbildningens genomförandeplan.

I det föreslagna 3 momentet hänvisas till bestämmelserna i den föreslagna lagen om yrkesutbildning, som skulle tillämpas även på tillväxttjänstutbildning. De tillämpade bestämmelserna gäller ovan nämnda lagförslags 80 § 1 och 2 mom. om rätt till en trygg studiemiljö, 84 § om narkotikatest, 85 § om disciplin, 86 § om disciplin i elevhem, 87 § om avlägsnande av en studerande som uppför sig störande eller äventyrar säkerheten, 88 § om verkningarna av anhängigt åtal och domstols beslut på disciplinärt förfarande, 93 § 3-6 mom. om förfarandet i ett disciplinärt ärende och 95 § om tystnadsplikt för studerande. Dessutom tillämpas bestämmelserna om ändringsökande i 12 kap. i förslaget till lag om yrkesutbildning på utbildningsproducentens beslut,

18 §. *Avbrytande av utbildningen.* I det föreslagna 1 momentet föreskrivs om grunderna för att avbryta utbildningen. Dessa motsvarar grunderna för avbrytande i 5 kap. 5 § 1 mom. i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Tillväxttjänstutbildningen avbryts om en studerande inte gör framsteg i studierna på det sätt som avses i 17 § 2 mom. eller om denne utan tillstånd har varit frånvarande utan avbrott i fem utbildningsdagar. Beslutet om avbrytandet hör till landskapets behörighet. Innan beslutet fattas ska landskapet på det sätt som krävs enligt förvaltningslagen ge den studerande tillfälle att bli hörd. Enligt det föreslagna 2 momentet är utbildningsproducenten skyldig att till det landskap som beslutat om antagningen meddela om grunderna för avbrytandet.

19 §. *Inläring i arbetet som ingår i utbildningen.* Paragrafen föreskriver om inläring i arbetet i anslutning till tillväxttjänstutbildning. Ett skriftligt avtal om perioden med inläring i arbetet ska ingås. På avtalet tillämpas vad som i 24 § föreskrivs om avtal om arbetsprövning. I avtalet ska det dessutom överenskommas om den lärare som ansvarar för handledningen och hur och under vilken tid

handledningen genomförs. Om avtalet föreskrivs i paragrafens 2 moment, vilket motsvarar 5 kap. 6 § 2 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

Enligt 3 momentet i paragrafen ansvarar den som anordnar en period med inlärn timer i arbetet för den studerandes skydd i arbetet så som föreskrivs i arbetarskyddslagen (738/2002). Enligt 4 § 1 mom. 1 punkten tillämpas lagen också på elevers och studerandes arbete i samband med utbildningen. Utbildningsproducenten är skyldig att ordna grupplivförsäkring för de studerande under perioderna med inlärn timer i arbetet. Det föreslagna 3 momentet motsvarar till sitt innehåll 5 kap. 6 § 3 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

20 §. *Gemensam anskaffning av utbildning.* Paragrafen motsvarar 5 kap. 7 § i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. I den gällande bestämmelsen hänvisas till den allmänna gruppundantagsförordningen för statliga stöd och till de minimis-stöd. Ifrågavarande gruppundantagsförordning och förordningarna om de minimis-stöd nämns i bestämmelserna med definitioner i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Eftersom det i förslaget till lag om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster utöver gemensam anskaffning av utbildning inte ingår andra stödformer som anses vara statligt stöd, skrivs ifrågavarande förordningar in i paragraferna.

4 kap. Arbetsprövning

21 §. *Anvisning till arbetsprövning.* Arbetsprövning kan användas för att utreda en enskild kunds alternativ för yrkesval och karriär eller för att stödja kundens möjligheter att komma in på arbetsmarknaden på nytt. Arbetsprövning kan ordnas på motsvarande sätt som i dag av företag, enskilda näringsidkare, kommuner, samkommuner, andra sammanslutningar, stiftelser eller statliga ämbetsverk eller inrättningar. Landskapet kan också ordna den. Arbetsprövning kan ändå inte ordnas av en aktör till vilken kunden står i anställnings- eller tjänsteförhållande när avtalet om arbetsprövning ingås.

Den föreslagna paragrafen motsvarar i huvudsak 4. kap. 5 § och 7 § 2 mom. i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Enligt 4 kap. 5 § i den temporära lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice, som gäller fram till slutet av 2018, kan en enskild kund anvisas till arbetsprövning på en arbetsplats också för att bedöma hans eller hennes lämplighet, vilket kallas rekryteringsprövning. Den föreslagna bestämmelsen omfattar inte användningsändamålet för arbetsprövning motsvarande rekryteringsprövning. Först när man förvärvat tillräcklig erfarenhet av prövningen och utrett dess verkningar, går det att bedöma om rekryteringsprövning kan göras permanent till ett av arbetsprövningens användningsändamål.

22 §. *Maximitid för arbetsprövning.* Maximitiden för arbetsprövning är på motsvarande sätt som i dag 12 månader. En arbetsprövning kan dock inte pågå i mer än sex månader hos samma anordnare. Kommunen och landskapet utgör undantag från detta. Prövotiden på sex månader granskas enligt uppgift.

Paragrafens 2 moment föreskriver om förnyad beräkning av maximitiden för arbetsprövning. Bestämmelsen motsvarar 4 kap. 6 § 2 mom. i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

23 §. *Begränsningar i fråga om arbetsprövning.* Paragrafen motsvarar 4 kap. 7 § i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Om landskapet bemyndigar en tjänsteproducent att ingå avtal om arbetsprövning, ska landskapet se till att tjänsteproducenten även följer begränsningarna i fråga om arbetsprövning.

24 §. *Avtal om arbetsprövning.* Avtalet om arbetsprövning ska alltid ingås skriftligt. Avtalet ingås av den enskilda kunden som deltar i arbetsprövningen, arbetsgivaren som ordnar arbetsprövningen och av landskapet. Istället för landskapet kan också en tjänsteproducent som landskapet bemyndigat att ingå avtal om arbetsprövning fungera som avtalspart. Vad gäller avtalets innehåll motsvarar paragrafen 4 kap. 9 § 1 och 2 mom. i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Anordnaren av arbetsprövning är skyldig att lämna in en bedömning av den enskilda kundens lämplighet till landskapet eller tjänsteproducenten, beroende på vilkendera aktör som fungerar som avtalspart.

I avtalet om arbetsprövning kan också ingå andra nödvändiga villkor. Om detta föreskrivs i 2 momentet. Dessutom föreskriver 2 momentet om att arbetsgivaren som ordnar arbetsprövningen inte

kan överföra skyldigheterna enligt avtalet på någon annan. Momentet motsvarar 4 kap. 9 § 3 mom. i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

Paragrafens 4 moment om anmälan av namnet på den person som deltar i arbetsprövningen och de uppgifter som avses i 1 och 3 mom. till förtroendemannen eller någon annan som företräder de anställda hos den som ordnar arbetsprövningen motsvarar 4 kap. 9 § 4 mom. i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

25 §. *Rättslig ställning samt ansvar för arbetarskyddet och dataskyddet.* Paragrafen motsvarar 4 kap. 8 § i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. En enskild kund som deltar i en arbetsprövning står inte i anställningsförhållande till den som ordnar arbetsprövningen, till landskapet eller till den som producerar tjänster för landskapet. Om detta föreskrivs i 1 momentet. 4 kap. 8 § 2-5 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice sammanförs i paragrafens 2 moment. Momentet föreskriver på motsvarande sätt som i dag om att lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män, lagen om likabehandling, arbetarskyddslagen, lagen om unga arbetstagare samt särskilt nämnda bestämmelser i lagen om integritetsskydd i arbetslivet ska tillämpas på den som deltar i en arbetsprövning. I bestämmelsen nämns dessutom iakttagandet av bestämmelserna om tystnadsplikt. Angående tystnadsplikten för den som deltar i en prövning gäller vad som särskilt föreskrivs om hemlighållande av information som arbetstagare och tjänsteinnehavare i motsvarande uppgifter får genom sina arbetsuppgifter.

Paragrafens 3 och 4 mom. motsvarar 4 kap. 8 § 6 och 7 momentet i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Enligt det föreslagna 3 momentet jämföras den som ordnar arbetsprövning med en arbetsgivare och den som deltar i arbetsprövning med en arbetstagare. I den föreslagna 4 paragrafen finns informativa hänvisningar till bestämmelser om straff.

26 §. *Avbrytande av arbetsprövning.* Paragrafen föreskriver om avbrytande av arbetsprövning och om hävande av avtalet om arbetsprövning. På grundval av 1 momentet avbryts arbetsprövningen om en enskild kund utan tillstånd har varit frånvarande fem prövningsdagar utan avbrott eller om han eller hon annars har varit frånvarande så mycket att målen för arbetsprövningen inte nås. Grunderna för avbrytande motsvarar grunderna för avbrytande av arbetsprövning i 4 kap. 10 § 1 momentet i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Beslutet om att avbryta prövningen på grund av frånvaro fattas av landskapet. Arbetsgivaren som ordnar arbetsprövningen är skyldig att anmäla sådan frånvaro som avses i 1 mom. till landskapet eller tjänsteproducenten som fungerar som avtalspart. Tjänsteproducenten är skyldig att överföra frånvaroärendet till landskapet för prövning av avbrottet.

Paragrafen 2 moment föreskriver om hävande av avtalet av annat skäl än på grund av frånvaro. Landskapet eller den aktör som ordnar tjänster för landskapet eller arbetsgivaren som ordnar arbetsprövningen kan häva avtalet genom att meddela detta skriftligt till de andra parterna. Hävandet av avtalet får dock inte basera sig på en diskrimineringsgrund som förbjuds i lag eller på någon annan ogrundad orsak. I 4 kap. 10 § 3 mom. om hävande av avtalet om arbetsprövning i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice nämns inte att den som deltar i arbetsprövningen skulle ha rätt att häva avtalet. I praktiken har den som deltar i en prövning rätt att när som helst avbryta prövningen trots avsaknaden av en uttrycklig bestämmelse om saken. För klarhetens skull ingår det i bestämmelsen ett separat omnämnande om att en enskild kund som deltar i arbetsprövning har rätt att häva avtalet. I arbetarskyddslagen föreskrivs om hur avbrytande av arbetsprövning påverkar rätten till arbetslöshetsförmån.

27 §. *Annan tjänst som ordnas på en arbetsplats.* Paragrafen är ny. Den föreskriver om villkoren som ska följas i fråga om en tjänst som ordnas på en arbetsplats, oberoende av under vilken benämning tjänsten ordnas. I den föreslagna lagen föreskrivs inte uttömmande om tjänster som kan ordnas som stöd för jobbsökning eller kompetensutveckling. Om tjänsten inbegriper perioder som genomförs på en arbetsplats, tillämpas bestämmelserna om arbetsprövning på tjänsten. Bestämmelsen gäller sådana perioder på arbetsplatsen, där personen deltar i praktiska arbetsuppgifter på arbetsplatsen. Dylika perioder kan ordnas endast för att utreda en enskild kunds alternativ för yrkesval och karriär eller för att stödja dennes möjligheter att på nytt komma in på arbetsmarknaden. Bestämmelsen utesluter dock inte exempelvis anordnande av kortvariga studiebesök på arbetsplatsen. Även inläring i arbetet i anslutning till tillväxttjänstutbildning faller utanför tillämpningsområdet, då det om detta föreskrivs separat i den föreslagna 19 §.

I fråga om en tjänst som ordnas på en arbetsplats iakttas bestämmelserna om arbetsprövning i 21-26 §. Tjänstens längd räknas samman med maximitiden på 12 månader för arbetsprövningen.

5 kap. Sysselsättningsskyldighet

28 §. *Att ordna möjlighet till rehabilitering, utbildning eller arbete.* Enligt 11 kap. 1 § 1 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice, ska det till en arbetslös arbetssökande tryggas möjlighet till sysselsättningsfrämjande rehabilitering eller arbetskraftsutbildning, om personens rätt till arbetslöshetsdagpenning till följd av maximitidens utgång upphör efter att han eller hon fyllt 57 år, men innan denne fyllt 60 år. Dessutom ska landskapet för en arbetslös arbetssökande som fyllt 60 år ordna möjlighet till sysselsättningsfrämjande service eller arbete med lönesubvention i anställning hos någon annan än kommunen enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, innan hans eller hennes rätt till arbetslöshetsdagpenning för löntagare upphör på grund av maximitiden. I paragrafens 3 moment föreskrivs om kommunens skyldighet att ordna möjlighet till arbete, om en sådan arbetslös arbetssökande som avses i 1 eller 2 mom. inte sysselsätts på den öppna arbetsmarknaden och lämplig sysselsättningsfrämjande service enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, rehabilitering eller arbete med lönesubvention i anställning hos någon annan än kommunen inte kan ordnas för personen. Den föreslagna paragrafen innehåller en motsvarande bestämmelse. I stället för arbetskraftsutbildning hänvisar den föreslagna lagen till tillväxttjänstutbildning och till arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning, varvid bestämmelsen motsvarar gällande praxis.

Om maximitiden för arbetslöshetsdagpenning föreskrivs i 6 kap. 7 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Maximitiden är 300, 400 eller 500 dagar. I 6 kap. 9 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa föreskrivs om rätten till arbetslöshetsdagpenning för tilläggsdagar. För dem som är berättigade till arbetslöshetsdagpenning för tilläggsdagar utbetalas arbetslöshetsdagpenning trots maximitiden till utgången av den kalendermånad under vilken den arbetssökande fyller 65 år. På motsvarande sätt som i dag är landskapet skyldigt att trygga möjligheten till rehabilitering eller utbildning eller att ordna möjlighet till sysselsättningsfrämjande service eller arbete med lönesubvention i anställning hos någon annan än kommunen, enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, för arbetslösa som uppfyller de i bestämmelserna nämnda åldersgränserna och som inte är berättigade till arbetslöshetsdagpenning för tilläggsdagar. I sista hand ska personens hemkommun på landskapets anvisning ordna möjlighet till arbete.

29 §. *Arbete som ordnas på grundval av sysselsättningsskyldigheten.* Paragrafen motsvarar 11 kap. 1 § 4 och 5 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

30 §. *Begränsningar i och upphörande av sysselsättningsskyldigheten.* Paragrafen motsvarar 11 kap. 2 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

6 kap. Särskilda bestämmelser

31 §. *Landskapets uppgifter för att genomföra omställningsskyddet.* I samband med omstruktureringar genomför landskapet, arbetsgivaren och arbetstagarna i samarbete en åtgärdsmodell för omställningsskydd. Åtgärdsmodellen för omställningsskydd består av flera olika delar och av olika lagars bestämmelser. Landskapen ansvarar för uppgifter i anslutning till förvaltning och skötsel av omstruktureringar i enlighet med 36 § i lagen om tillväxttjänster.

I syfte att genomföra omställningsskyddet ska landskapet vid uppsägning tillsammans med arbetsgivaren och personalens företrädare kartlägga behovet av tjänster, samordna tjänsterna med träning eller utbildning som arbetsgivaren betalar samt reservera tillräckliga resurser och bereda sig på behövliga åtgärder efter att ha mottagit ett meddelande enligt 48 § i lagen om samarbete inom företag (334/2007), 8 § i lagen om samarbete mellan kommunala arbetsgivare och arbetstagare (449/2007) och 24 § i lagen om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar (1233/2013). Landskapet ska också för den offentliga arbetskrafts- och företagsservicens del bistå arbetsgivarna vid utarbetandet och genomförandet av sysselsättningsfrämjande handlingsplaner i enlighet med nämnda lagar.

När Finland söker finansiering ur Europeiska globaliseringsfonden för åtgärder vid uppsägningar enligt EGF-förordningen, sköter landskapet som offentlig förvaltningsuppgift den regionala verkställigheten av Europeiska globaliseringsfondens projekt.

32 §. *Rätt att få uppgifter.* Paragrafen föreskriver om rätten att få uppgifter i anslutning till rekryterings- och kompetenstjänster. Det föreslagna 1 momentet gäller landskapets rätt att få uppgifter. Landskapet har oberoende av sekretessbestämmelser och andra begränsningar av rätten att få uppgifter rätt att avgiftsfritt få de uppgifter som är nödvändiga vid ordnandet av rekryterings- och kompetenstjänster. Landskapet har rätt att få uppgifter om exempelvis arbetslöshetsdagpenning som

arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten utbetalat åt en person för att ordna möjligheter till rehabilitering, utbildning och sysselsättning.

Om rätten för en producent av rekryterings- och kompetenstjänster att få uppgifter om en enskild kund föreskrivs i det föreslagna 2 momentet. Landskapet kan på grundval av bestämmelsen överlåta uppgifter om den enskilda kunden till tjänsteproducenten om dessa är nödvändiga för att producera tjänsten. Detta kräver inte kundens samtycke. I paragrafens 3 moment föreskrivs om arbetsgivarens rätt att för att fullgöra sin skyldighet att återanställa en uppsagd arbetstagare eller tjänsteinnehavare enligt de lagar som gäller arbetsavtals- och tjänsteförhållanden få uppgifter om huruvida en person som arbetsgivaren namngett är arbetssökande. Bestämmelsen motsvarar 12 kap. 6 § 3 mom. i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

I det föreslagna 4 momentet föreskrivs om lämnande av uppgifter i maskinläsbar form eller med hjälp av en teknisk anslutning, vilket motsvarar 12 kap. 6 § 4 mom. i gällande lag.

33 §. *Publicering av uppgifter om jobbsökningen.* Paragrafen föreskriver om publicering av uppgifter som gäller jobbsökningen och om överlåtelse av uppgifter om arbetssökanden till arbetsgivaren. Enligt det föreslagna 1 momentet publiceras uppgifter om den arbetssökande som är nödvändiga med hänsyn till jobbsökningen och rekryteringen i webbtjänsten som stöder jobbsökning och rekrytering, det så kallade *Arbetsmarknadstorget*. Uppgifterna överförs automatiskt till Arbetsmarknadstorget när en person inleder jobbsökningen enligt vad som föreskrivs i 4 §. Uppgifterna ska publiceras i en sådan form att den arbetssökande inte kan identifieras. Således publiceras exempelvis inte den arbetssökandes namn, ålder eller kontaktuppgifter. Nödvändiga uppgifter för jobbsökning och rekrytering är uppgifter om yrkesmässigt kunnande såsom utbildning och arbetserfarenhet. För att uppgifter som innebär att den arbetssökande kan identifieras ska kunna lämnas ut till en arbetsgivare krävs på motsvarande sätt som i dag den arbetssökandes samtycke. För att kunna lämna ut uppgifter om en arbetssökandes hälsotillstånd till en arbetsgivare krävs att den arbetssökande ger sitt uttryckliga skriftliga samtycke.

33 §. *Försäkringsskydd.*
kompletteras

34 §. *Omprövningsbegäran och besvär.*
kompletteras

35 §. *Hur omprövningsbegäran och besvär inverkar på verkställigheten av beslut.*
kompletteras

1.1 Lag om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt

1 kap Allmänna bestämmelser

1 § Tillämpningsområde. I paragrafen föreskrivs om lagens tillämpningsområde. Lagen ska enligt första momentet tillämpas vid beviljande av finansieringstjänster och lönesubventioner som avses i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster (xx/2017) i Fastlandsfinland, dvs. i andra delar av Finland än i landskapet Åland.

I andra momentet i paragrafen föreskrivs om hur lagen ska tillämpas på stöd som finansieras med medel från Hållbar tillväxt och jobb 2014–2020 – strukturfondsprogrammet för Finland samt på programmets genomförande. Lagen ska tillämpas i sin helhet på nationella stöd och stöd enligt 3, 8 och 9 § som finansieras med medel från strukturfondsprogrammet. Lagen ska tillämpas på stöd som beviljats dels av landskapen, dels av arbets- och näringsministeriet och social- och hälsovårdsministeriet enligt vad som föreskrivs i 8 § i lagen.

När strukturfondsprogrammet Hållbar tillväxt och jobb 2014–2020 genomförs ska bestämmelserna i 7 kap. i lagen tillämpas av samtliga förmedlande organ, om inte något annat följer av Europeiska unionens lagstiftning.

Förutom bestämmelserna i 7 kap. i lagen ska de förmedlande organen tillämpa också den nationella stödlagstiftning som gäller i fallet. Vid tillämpningen av 3, 8 och 9 § i lagen avses med stödlagstiftning denna lag. I fråga om de nuvarande förmedlande organ som var aktuella när lagen bereddes avses för Innovationsfinansieringsverket Tekes del med stödlagstiftning statsunderstödslagen (688/2001), som det förmedlande organet ovan ska följa, om inte något annat följer av 7 kap. i denna lag.

Enligt 1 mom. i paragrafen ska lagen tillämpas på nationella anslag för utveckling av regionerna, när arbets- och näringsministeriet eller landskapet beviljar stöd från dessa anslag.

I 3 mom. i paragrafen föreskrivs om Finlands garantiprogram. Med Finlands garantiprogram avses ett strukturfondsprogram enligt Europeiska unionens initiativ Att investera i tillväxt och sysselsättning 2014–2020 och SME-initiativet. Syftet med programmet är att förbättra tillgången till finansiering för tillväxtföretag.

I 4 mom. i paragrafen föreskrivs om lagens tillämpningsområde i relation till statsunderstödslagen, som på grund av att den är en allmän lag för statsbidragsverksamheten ska tillämpas på statsunderstöd, om inte något annat bestäms i någon annan lag. Till följd av särdragen i fråga om de stöd som beviljas för finansieringen av regionutveckling och tillväxttjänster är det nödvändigt att införa bestämmelser som i viss mån avviker från statsunderstödslagen om de stöd som avses i denna lag. Det gäller i synnerhet användning, övervakning och granskning av stöd samt tillgång till och utlämning av uppgifter om stöd. Vidare gäller det förvaring av handlingar samt återbetalning och återkrav av stöd. Behoven av att avvika från regleringen i statsunderstödslagen orsakas i första hand av omständigheter kring bestämmelserna om strukturfonder. Bestämmelser som avviker från statsunderstödslagen ingår i huvudsak i 7 kap. i denna lag. I 4 mom. föreslås dessutom en hänvisning till lagen om allmänna förutsättningar för stöd som beviljas för ekonomisk verksamhet (429/2016), som enligt förslaget ska ändras så att den gäller också landskap som beviljare av stöd.

Med Hållbar tillväxt och jobb 2014–2020 – strukturfondsprogrammet för Finland avses ett strukturfondsprogram enligt Europeiska unionens initiativ Att investera i tillväxt och sysselsättning 2014–2020.

2 §. *Definitioner.* I paragrafen föreslås begrepp som är centrala för lagen. Enligt 1 punkten i paragrafen avses med allmän gruppundantagsförordning för statsunderstöd kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget. Enligt 2 punkten i paragrafen avses med stöd av mindre betydelse sådant stöd som avses i kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpning av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, dvs. de minimis-stöd.

De strukturfonder som avses i 3 punkten i paragrafen är Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) och Europeiska socialfonden (ESF). Enligt definitionen i 4 punkten avses med strukturfondsmedel medel som har beviljats Finland i Europeiska unionens budget och motsvarande nationella strukturfondsmedel. I 5 punkten avses på motsvarande sätt med Europeiska regionala utvecklingsfondens medel sådana medel som beviljats Finland i Europeiska unionens budget och motsvarande nationella regionala utvecklingsfondsmedel och i 6 punkten avses med Europeiska socialfondens medel sådana medel som beviljats Finland i Europeiska unionens budget och motsvarande nationella socialfondsmedel.

I 7, 8, 9 och 10 punkten i paragrafen anges de myndigheter som ska delta i förvaltningen av strukturfonderna. Med förvaltande myndigheter avses de myndigheter som anges i 8 § i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster och som ska svara för uppgifterna enligt artikel 125 i den allmänna förordningen och i 41 § i denna lag. Med attesterande myndigheter avses de myndigheter som anges i 8 § i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster och som ska svara för uppgifterna enligt artikel 126 i den allmänna förordningen och i 42 § i denna lag. Med revisionsmyndigheter avses

de myndigheter som anges i 8 § i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster och som ska svara för uppgifterna enligt artikel 127 i den allmänna förordningen och i 43 § i denna lag. Med förmedlande organ avses de myndigheter som anges i 8 § i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster och som ska svara för verkställighetsuppgifter som gäller stödmottagare enligt 44 § i denna lag. Det är i huvudsak fråga om uppgifter som gäller beviljande, betalning och uppföljning av stöd.

I 11 och 12 punkten i paragrafen definieras de EU-förordningar med central anknytning till förvaltningen av strukturfonderna. Med allmän förordning avses Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006. Med budgetförordning avses Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002.

Enligt 13 punkten i paragrafen avses med strukturfondsprogram Hållbar tillväxt och jobb 2014–2020 – ett strukturfondsprogram för Finland och ett garantiprogram för Finland som syftar till att förbättra tillgången till finansiering för tillväxtföretag.

Enligt 14 punkten definieras ett landskap som ett offentlighetsligt samfund enligt 2 § i landskapslagen (xxxx/2017)

I 15 punkten i paragrafen anges vad som avses med Nylands samkommun.

Kap. 2 Stöd som beviljas företag

3 §. *Stöd för att inleda och utveckla företagsverksamhet.* I 1 mom. 1 punkten i paragrafen föreskrivs om stöd som beviljas av nationella medel för start av företagsverksamhet. Stödet ersätter den startpeng som tidigare kunde beviljas av arbets- och näringsbyråerna för att trygga försörjningen för en person som hade för avsikt att bli företagare. Den största skillnaden jämfört med tidigare är att stödet för att inleda företagsverksamhet beviljas bara företaget och inte den som avser att grunda ett företag. Syftet med startpengen är trygga försörjningen för företagare under den tid det tar att starta och etablera företagsverksamhet på heltid. Tanken med det nya stödet för företag är också att tryggheten av företagarens försörjning inte längre ska betonas som grund för beviljande. Orsaken till det är främst att det i fortsättningen är fråga om ett stöd för företag, och på grund av att stödet har karaktären av verksamhetsstöd lämpar sig tryggheten av företagarens försörjning inte särskilt väl som princip för beviljandet. När det gäller beviljande av stöd enligt lagförslaget är ett centralt villkor att stödet kan beviljas om företaget bedöms ha förutsättningar för fortlöpande lönsam verksamhet.

Startpeng kan inte beviljas om den personkond som ansöker om startpeng har inlett företagsverksamhet på heltid innan det har fattats beslut om beviljande av stöd. I samband med den fortsatta beredningen av det nya stödet bör man när det gäller stöd till företag överväga den tillämpade principen om att den som ansöker om stöd på egen risk kan börja genomföra ett projekt efter att ha lämnat in sin ansökan.

I fråga om det nya stödet bör man också överväga stödtidens längd i fortsättningen. För närvarande kan startpeng beviljas för högst 12 månader och den beviljas för perioder på högst sex månader

Vid den fortsatta beredningen av lagsförslaget bör man också överväga hur tillämpliga vissa andra principer är för beviljande av startpeng. Övervägas bör bland annat hur stort stödbelopp som ska beviljas och i hur många rater stödet ska betalas ut.

I 1 mom. 2 punkten i paragrafen föreskrivs om stöd som beviljas av nationella medel för företagens utvecklingstjänster. Till dessa tjänster hör analys-, expert- och utbildningstjänster avsedda för utveckling av små och medelstora företag (SME-företag). Tjänster ska erbjudas i olika faser av företagens livscykel. Beträffande innehållet i tjänsterna gör regleringen det möjligt att vidareutveckla det så att det motsvarar behoven. Analystjänsterna är tjänster som erbjuds för att det ska vara möjligt att bedöma utvecklingsbehoven i företagen. Experttjänster är konsulttjänster, utredningar och andra sakkunnigtjänster som är nödvändiga för utveckling av företagets verksamhet. Utbildningstjänster som behövs för att verksamheten ska utvecklas är tjänster för företagare och nyckelpersoner i företag. Dessa tjänster kan inbegripa också företagsspecifika sakkunnigtjänster. Utbildningstjänsterna kan vid behov inriktas på en viss grupp av företag eller ett visst kundsegment. Analys-, expert- och utbildningstjänsterna ska ersätta den service för utveckling av företagsverksamhet som avses i 8 kap. 5 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

I 1 mom. 3 punkten i paragrafen föreskrivs om stöd som beviljas av nationella medel för utvecklings- och investeringsprojekt som gäller utveckling av ny företagsverksamhet, tillväxt och internationalisering i företagen. Stöd kan enligt lagen beviljas för materiella och immateriella investeringar och utvecklingsåtgärder. Med materiella investeringar avses förvärv av markområden, byggnader, maskiner, anordningar och materiel samt långtidsinhyrning av maskiner och anordningar. Med immateriella investeringar avses tillgångar som uppkommit genom förvärv av patenträttigheter, licenser, know-how eller icke patentskyddad teknisk kunskap vid överföring av teknik. Med utvecklingsåtgärder avses utveckling av affärskompetens, internationalisering, produkter, tjänster och tillverkningsmetoder, beredning av projekt samt annan jämförbar betydelsefull utveckling av affärsverksamheten. Tanken är att särskilt nystartade företag ska beaktas i högre grad på grund av deras betydelse och olika utgångspunkter. Stöd ska dock kunna beviljas förutom för åtgärder för grundande av ny företagsverksamhet i företag som inleder sin verksamhet också för kostnaderna för att starta ny företagsverksamhet i redan verksamma företag.

I paragrafens 2 mom. föreslås en hänvisningsbestämmelse enligt vilken fördelningen av behörigheten mellan landskapet, Nylands samkommun och enskilda tjänsteproducenter när stödet beviljas ska anges i 18 § i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster.

I 3 mom. i paragrafen föreslås en bestämmelse om att stöd kan beviljas ur Europeiska regionutvecklingsfonden av medel som anvisats för landskapet för utvecklings- och investeringsprojekt som avses i 1 mom. 3 punkten och som lämpar sig för finansiering från strukturfondsprogrammet.

Enligt 4 mom. i paragrafen får närmare bestämmelser om beviljande av stöd och stödets användningsområden utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §. *Stödmottagare.* I paragrafen föreskrivs om vem som kan beviljas stöd för start och utveckling av företagsverksamhet. Enligt 1 mom. i paragrafen kan små och medelstora företag (SME-företag) beviljas bidrag. Den grundläggande tanken i 1 mom. enligt vilken stöd i huvudsak ska beviljas SME-företag överensstämmer bland annat med gällande lag om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet. Eftersom bara företag får beviljas stöd, kommer bland annat fysiska personer som än så länge bara planerar att inleda företagsverksamhet att ställas utanför stödsystemet. För stöd och rådgivning till sådana personer finns det tillgång till andra tjänster som erbjuds av landskapet och andra aktörer.

I 1 mom. föreskrivs dessutom om ett undantag enligt vilket det är möjligt att bevilja stöd också för stora företags investeringar. I stödområde I och II enligt lagen om regionutveckling och tillväxttjänster kan i enlighet med momentet stöd beviljas för stora företags investeringar, dvs. närmast för förvärv av maskiner och anordningar samt för byggande. Närmare villkor för stöd till stora företag får föreskrivas genom förordning av statsrådet. Trots att stödet i första hand beviljas SME-företag, är det med tanke på de särskilda behoven i stödområde I och II motiverat att även i fortsättningen hålla kvar möjligheten att bevilja stöd i dessa områden också för stora företags investeringar.

Enligt momentet avses med SME-företag sådana små och medelstora företag som anges i bilaga I i den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd. Enligt definitionen avses med SME-företag företag som har färre än 250 anställda och en årsomsättning eller en balansomslutning som inte överstiger 50 miljoner euro och som uppfyller de kriterier som beskriver fristående företag samt övriga kriterier på små och medelstora företag i definitionen. Med *små företag* avses företag som sysselsätter färre än 50 personer, som har en årlig omsättning eller balansomslutning som inte överstiger 10 miljoner euro och som uppfyller de kriterier som beskriver fristående företag samt de övriga kriterierna i rekommendationen. Med stora företag avses andra än små eller medelstora företag.

I 2 mom. i paragrafen listas de branscher som inte får beviljas stöd. I fråga om fiskeri, jordbruk och skogsbruk kvarstår begränsningen enligt nuvarande lag om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet, dvs. stöd får fortfarande inte beviljas för dessa branscher. Med fiskeri avses i detta sammanhang utnyttjande av levande naturresurser i vattnet och odling i vatten samt produktion, förädling och saluhållande av fiskprodukter. Med jordbruk avses åkerodling, boskapsskötsel eller annat hållande av produktionsdjur, växthusproduktion, trädgårds- och plantskoleproduktion, pälsdjursuppfödning, uppfödning av hästar, renskötsel, bishushållning, yrkesmässig jakt, bär- eller svamplockning eller annan produktionsverksamhet som omfattar produkter i bilaga I till Europeiska gemenskapens grundfördrag. Med skogsbruk ska i detta sammanhang avses skötsel av skog och odling av trädbestånd som utövas som primärproduktion men inte till exempel förädling av trä eller andra skogsresurser för olika användningsändamål.

När det gäller utvecklings- och investeringsprojekt för utveckling av ny affärsverksamhet, tillväxt och internationalisering kommer på motsvarande sätt som i gällande lag om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet förädling och saluhållande av jordbruksprodukter, vilkas finansiering avses höra till jord- och skogsbruksministeriets stödsystem, att ställas utanför stödet. Med förädling och saluhållande av jordbruksprodukter avses sådan hantering av jordbruksprodukter som avses i bilaga I till Europeiska gemenskapens grundfördrag varefter produkten fortfarande är en sådan jordbruksprodukt som avses i bilagan samt utsläppande på marknaden av produkter.

När stöd beviljas ska enligt 2 mom. i paragrafen också beaktas de sektorvisa begränsningar som grundar sig på Europeiska unionens lagstiftning och som gäller bland annat stålindustri, syntetfiberindustri, transportverksamhet, bilindustri och varvsindustri.

Enligt 3 mom. ska stöd beviljas i form av stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen eller som stöd av mindre betydelse. Genom förordning av statsrådet som utfärdas med stöd av lagen får föreskrivas om de statsunderstödsbestämmelser som ska tillämpas på stöden.

Enligt 4 mom. i paragrafen får närmare bestämmelser om stödmottagare utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 §. *Allmänna villkor för beviljande av stöd.* Enligt 1 mom. i paragrafen kan stöd för start och utveckling av företag beviljas om företaget bedöms ha förutsättningar för fortgående lönsam verksamhet. Med tanke på den samhällsekonomiska nyttan, företagsverksamhetens effektivitet eller en fungerande konkurrens är det inte motiverat att stödja olönsam verksamhet. En myndighet som överväger att bevilja stöd ska också kontrollera att företagets planerade finansiering av projektet är tillräcklig och genomförbar. Om företaget uppfyller kriterierna för företag i svårigheter ska myndigheten dessutom kontrollera att det inte är förbjudet att stödja företaget på basis av EU-reglerna om statligt stöd. Företag i svårigheter definieras bland annat i den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd.

Bedömningen av verksamhetens lönsamhet är en helhetsbedömning i vilken bland annat företagets ekonomiska nyckeltal kan beaktas. I bedömningen kan man också väga in uppgifter om företagets betalningsanmärkningar samt uppgifter om betalningen av skatter och andra offentligt rättsliga avgifter som fås från olika offentliga och privata register. När en myndighet beviljar ett behovsprövat stöd är

utgångspunkten naturligtvis att stödmottagaren har skött sina offentlig- och privaträttsliga åtaganden på behörigt sätt. Stöd kan dock beviljas om åtagandena har försummats bara i ringa grad. Dessutom kan stöd av särskilda skäl beviljas också när försummelsen är betydande, men parterna har upprättat en betalningsplan för skötseln av åtagandena och redan en tid har följt planen. Det är dock ovanligt att stöd beviljas när försummelsen av åtagandena är betydande och beviljandet grundar sig då alltid på en bedömning från fall till fall.

6 §. *Godtagbara kostnader, stödbelopp och stödobjektets användningstid.* Enligt 1 mom. i paragrafen kan stöd beviljas som en procentuell andel av de godtagbara kostnaderna för projektet. Dessutom kan också någon annan lämplig kostnadsmodell tillämpas för godkännandet av kostnaderna. Då kan till exempel de indirekta projektkostnaderna godkännas utifrån en beräknad procentuell andel.

I 2 mom. i paragrafen föreskrivs om användningstiden för egendom som förvärvats med hjälp av investeringsstöd. Det föreslås att användningstiderna förblir desamma som i lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet, som kommer att upphävas. Att beräkna användningstiden från det att den sista raten är betald överensstämmer med nuvarande reglering. Med betalning avses i detta sammanhang dagen för betalningsbeslutet och inte dagen för den faktiska betalningen av stödet. Det kan anses vara särskilt befogat att förlänga användningstiden till exempel om syftet med en längre användningstid är att förhindra att det objekt som är föremål för stöd eventuellt senare överförs från användning inom affärsverksamhet till privat användning eller om man i övrigt försöker förhindra verkningar som strider mot målen i lagen. Som exempel på sådana stödobjekt kan nämnas semesterstugor för företag i resebranschen. Definitionen av användningstid inbegriper också stödmottagarens skyldighet att använda den egendom som är föremål för stöd under den fastslagna användningstiden.

Enligt 3 mom. i paragrafen kan närmare bestämmelser om godtagbara kostnader, stödets maximibelopp och stödobjektets användningstid utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 §. *Stöd för företags transportkostnader.* Enligt paragrafen kan stöd beviljas för transportkostnader enligt vad som särskilt föreskrivs om detta. När propositionen läggs fram gäller statsrådets förordning om regionalt transportstöd åren 2014–2017 (1248/2014). I fråga om transportstöd gäller dessutom vad som anges i statsunderstödslagen (688/2001).

Syftet med transportstödet är att upprätthålla och utveckla verksamhetsförutsättningarna för små och medelstora företag genom att minska den kostnadsbelastning som produkternas långa transporter medför. Med stöd av gällande förordning kan transportstöd beviljas för transport av produkter som förädlats av SME-företag, om produkten har förädlats i något av landskapen Lappland, Norra Österbotten, Mellersta Österbotten, Kajanaland, Norra Karelen, Norra Savolax eller Södra Savolax eller i någon av kommunerna Kannonkoski, Karstula, Kinnula, Kivijärvi, Kyyjärvi, Pihtipudas, Saarijärvi eller Viitasaari.

3 kap Stöd till icke-vinstdrivande juridiska personer för utvecklings- och investeringsverksamhet

8 §. *Stöd som beviljas av arbets- och näringsministeriet och social- och hälsovårdsministeriet.* I paragrafen föreslås bestämmelser om arbets- och näringsministeriets rätt att bevilja stöd såväl för projekt som finansieras med nationella medel som arbets- och näringsministeriets och social- och hälsovårdsministeriets rätt att bevilja stöd av medel ur Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden.

Enligt 1 mom. i paragrafen får arbets- och näringsministeriet bevilja stöd av det särskilda anslaget för utveckling av regionerna förutsatt att det i statsbudgeten har reserverats anslag för sådan verksamhet som på grund av projektets riksomfattande betydelse eller utnyttjandet av projektet i fler än en region kräver beslut av ministeriet. Enligt momentet får arbets- och näringsministeriet bevilja stöd av nationella medel också för forsknings-, utrednings- och nätverksprojekt som ministeriet självt genomför.

Arbets- och näringsministeriet får bevilja medel ur såväl Europeiska regionala utvecklingsfonden som Europeiska socialfonden för sådana projekt för tekniskt stöd som ministeriet självt genomför. Förmedlande organ ska särskilja projekt som organet självt genomför från organets egna uppgifter med iakttagande av principen om sund ekonomisk förvaltning.

Enligt 2 mom. i paragrafen får social- och hälsovårdsministeriet av de medel ur Europeiska socialfonden som ställts till ministeriets förfogande bevilja stöd för sådana utvecklingsprojekt inom strukturfondsprogrammet som är viktiga för hela riket och som berör fler än en region. Dessutom får social- och hälsovårdsministeriet bevilja medel ur såväl Europeiska regionala utvecklingsfonden som Europeiska socialfonden för ministeriets egna projekt för tekniskt stöd. Förmedlande organ ska särskilja projekt som organet självt genomför från organets egna uppgifter med iakttagande av principen om sund ekonomisk förvaltning.

Enligt 3 mom. i paragrafen får närmare bestämmelser om beviljande av stöd och om stödets användningsområden utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 §. *Stöd som beviljas av landskapet.* I paragrafen föreslås bestämmelser om stöd för utvecklings- och investeringsprojekt som landskapet beviljar för utveckling av regionerna.

Enligt 1 mom. 1 punkten i paragrafen ska landskapen inom ramen för anslagen i statsbudgeten kunna bevilja stöd för att skapa tillväxt och en mångsidigare näringsstruktur, förutsättningar för utveckling av innovationer eller utveckling av företagens verksamhetsbetingelser. Stöd ska också kunna beviljas för utvecklingsprojekt som stärker det näringspolitiska samarbetet mellan kommunerna i regionen och för organisationernas projektverksamhet som främjar företagsverksamhet. I ett utvecklingsprojekt kan ingå sådana investeringar som är nödvändiga för att projektet ska kunna genomföras. I ett utvecklingsprojekt får investeringskostnadernas andel vara högst hälften av projektets godtagbara totalkostnader.

Enligt 1 mom. 2 punkten kan landskapen bevilja stöd för kommunala investeringsprojekt som gäller infrastrukturen, dvs. infrastrukturellt investeringsstöd. Stödet ska vara motiverat med tanke på regionutvecklingen, framför allt med tanke på förutsättningarna för företagsverksamhet. Infrastrukturellt investeringsstöd kan till exempel inriktas på åtgärder som gäller vägnät, hamnar eller verksamhetslokaler och som kommunerna själva genomför. Avsikten är således inte att finansiera verksamhet som kommunerna ansvarar för och som inte har en direkt koppling till näringslivet. Det infrastrukturella investeringsstödet kan användas för finansiering av till exempel grundläggande renoveringar i samband med ändring av ändamålet med lokaler som byggts i syfte att utveckla företagsverksamheten. Medel ur Europeiska regionala utvecklingsfonden kan bara användas för att stödja småskaliga trafikprojekt med en tydlig koppling till näringslivet.

Enligt 1 mom. 3 punkten kan landskapen bevilja stöd för utvecklingsprojekt som gäller miljö och naturresurser. I ett utvecklingsprojekt kan ingå sådana investeringar som är nödvändiga för att projektet ska kunna genomföras. I ett utvecklingsprojekt får investeringskostnadernas andel vara högst hälften av projektets godtagbara totalkostnader. Medel ur Europeiska regionala utvecklingsfonden kan bara användas för att stödja småskaliga trafikprojekt med en tydlig koppling till näringslivet.

Enligt 1 mom. 4 punkten kan landskapen bevilja stöd för utvecklings- och investeringsprojekt som är inriktade på trafik och infrastruktur. Stödet ska vara motiverat med tanke på utvecklingen av regionen. Landskapen kan bevilja stöd av medel ur Europeiska regionala utvecklingsfonden bara för sådana utvecklings- och investeringsprojekt som gäller trafik och infrastruktur med en tydlig koppling till näringslivet.

Enligt 1 mom. 5 punkten i paragrafen kan landskapen bevilja stöd för utvecklings- och investeringsprojekt på undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde. För dessa projekt finns ett särskilt utlåtandeförfarande som garanterar att kompetensen hos ministeriet i fråga förmedlas till

landskapet. Närmare bestämmelser om utlåtandeförfarandet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Enligt 1 mom. 6 punkten kan landskapen bevilja stöd för utvecklingsprojekt som främjar sysselsättning, kompetens och social delaktighet.

Enligt 1 mom. 7 punkten kan landskapen bevilja stöd för projekt för tekniskt stöd som medfinansieras av strukturfonderna.

Enligt 1 mom. 8 punkten i paragrafen kan landskapen bevilja offentliga samfund eller privata sammanslutningar stöd för kapitalplaceringsverksamhet för teckning av kapital i kapitalplaceringsfonder. När understöd riktas till kapitalplaceringsverksamhet ska den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd, dvs. kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i EU-fördraget eller villkoren i sådan separat stödordning för kapitalplaceringsfonder som godkänts av Europeiska kommissionen iaktas.

I 2 mom. i paragrafen ska för tydlighetens skull ingå en hänvisning till behörighetsfördelningen mellan landskapen och enskilda tjänsteproducenter när stöd beviljas. Bestämmelser om detta finns i 18 § i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster.

I 3 mom. föreskrivs om de stödformer som landskapen kan finansiera med medel ur Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeisk socialfonden. Landskapen kan också finansiera projekt som de själva genomför med såväl nationella medel som strukturfondsmedel. Landskapen ska särskilja projekt som de själva genomför med iakttagande av principen om sund ekonomisk förvaltning.

Enligt 4 mom. ska landskapen begära utlåtande av undervisnings- och kulturministeriet om de viktigaste projekten för att säkerställa att dessa inte avviker från lag, förordning, riksdags- eller regeringsbeslut som gäller branschen eller från beslut som grundar sig på lag och hör till undervisnings- och kulturministeriet eller Utbildningsstyrelsens behörighet.

Enligt 5 mom. i paragrafen får genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om beviljande av stöd och stödets användningsområden samt utvecklings- och investeringsprojekt som hör till undervisnings- och kulturministeriets kompetensområde och om det remissförfarande som tillämpas på projekten.

10 §. *Stödmottagare.* I paragrafen anges de stödmottagare som kan beviljas stöd enligt 3 kap. i lagen. Stöd ska kunna beviljas offentlig- eller privaträttsliga juridiska personer utan vinstsyfte.

Enligt 1 mom. i paragrafen ska stödmottagaren vara en juridisk person utan vinstsyfte.

Med avsikten av vinstsyfte avses i detta sammanhang att organisationen inte delar ut en eventuell vinst till sina ägare utan använder vinsten till nytta för organisationen. Om ett aktiebolag inte är vinstdrivande ska detta enligt 1 kap. 5 § i aktiebolagslagen (624/2006) anges i bolagsordningen. Beträffande stiftelser och registrerade föreningar ska allmännyttigheten fastställas med stöd av 22 § i inkomstskattelagen (1535/1992). Allmännyttiga samfund får inte genom sin verksamhet bereda dem som är delaktiga i samfundet ekonomisk förmån i form av dividend eller vinstandel eller i form av sådan lön eller annan gottgörelse som är större än skäligt. Villkoren i 22 § i inkomstskattelagen ska alla uppfyllas samtidigt för att samfundet ska betraktas som allmännyttigt. En stiftelses eller registrerad förenings stiftelseurkund är inte ett tillräckligt bevis för avsikten av vinstsyfte.

I första momentet föreskrivs dessutom att stöd ska kunna beviljas gemensamt för fler än en stödmottagare. Det är då fråga om ett samprojekt vars parter ska enas om genomförandet och respektive parter rättigheter och skyldigheter inom projektet.

Enligt 2 mom. i paragrafen får genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om stödmottagare och de förfaranden som ska iakttas vid beviljande av stöd av mindre betydelse.

11 §. *Allmänna villkor för beviljande av stöd.* I paragrafen anges de allmänna villkoren för beviljande av de stöd som avses i 3 kap. I 1 mom. 1 punkten i paragrafen föreslås en bestämmelse om att stödet ska vara motiverat med tanke på målen för dess användning. I 2 punkten i momentet föreslås det att stödet ska ha stor betydelse för genomförandet av projektet. Enligt 3 punkten ska stödmottagaren ha tillräckliga ekonomiska och andra förutsättningar för att genomföra det projekt som finansieringen beviljas för. Detta krav ger myndigheterna rätt, men ålägger dem också en skyldighet att kontrollera sökandens ekonomiska ställning för att försäkra sig om att sökanden under hela projektiden, också under tiden mellan utbetalningarna, har ekonomiska möjligheter att genomföra projektet. Med andra förutsättningar avses bland annat stödmottagarens administrativa eller kunskapsmässiga förutsättningar att genomföra projektet. I fråga om de utredningar som myndigheterna begär bör myndigheterna alltid överväga om utredningarna är nödvändiga för att skapa klarhet i saken. Avsikten är inte att öka stödmottagarnas administrativa börda eller i onödan öka myndigheternas arbete som behandlingen av olika utredningar och bilagor orsakar. I 4 punkten i momentet föreslås det en bestämmelse om att stödmottagaren dessutom ska ha förutsättningar att svara för kontinuiteten i verksamheten efter att stödet upphört. Avsikten är att den mer långvariga effekten av de resultat som uppnåtts genom projektet ska stärkas. I fråga om projekt av engångsnatur eller projekt som annars är av sådan natur att de inte syftar till att åstadkomma varaktig nytta kan en sådan utredning inte krävas.

När det gäller utvecklingsprojekt är det enligt 5 punkten i momentet ett allmänt villkor för beviljande av stöd att resultaten av den verksamhet som beviljats stöd ska kunna tillgodogöras allmänt. I 6 punkten föreslås det vidare att de investeringar som är föremål för stöd ska kunna tillgodogöras allmänt. Med allmänt tillgodogörande avses i detta sammanhang att inte bara stödmottagarorganisationen i fråga ska ha nytta av den investering som fått stöd.

I 2 mom. i paragrafen föreslås en bestämmelse om att stöd inte får beviljas eller användas som allmänt verksamhetsstöd. Stöden enligt denna lag är till sin karaktär sådana specialunderstöd som avses i 5 § 3 mom. i statsunderstödslagen, och de är inte avsedda för stödmottagarorganisationens normala verksamhet som organisationen vanligen finansierar genom sina egna omkostnader. Ett projekt ska alltid åtskiljas från sökandens övriga verksamhet som en särskild helhet.

I 3 mom. i paragrafen föreslås ett bemyndigande att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om villkoren för beviljande av stöd.

12 §. *Överföring av stöd för genomförande av projekt.* I paragrafen föreskrivs om villkoren för beviljande av stöd i sådana fall då stödet överförs till någon annan icke-vinstdrivande juridisk person som ska genomföra det projekt som får stöd. Det föreslås att beloppet av det stöd som överförs begränsas och innehållet i avtalet preciseras.

Med överföring av stöd avses att ett visst belopp av stödet överförs. Tanken är inte att stödmottagarens skyldigheter eller rättigheter ska överföras. En skillnad måste göras mellan överföring av stöd och samprojekt där stödmottagarna solidariskt ansvarar för projektets genomförande. Med överföring avses inte heller en sådan upphandling av varor och tjänster som görs i syfte att genomföra ett projekt som får stöd och som omfattas av upphandlingslagstiftningen. När ett projekt planeras ska de parter som deltar i projektet besluta om de gemensamt ska ansöka om stöd, i form av ett samprojekt, då ansvaret för att projektet genomförs och andra skyldigheter fullgörs fördelas mellan sökandena, eller om någon av parterna själv ska ansöka om stöd. Valet beror på projektets omfattning och innehåll. Om det beslutas att en åtgärd ska genomföras så att en part ansöker om stöd också för de övriga parternas räkning och stödet beviljas den förstnämnda parten, ska denna ansvara för att alla skyldigheter som åligger stödmottagaren fullgörs.

En förutsättning för att stöd ska beviljas är att också alla andra deltagande parter utöver stödmottagaren uppfyller de villkor som ställs på stödmottagare. En ytterligare förutsättning är att

myndigheten för varje projekt fattar ett motiverat beslut om att överföringen av stödet är ändamålsenligt med tanke på projektets genomförande. Avsikten är bland annat att förhindra att det uppstår situationer där stödmottagaren inte själv deltar i genomförandet av projektet utan att personens huvudsakliga uppgift är att bara förmedla stödet. Av den anledningen föreslås det att andelen stöd som överförs får utgöra högst hälften av det stöd som beviljats för projektet.

Avsikten är inte att myndighetens uppgifter i anslutning till stödförfarandet ska överföras till stödmottagaren. I sådana fall kan risken för missbruk av olika slag öka, såsom risken för att bestämmelserna om statligt stöd eller offentlig upphandling kringgås. En modell med samprojekt som genomförs av flera ansvariga parter ska vara förstahandsalternativ när det är fråga om omfattande projekthelheter.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om stödmottagarens och andra deltagande parter skyldighet att genom avtal säkerställa att det finns förutsättningar för beviljande, utbetalning och kontroll av stödet samt att övriga stödvillkor iakttas. I avtalet ska utöver de grundläggande uppgifterna om deltagarna ingå uppgifter om innehållet i projektet, ansvaret och rollen hos var och en av deltagarna, hur projektets resultat kommer att tillgodogöras och finansieringsprocessen. Dessutom ska parterna i avtalet komma överens om vissa praktiska arrangemang som gäller genomförandet av projektet, såsom detaljer som är nödvändiga för att säkerställa att stödvillkoren iakttas i fråga om bokföring, offentlig upphandling, informationen inom projektet samt andra villkor för stödet. Avtalet ska läggas fram senast innan överföringen sker. Stödmottagaren svarar inför myndigheten för att projektet genomförs, och eventuella återkrav kan riktas bara mot stödmottagaren.

I 3 mom. föreslås ett bemyndigande om att närmare bestämmelser om de förfaranden som ska tillämpas vid överföringen av stöd får utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 §. *Samprojekt.* I lagen föreslås grundläggande bestämmelser om samprojekt. Enligt 1 mom. kan stöd beviljas flera sökande gemensamt. Samprojekt kan beviljas stöd bara om det är motiverat med tanke på uppnåendet av projektmålen. För genomförandet av programmen är det viktigt att få till stånd större projekthelheter. I ett litet land som Finland finns det dock inte inom alla sektorer sådana stora organisationer som har möjligheter att genomföra omfattande projekt med betydande konsekvenser. För att öka projektens genomslagskraft och byggandet av nätverk mellan aktörerna är det nödvändigt med projekt som är gemensamma för flera aktörer.

Enligt 2 mom. ska stödmottagarna uppfylla de villkor som i denna lag ställs på stödmottagare. Alla parter i ett samprojekt ska också bidra till finansieringen av projektet, om det inte finns särskilda skäl att frånga detta krav. Ett sådant skäl är till exempel att någon part spelar en större roll i projektsammanställningen.

Enligt 3 mom. ska parterna i ett samprojekt ingå avtal om genomförande av projektet. I avtalet fastslås parternas rättigheter och skyldigheter. Parterna ska inom sig välja en part, en huvudsaklig genomförare som svarar för kontakterna med den myndighet som beviljat stöd. Denna part svarar i allmänhet också för den samordning som projektet kräver och för förvaltningen av projektet. I fråga om projekt som inbegriper stöd av mindre betydelse hör det till denna parts uppgifter att för varje parts del anmäla beloppet av stöd av mindre betydelse.

Enligt 4 mom. har parterna i projektet solidariskt ansvar för projektets genomförande. I 5 mom. föreslås ett bemyndigande om att närmare bestämmelser om det förfarande som ska följas vid samprojekt får utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §. *Godtagbara kostnader, stödbelopp och användningstider för stödbjekt.* I paragrafen föreslås bestämmelser om godtagbara kostnader, stödbelopp och stödbjektets användningstider som ska iakttas i projektverksamheten.

Enligt 1 mom. kan stöd beviljas för kostnaderna för projektet som en procentuell andel av de godtagbara kostnaderna eller av engångsersättningen.

När stöd beviljas ska enligt 2 mom. från projektkostnaderna dras av de direkta inkomsterna av projektet eller inkomster som hänför sig till projektet, om inte annat föranleds av lagstiftningen om statsunderstöd. Om projektets stödmottagare har beviljats stöd enligt bestämmelserna om statsunderstöd, ska stödmottagarens inkomster av projektet inte dras av från kostnaderna för projektet.

Om det beviljade statsunderstödet ändå i sin helhet riktas till andra ekonomiska aktörer än projektets direkta stödmottagare, ska stödmottagarens direkta inkomster av projektet dras av från de godtagbara kostnaderna för projektet.

Inkomst är ett mycket vidsträckt begrepp. Som inkomst betraktas alla inkomster av den stödda verksamheten under projektets gång, såsom inkomster av försäljningen av produkter eller tjänster, inkomster av försäljningen av anläggnings- eller omsättningstillgångar samt erhållna bruksersättningar, såsom hyresinkomster och liknande inkomster.

Till inkomster räknas all projektfinansiering som tilldelats mot vederlag, såsom de avgifter som tas ut av de ekonomiska aktörer som drar nytta av projektet för deltagandet i projektets stödåtgärder.

Stödmottagare ska i sin ansökan om utbetalning som gäller projektet uppge de faktiska inkomsterna. Inkomsterna dras av från de stödberättigande kostnaderna per betalningsperiod. Det föreslås uttryckliga bestämmelser om att projektet inte får generera vinst.

Enligt 3 mom. ska stödet inte täcka kostnaderna för projektet i sin helhet och den som ansöker om stöd ska själv vara med och betala projektkostnaderna, om det inte finns särskilda skäl att avvika från detta. Den finansiering som sökanden själv anvisar för ett projekt kallas för självfinansiering. Ett särskilt skäl till avvikelse skulle kunna vara bland annat att projektet är av sådan art att det inte går att få självfinansiering för det eller att sökanden samlar in nödvändig finansiering för projektet från olika källor. Tanken är dock att stödmottagaren i finansieringsansökan ska nämna den medfinansiering som stödmottagaren själv har för avsikt att investera i projektet. Om projektet inte kräver någon självfinansiering ska det alltid uttryckligen anges i stödbeslutet som gäller projektet. Självfinansieringen har en styrande inverkan på projektet, medverkar till att projektet genomförs på tillbörligt sätt och säkerställer att stödmottagaren engagerar sig i projektet. I strukturfondernas projekt för tekniskt stöd krävs ingen självfinansiering på grund av projektens administrativa karaktär.

I 4 mom. föreskrivs om användningstiden för den investering som är föremål för stöd. Användningstiden ska beräknas från det att den sista stödraten är betald.

Med betalning avses i detta sammanhang dagen för betalningsbeslutet och inte dagen för den faktiska betalningen av stödet. Det kan anses vara befogat att förlänga användningstiden till exempel om syftet med en längre användningstid är att förhindra att den egendom som är föremål för stöd eventuellt senare överförs från användning enligt det syfte som anges i stödbeslutet till annan användning som strider mot syftet. Definitionen av användningstid inbegriper också stödmottagarens skyldighet att använda den egendom som är föremål för stöd under den fastslagna användningstiden.

I 5 mom. föreslås att närmare bestämmelser om godtagbara kostnader, stödbelopp och användningstider för stödobjekt får utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 kap Lönesubvention

I kapitlet överensstämmer bestämmelserna om lönesubvention i huvudsak med 7 kap. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Eftersom det är landskapen eller Nylands samkommun som i stället för arbets- och näringsbyråerna kommer att svara för beviljande av lönesubvention, ska de ändringar som följer av detta göras i bestämmelserna.

I bestämmelserna ska det inte längre ingå särskilda bestämmelser om lönesubventionens belopp och längd i sociala företag. Bestämmelserna kommer att bli överflödiga eftersom det föreslås att lagen om sociala företag ska upphävas. I kapitlet om lönesubvention ska det inte heller ingå bestämmelser om hinder för betalning av lönesubvention. Bestämmelser om hinder för betalning av lönesubvention ska ingå i 5 kap. i den föreslagna lagen och gälla alla stödmottagare som avses i den lagen.

15 §. *Lönesubvention.* I paragrafen föreskrivs om begreppet lönesubvention och syftet med lönesubventionerat arbete på samma sätt som i 7 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Lönesubvention är ett stöd som kan beviljas arbetsgivare för lönekostnaderna för anställning av arbetslösa arbetssökande. Syftet med lönesubventionerat arbete är att förbättra yrkesskickligheten hos dem som anställs med stöd och på så sätt främja deras sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden. Avvikande från nuläget är det landskapen som i stället för arbets- och näringsbyråerna bestämmer om beviljandet av lönesubventioner.

16 §. *Allmänna villkor för beviljande av lönesubvention.* De allmänna villkoren för beviljande av lönesubvention överensstämmer med de som anges i 7 kap. 2 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

Enligt den föreslagna 1 mom. 1 punkten förutsätter beviljandet av lönesubvention att landskapet eller Nylands samkommun gör bedömningen att orsaken till personens arbetslöshet är brister i yrkeskompetensen. Vidare ska landskapet eller samkommunen bedöma att lönesubventionerat arbete förbättrar personens yrkeskompetens och möjligheter att sysselsättas på den öppna arbetsmarknaden. I 2 och 3 punkten i momentet föreskrivs om situationer då lönesubvention kan beviljas utan någon bedömning av eventuella brister i yrkeskompetensen. Enligt den föreslagna 2 punkten kan lönesubvention beviljas om den person som anställs med subventionen har en skada eller långvarig sjukdom som väsentligt och permanent eller varaktigt minskar personens produktivitet. Enligt 3 punkten kan lönesubvention också beviljas om den som anställs med subventionen har fyllt 60 år och varit arbetslös utan avbrott i minst ett år omedelbart före beviljandet av lönesubventionen.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs om ytterligare villkor som ställs för att en arbetsgivare ska beviljas lönesubvention för att med stöd av 1 mom. 1 punkten anställa personer som varit arbetslösa i mindre än ett år. För att arbetsgivaren ska beviljas lönesubvention för anställning av en person som varit arbetslös utan avbrott i mindre än 12 månader krävs det att personens arbetslöshet blir utdragen och sannolikt kommer att fortgå längre än 12 månader, om lönesubvention inte beviljas. Vid bedömningen av att arbetslösheten eventuellt blir utdragen används profileringsverktyget i kundinformationssystemet som hjälp liksom andra tillgängliga uppgifter om kunden.

17 §. *Villkor som gäller arbetsgivare i fråga om lönesubvention.* Enligt 1 mom. i paragrafen kan kommuner, samkommuner, sammanslutningar och andra arbetsgivare, dock inte statliga ämbetsverk eller inrättningar, beviljas lönesubvention på det sätt som avses i 7 kap. 3 § 1 mom. i lagen om arbetskrafts- och företagsservice.

I 2 mom. föreskrivs om sådana begränsningar i beviljandet av lönesubventioner som gäller arbetsgivare. Enligt den föreslagna 1 punkten ska lönesubvention inte erbjudas arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet och som av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker har sagt upp en arbetstagare och arbetstagarens uppsägningstid har gått ut under de 12 månader som föregår ansökan. Den ovan nämnda granskningsperioden på 12 månader baserar sig på EU:s bestämmelser om statligt stöd. I artiklarna 32 och 33 i EU:s allmänna gruppundantagsförordning om statligt stöd föreskrivs det om beviljande av lönesubvention för rekrytering av personer med sämre förutsättningar och personer med nedsatt arbetsförmåga. I tredje punkten i artikeln konstateras det att om rekryteringen, jämfört med genomsnittet för de föregående tolv månaderna, inte medför en nettoökning av antalet anställda i det berörda företaget måste arbetsplatserna ha blivit vakanta till följd av frivillig avgång, arbetsoförmåga, pension av åldersskäl, frivillig nedgång i arbetstid eller lagenligt avskedande på grund av försummelse och inte till följd av uppsägningar. Enligt det föreslagna 3 mom. ska lönesubvention

dock kunna beviljas, om arbetsgivaren före ansökan om lönesubvention har återanställt den arbetstagare som sagts upp.

Enligt 2 punkten i det föreslagna 2 mom. ska lönesubvention inte beviljas om subventionen snedvrider konkurrensen. Lönesubventionen får inte ge en arbetsgivare konkurrensfördelar i förhållande till andra aktörer som erbjuder samma produkter eller tjänster.

Enligt den föreslagna 3 mom. 3 punkten ska lönesubvention inte beviljas om arbetsgivaren har försummat sin skyldighet att betala lön, skatter eller lagstadgade avgifter eller har väsentliga privaträttsliga betalningsstörningar. Det är inte ändamålsenligt att bevilja lönesubvention till förmån för exempelvis en arbetsgivare vars arbetstagare har tvingats ansöka om betalning av lönefordringar enligt lönegarantin. Om försummelsen av skyldigheten att betala lön har varit ringa eller om det redan har gått en lång tid sedan försummelsen inträffade och arbetsgivaren har åtgärdat sin försummelse genom att betala lönefordringarna till sina arbetstagare, kan landskapet enligt prövning bevilja subvention.

18 §. *Villkor som gäller anställningsförhållandet i fråga om lönesubvention.* Paragrafen överensstämmer med 7 kap. 4 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Enligt det föreslagna 1 mom. förutsätter beviljande av lönesubvention att arbetsgivaren förbinder sig att betala lön till den som anställts med stöd minst enligt det kollektivavtal som tillämpas på anställningsförhållandet, eller, om det inte finns något tillämpligt kollektivavtal, sedvanlig och skälig lön för arbetet i fråga. Eftersom lönesubventionen ersätter arbetsgivaren för de kostnader som orsakas av brister i yrkeskompetensen eller av nedsatt produktivitet på grund av skada eller sjukdom hos den som anställs med subventionen, bör lönen huvudsakligen basera sig på en på förhand avtalad tim- eller månadslön (tidlön). Lönesubvention kan inte beviljas om lönen betalas uteslutande utifrån arbetets resultat. I sådana fall orsakar brister i yrkeskompetensen eller nedsatt produktivitet på grund av skada eller sjukdom inte arbetsgivaren sådana kostnader som ska täckas med lönesubventionen.

Lönesubvention beviljas inte för anställning av vikarier för alterneringslediga. En bestämmelse om detta föreslås i 2 mom.

19 §. *Överföring av den som anställts med subvention.* Paragrafen överensstämmer med 7 kap. 5 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

20 §. *Beviljande av lönesubvention till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet.* I paragrafen föreskrivs om situationer då lönesubvention beviljas antingen i form av stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen eller som de minimis-stöd. Paragrafen överensstämmer med 7 kap. 6 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

21 §. *Lönekostnader som täcks med lönesubvention.* Paragrafen överensstämmer med 7 kap. 7 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

22 §. *Lönesubventionens belopp och maximitid.* Paragrafen överensstämmer med 7 kap. 8 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

23 §. *Lönesubventionens belopp och maximitid i vissa fall.* Paragrafen överensstämmer med 7 kap. 9 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

24 §. *Tillfälligt avbrott.* Paragrafen överensstämmer med 7 kap. 11 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

25 §. *Förnyad beräkning av maximitiden.* Paragrafen överensstämmer med 7 kap. 12 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

26 §. *Inverkan av annat stöd på lönesubventionen.* Paragrafen överensstämmer med 7 kap. 13 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

5 kap. Ansökan om samt beviljande och utbetalning av stöd

27 §. *Ansökan om stöd.* I paragrafen föreslås bestämmelser om hur man ansöker om stöd. Enligt 1 mom. ska stödet sökas innan projektet, företagsverksamheten enligt 3 § 1 mom. 1 punkten eller anställningsförhållandet som utgör grund för lönesubvention enligt 4 kapitlet inleds. Genom de här kraven försöker man undvika att stöd beviljas för sådan verksamhet eller sådana projekt för vilkas genomförande beviljande av stöd inte har någon betydelse eller stödet är av endast ringa betydelse.

I 2 mom. föreskrivs att stöd i regel ska sökas genom ett system för e-tjänster som tillhandahålls i hela landet, om ett sådant system finns att tillgå. För gemensamma system för e-tjänster talar en enhetlig ansökningsprocess med tanke på de sökande och kostnadseffektivitet. Om ett sådant elektroniskt system för ansökan om stöd inte finns att tillgå, kan stöd också sökas skriftligt med en blankett som lämnas till landskapet, Nylands samkommun eller tjänsteproducenten.

På grund av de särdrag som hör samman med lönesubvention finns det i 2 mom. särskilda bestämmelser för ansökan om denna stödform.

I 3 mom. anges vilket landskap som har behörighet att fatta beslut om stöd. Utgångspunkten är att behörigt är det landskap inom vars område det understödda projektet i huvudsak ska genomföras eller alternativt det landskap inom vars område den understödda verksamheten i huvudsak ska ske. Det senare alternativet gäller stöd där det inte är fråga om projektverksamhet. På motsvarande sätt bestäms även behörigheten för Nylands samkommun.

Enligt 4 mom. får närmare bestämmelser om ansökan om stöd och om inledande av projekt och företagsverksamhet utfärdas genom förordning av statsrådet.

28 §. *Beslut om beviljande av stöd.* I 1 mom. föreskrivs att stödbeslutet ska fattas i ett nationellt handläggningssystem för stöd, om ett sådant finns att tillgå. Som sådana system fungerar i inledningsskedet EURA 2014, TUKI2014 och URA. För behovet av gemensamma handläggningssystem talar bland annat en enhetlig handläggningsprocess för stöden, kostnadseffektivitet och enhetliga uppföljningsuppgifter. Dessutom konstateras i momentet att stöd endast kan betalas för sådana kostnader som uppstått efter det att ansökan blivit anhängig. Ett undantag utgörs av de kostnader för projektförberedelser som avses i 3 § 1 mom. 3 punkten. Inom investeringsprojekt för tillväxt och internationalisering utgörs kostnader för förberedelse av kostnader som föranleds bland annat av planeringsarbete, anskaffning av tillstånd och genomförbarhetsstudier. För utvecklingsprojekt betraktas som projektförberedelser förhandsbokning av utställningsplatser vid utställningar och mässor som ordnas utomlands och de förhands- eller bokningsavgifter som hänför sig till dem.

I 2 mom. konstateras att stödmottagaren utöver de villkor som anges i lagen och i den förordning som utfärdas av statsrådet med stöd av lagen också ska iakttä de villkor och begränsningar som ingår i stödbeslutet. Detta krav motsvarar till sitt innehåll det som föreskrivs i 13 § 2 mom. i statsunderstödslagen.

Enligt 3 mom. får närmare bestämmelser om fattande av stödbeslut och om de villkor som gäller användningen av stödet utfärdas genom förordning av statsrådet.

29 §. *Ansökan om utbetalning av stöd.* I paragrafen föreslås bestämmelser om hur man ansöker om utbetalning av stöd, om det behöriga landskapet eller Nylands samkommun samt om en tidsfrist för ansökan om utbetalning.

Enligt 1 mom. söks utbetalning av stöd genom ett system för e-tjänster som tillhandahålls i hela landet, om ett sådant system finns att tillgå. För gemensamma system för e-tjänster talar en enhetlig ansökningsprocess för utbetalning med tanke på en rättvis behandling av de sökande av en stödform och kostnadseffektivitet. Om ett sådant system för e-tjänster inte finns att tillgå, kan man också i fortsättningen på traditionellt sätt ansöka om utbetalning av stöd med en blankett som lämnas till betalaren. Ett tydligt mål är att merparten av ansökningarna om utbetalning ska lämnas in genom systemet för e-tjänster.

Enligt 2 mom. kan en tidsfrist fastställas för ansökan om utbetalning av stöd. Tidsfristen kan anges i en förordning som statsrådet utfärdar med stöd av lagen eller också kan den alternativt fastställas i det enskilda stödbeslutet. Längden på tidsfristen är beroende av stödformen och omfattningen av det projekt eller den verksamhet som ska stödas.

Enligt 3 mom. får närmare bestämmelser om ansökan om utbetalning, tidsfrister och förfarandet vid utbetalning utfärdas genom förordning av statsrådet.

30 §. *Utbetalning av stöd.* I paragrafen föreskrivs det om utbetalning av stöd och om förfaranden som gäller förskott.

Enligt 1 mom. betalas stöd med hjälp av ett nationellt elektroniskt system, om ett sådant system finns att tillgå. Stödet betalas till stödmottagaren retroaktivt på grundval av de faktiska stödberättigade kostnaderna eller alternativt enligt en annan kostnadsmodell som fastställts i beslutet. I detta sammanhang avses med andra kostnadsmodeller förenklade kostnadsmodeller, varvid kostnaderna inte behöver verifieras.

För vissa stödformer betalas stödet i sin helhet utifrån de faktiska kostnaderna, medan det för andra betalas i enlighet med en annan godkänd kostnadsmodell. I vissa fall kan kombinationer av de här kostnadsmodellerna användas i samma beslut. Då godkänns en del av kostnaderna enligt de faktiska kostnaderna och en annan del enligt en annan kostnadsmodell. Genom förenklade kostnadsmodeller försöker man snabba upp och förtydliga stödprocessen med tanke på både den som ansöker om stöd och den som beviljar stödet. Stödet kan vid behov betalas i flera poster. I de fall då stödet betalas ut på grundval av faktiska kostnader, måste den anskaffning som är föremål för stödet vara betald och levererad till stödmottagaren.

Enligt 2 mom. kan förskott betalas på stödet, om det är motiverat med tanke på användningen av stödet och ändamålsenligt med tanke på övervakningen. Betalning av förskott är motiverat på det sätt som avses i momentet när det krävs att stödmottagaren får finansiering för verksamheten eller projektet för att projektet eller verksamheten ska kunna inledas eller genomföras inom den tidtabell och i den omfattning som avses i stödbeslutet. Betalning av förskott utgör ett undantag och ska alltid basera sig på prövning i varje enskilt fall. En förutsättning för att förskott ska kunna betalas är att detta inte utgör ett hinder för övervakningen av användningen av stödet.

I 3 mom. föreskrivs det att ersättning som motsvarar stöd i vissa fall också kan betalas till en tjänsteproducent. I praktiken avses sådana stödformer där stödmottagaren får en tjänst till ett subventionerat pris och för produktionen av tjänsten betalas ersättning som motsvarar stöd direkt till tjänsteproducenten. Som ett exempel på en sådan stödform kan man nämna den nuvarande utvecklingsservicen för företag som beviljats med stöd av lagen om offentlig arbetskrafts- och företagservice.

Enligt 4 mom. får närmare bestämmelser om utbetalning av stöd och om förfarandet vid förskottsutbetalning utfärdas genom förordning av statsrådet.

31 §. *Hinder för utbetalning av stöd.* I 28 § 2 mom. konstateras att stödmottagaren, utöver det som föreskrivs i denna lag och i den förordning som utfärdas av statsrådet med stöd av denna lag, också ska iaktta de villkor och begränsningar som ingår i beslutet om beviljande av stöd. Om det i det skede när stödet betalas ut konstateras att stödmottagaren inte iakttar villkor som ställs i Europeiska unionens eller nationell lagstiftning eller i stödbeslutet, eller att det efter det att stöd beviljats visar sig att villkoren för stödet inte är uppfyllda eller att stödet beviljats till exempel på felaktiga grunder eller till ett för stort belopp, ska betalaren ge avslag på stödet antingen för en viss utbetalningsperiod eller för hela stödperioden.

I 1 punkten i den föreslagna paragrafen föreskrivs att stöd inte ska betalas om stödmottagaren inte iakttar villkor som ställs i lagen, i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av lagen eller i stödbeslutet. Enligt 2 punkten ska stöd inte betalas om det efter det att stödet beviljats visar sig att villkoren för beviljandet av stöd inte uppfylls vid den tidpunkt då stödet beviljades eller därefter. I 3 punkten föreskrivs det att stöd inte ska betalas om stödet har beviljats felaktigt, till ett för stort belopp eller utan grund. Det är fråga om stöd som beviljats felaktigt eller till ett för stort belopp till exempel i situationer då ett stöd har beviljats till ett större belopp eller för längre tid än vad som skulle ha kunnat beviljas enligt bestämmelserna. Det är också fråga om stöd som beviljats felaktigt till exempel då ett stöd till en stödmottagare som bedriver näringsverksamhet beviljats som stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd, fastän stödet borde ha beviljats i form av de minimis-

stöd. Stöd har beviljats utan grund om det enligt bestämmelserna inte skulle ha beviljats alls. Enligt 4 punkten betalas inte stöd om Europeiska unionens lagstiftning inte tillåter att stödet betalas.

32 §. *Avbrytande av utbetalning.* Paragrafen innehåller en hänvisning till 19 § i statsunderstödslagen, där det föreskrivs om avbrytande av utbetalning av statsunderstöd. Avsikten är att följa samma principer vid avbrytande av utbetalning som i statsunderstödslagen. Ett beslut om avbrytande av utbetalning är en säkringsåtgärd, genom vilken utbetalningen avbryts tillfälligt för den tid som ärendet utreds närmare. Efter utredningen ska beslut fattas om att utbetalningen antingen fortsätter eller avslutas och stödet återkrävs. Det är särskilt viktigt att ett beslut om avbrytande av utbetalning inte fattas enbart genom att man avbryter utbetalningen i praktiken, utan ett skriftligt beslut är alltid nödvändigt i dessa situationer. I ett beslut om avbrytande av utbetalning kan ändring sökas på det sätt som bestäms i 67 § i den nu föreslagna lagen.

6 kap. Återbetalning och återkrav av stöd samt avslutande av utbetalning

33 §. *Återbetalning av stöd.* Det föreslås att det i 1 mom. ska föreskrivas om stödmottagarens skyldighet att betala tillbaka stöd som mottagits på felaktiga grunder, till ett för stort belopp eller i övrigt uppenbart utan grund, antingen i sin helhet eller delvis. Stödet ska också betalas tillbaka i sin helhet eller delvis, om stödet inte har kunnat användas på det sätt som förutsätts i stödbeslutet. Paragrafen innehåller således en allmän skyldighet om återbetalning av en grundlös förmån som ska tillämpas i fråga om stöd. Enligt momentet förutsätts också att en stödmottagare som fått en grundlös förmån på eget initiativ och utan dröjsmål ska vidta åtgärder för att betala tillbaka den förmån som mottagits till ett för stort belopp eller uppenbart utan grund. Med stöd som mottagits felaktigt eller till ett för stort belopp avses enligt momentet en betalning som på grund av ett fel från stödmottagarens eller stödbeslütarens sida eller ett tekniskt fel betalats utan grund eller till ett för stort belopp. Stödmottagaren ska på eget initiativ vidta åtgärder för att betala tillbaka stöd eller en del av det som betalats i strid med stödbeslutet eller på ett i övrigt felaktigt sätt. Som stöd som mottagits uppenbart utan grund betraktas i enlighet med momentet stöd som tagits emot fastän stödmottagaren inte uppfyller förutsättningarna för beviljande av stöd i allmänhet, enligt lagen eller enligt en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av lagen. Det krav i momentet på att en förmån ska vara uppenbart grundlös uppfylls alltid när stöd inte skulle ha fått beviljas enligt en bestämmelse i lagen eller i en förordning som utfärdats med stöd av den. En grundlös förmån behöver inte betalas tillbaka om beloppet som ska betalas tillbaka inte överskrider 250 euro per stödbeslut.

Det föreslås att det i 2 mom. föreskrivs om ett undantag från återbetalningsskyldigheten för stöd som beviljats på kalkylmässiga grunder. Enligt momentet ska återbetalningsskyldigheten inte gälla skillnaden mellan det stöd som beviljats på kalkylmässiga grunder och de faktiska kostnader som understiger detta belopp. I fråga om stöd som beviljats på kalkylmässiga grunder som fastställts innan verksamheten eller projektet har genomförts får stödmottagaren således räkna till godo skillnaden mellan det stödbelopp som betalats på kalkylmässiga grunder och de faktiska kostnaderna. Till övriga delar tillämpas 1 mom. om återbetalning av en grundlös förmån även på stöd som beviljats på kalkylmässiga grunder.

Till den del som stöd betalas tillbaka på det föreskrivna sättet, är landskapet skyldigt att genom ett beslut bekräfta återbetalningsskyldigheten och dess belopp samt att räntan på beloppet är befogad. Vid behov avgörs ärendet genom återkrav på det sätt som föreskrivs i 35 § 1 mom. 1 punkten i lagen.

34 §. *Återkrav av investeringsstöd till företag som avslutar sin verksamhet.* I paragrafen föreskrivs om landskapets och Nylands samkommuns skyldighet att helt eller delvis återkräva ett stöd som beviljats för en materiell eller immateriell investering, ifall verksamheten upphör under den användningstid som fastställts för stödet. Till återkravsskyldigheten hör en skyldighet att alltid avgöra ett eventuellt återkravsärende genom beslut, när bedömningen gäller att stödmottagaren avslutar eller inskränker verksamheten, överlåter verksamhet eller egendom till någon annan, övergår till ett annat område, att bolagsformen ändras, att bolaget delas, fusioneras, att verksamhet överläts, att bolaget försätts i likvidation, att bolaget avregistreras, att understödd egendom blir föremål för en utskönningsåtgärd, föremål för saneringsförfarande eller att bolaget går i konkurs.

Enligt 1 mom. 1 punkten ska stödet återkrävas om den verksamhet som är föremål för stödet upphör under användningstiden. Den centrala grunden för att stödet ska återkrävas är i detta fall att de positiva effekterna, såsom sysselsättning, som eftersträvades genom den stödda verksamheten då stödet söktes och beviljades, inte uppnås eller upphör. Den som tar emot stöd är därmed förpliktad till att starta och driva verksamheten under den tid som bestämts, vilket är i linje med principerna för regleringen av

Europeiska unionens strukturfondsfinansiering. På motsvarande sätt leder en inskränkning av verksamheten på ett väsentligt sätt till återkrav av den del av stödet för en investering som motsvarar den andel som inskränkts. Med inskränkning av verksamheten på ett väsentligt sätt avses en väsentlig minskning i den understödda verksamhetens produktion eller sysselsättning.

Verksamheten anses ha upphört eller inskränkts på ett väsentligt sätt omedelbart när verksamheten inskränks eller avbryts, om det inte anses vara fråga om en olyckshändelse som kräver långvarigare reparation, till exempel åtgärdande av följderna av en omfattande eldsvåda. Om den egendom som varit föremål för stödet har blivit förstörd, skadad eller stulen och det inte skaffas ny egendom som till anskaffningspriset och kvaliteten motsvarar den gamla, ska verksamheten anses ha upphört eller inskränkts på ett väsentligt sätt.

Det är landskapets och Nylands samkommuns skyldighet att utreda ärendet och överväga återkrav omedelbart efter det att de fått kännedom om saken.

Som upphörande med verksamheten jämföras också avregistrering av företaget eller att företaget försätts i likvidation. Enbart det att företaget blivit föremål för företagssaneringsförfarande betraktas i allmänhet inte som en grund för återkrav. Även under företagssaneringsförfarande leder upphörande med verksamheten eller inskränkning av verksamheten på ett väsentligt sätt eller överlåtelse av egendom till någon annan till återkrav.

Enbart det att stödmottagaren säljer aktier eller ägarandelar eller byter aktier betraktas inte som upphörande med verksamheten. Enbart det att bolagsformen i den sammanslutning som är stödmottagare ändras, att bolaget delas, fusioneras eller överlåter verksamhet mot aktier betraktas inte som upphörande med verksamheten, eftersom de skyldigheter som är förenade med stödet, såsom användningstiden för egendomen, anses övergå till den som fortsätter med verksamheten.

Med ett område som hör till den stödnivå som fastställts för stödet avses områden inom vilka stöd kan beviljas i enlighet med lagstiftningen. Till den del som stödmottagarens verksamhet överförs från det område som avses i stödbeslutet till ett sådant område för vilket ett lägre stöd än det i stödbeslutet enligt bestämmelserna får beviljas, ska återkravet av ett stöd som är inriktat på investering gälla skillnaden mellan det beviljade stödet och det stöd som vid tidpunkten för överföringen kan beviljas inom det område till vilket överföringen gjorts. Att verksamheten flyttar utomlands leder alltid till återkrav av stödet.

Enligt 1 mom. 2 punkten leder överlåtelse av den verksamhet eller den egendom som är föremål för stödet eller en del av den till någon annan till återkrav av stödet. Med överlåtelse till någon annan avses åtgärder genom vilka verksamhet eller egendom som är föremål för stöd övergår i någon annans ägo eller besittning eller på annat sätt utnyttjas av någon annan. Med överlåtelse av verksamhet avses till exempel att ägande- eller besittningsrätten till en affärsverksamhet som varit föremål för stöd eller till stödmottagarens affärsverksamhet i sin helhet överläts. Med överlåtelse av egendom avses att ägande- eller besittningsrätten till egendom som varit föremål för stöd överläts. När stödmottagaren till exempel säljer en del av de maskiner och anordningar som är föremål för stöd och det inte i stället anskaffas egendom som ska anses vara motsvarande, ska landskapet återkräva det stöd som avsetts för den sålda egendomen. På motsvarande sätt ska landskapet återkräva det stöd som avsetts för den sålda egendomen, när stödmottagaren till exempel säljer en fastighet som är föremål för stöd till någon annan och stannar kvar som hyresgäst. När det gäller stöd avsett för fastighet anses det inte finnas skäl till återkrav på grund av att fastigheten hyrs ut till den som fortsätter med produktionsverksamheten, även om stöd som avsetts för produktionsmässig affärsverksamhet eller egendom återkrävs på basis av överlåtelse till någon annan. När stöd som direkt beviljats ett fastighetsbolag för att bygga verksamhetslokaler för företag behandlas, leder det att lokalerna tillfälligt står tomma inte till återkrav. Med överlåtelse jämföras också det att den understödda egendomen blir föremål för en utskningsåtgärd.

I 1 mom. 3 punkten föreskrivs om återkrav av stöd i de fall när stödmottagaren av stöd för en investering under den användningstid som avses i 6 § 2 mom. har försatts i konkurs. Ett beslut om återkrav till följd av försättande i konkurs ska återkallas, om det beslutas att försättandet i konkurs ska återgå eller om det upphävs till följd av besvär.

Enligt 2 mom. i paragrafen ska återkravet i de fall som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten gälla den del av det betalade stödbeloppet som fås då den del som motsvarar egendomens faktiska användningstid dras av från det belopp som motsvarar användningstiden enligt 6 § 2 mom. När den faktiska användningstiden beräknas, beaktas endast hela månader. När momentet tillämpas kan det uppstå

situationer då till exempel den egendom som varit föremål för stöd blivit såld 13 månader och 18 dagar från det att användningstiden började löpa inom ett projekt med en användningstid på tre år (36 månader). Utifrån den faktiska användningstiden ska det i detta fall bestämmas ett återkrav enligt det antal stödmånader som använts till fullo, det vill säga 23/36 av det kalkylerade maximibeloppet återkrävs och 13/36 återkrävs inte. Momentet tillämpas inte i konkursituationer.

Enligt 3 mom. behöver ett beslut om återkrav inte fattas, om beloppet som ska återkrävas inte överskrider 250 euro per stödbeslut.

35 §. *Skyldighet att återkräva stöd på andra grunder.* I paragrafen föreskrivs det om andra förpliktande grunder än de som nämns i 34 § för att förelägga att utbetalningen ska avslutas och stödet återkrävas. I de situationer som anges i paragrafen har landskapet eller Nylands samkommun inte prövningsrätt när det gäller att vidta åtgärder för återkrav, utan ska förelägga att betalningen av ett stöd ska avslutas och att stöd som redan betalats ska återkrävas. Grunderna för avslutande av utbetalningen och återkrav utgörs av ett väsentligt felaktigt eller ohederligt förfarande från stödmottagarens sida eller brott mot återbetalningsskyldigheten.

Enligt proportionalitetsprincipen förutsätts vid återkrav att felaktigheten varit väsentlig. Som väsentliga räknas sådana fel enligt vilka stödet inte skulle ha beviljats till lika stort belopp som i stödbeslutet. På motsvarande sätt är användning av ett stöd för ett ändamål för vilket det inte alls skulle ha beviljats eller för vilket det skulle ha beviljats till ett betydligt lägre belopp ett sådant väsentligt fel som avses i paragrafen. Enligt proportionalitetsprincipen ska avslutandet av utbetalningen och återkravet av utbetalt stöd begränsas till ett belopp som motsvarar felet när paragrafen tillämpas. Åtgärden kan dock gälla hela det beviljade stödet, om stödet under de förutsättningar som framkommit inte skulle ha fått beviljas alls eller om stödet till följd av felet till väsentliga delar inte kan användas på det sätt som avses i stödbeslutet.

I 1 mom. 1 punkten föreskrivs det om skyldigheten att förelägga att betalningen av ett stöd ska avslutas och att stödet ska återkrävas i situationer där stödmottagaren inte betalat tillbaka stöd eller delar av det som enligt 33 § ska betalas tillbaka. Avslutandet av utbetalningen och återkravet ska i sådana fall oftast begränsas till det belopp som enligt 33 § ska betalas tillbaka. Med stöd av punkten får landskapet eller Nylands samkommun genom ett beslut om återkrav vid behov fastställa att återbetalningsskyldighet gäller och bestämma det belopp som ska återkrävas med ränta. Ett förfarande som strider mot en skyldighet som det uttryckligen föreskrivs om i lagen utgör alltid ett väsentligt fel. Därför föreskrivs det inte särskilt om kravet på väsentlighet i punkten.

I 1 mom. 2 punkten föreslås det att det ska föreskrivas att om stödet har använts för ett väsentligen annat ändamål än det har beviljats för ska detta utgöra en grund för återkrav. Avslutande av utbetalningen och återkrav är påföljder av ett förfarande där stödmottagaren bryter mot de villkor för stödets användningsändamål som ställs i stödbeslutet och i de förordningar som gäller det beviljade stödet. Användningsändamålet för stödet enligt stödbeslutet uppnås i sådana fall antingen inte alls eller inte till betydande delar.

Enligt 1 mom. 3 punkten är en grund för avslutande av utbetalningen eller återkrav att stödmottagaren lämnat felaktiga eller vilseledande uppgifter om någon omständighet som väsentligt kan inverka på erhållandet av stödet, dess belopp eller villkor. Utöver lämnande av felaktiga uppgifter utgör också hemlighållande av väsentliga uppgifter en grund för avslutande av utbetalningen och återkrav. Med felaktiga uppgifter avses uppgifter som inte stämmer överens med fakta vid den tidpunkt då uppgifterna lämnas. Med vilseledande uppgifter avses att uppgifterna och sättet de presenteras på resulterar i att landskapet till väsentliga delar inte får en korrekt och tillräcklig bild av om grunderna för beviljandet av stödet uppfylls och vad som är stödets användningsändamål. När det gäller ekonomisk rapportering ska enligt paragrafen i regel alla sådana uppgifter betraktas som felaktiga i fråga om vilka revisorn i sin revisionsberättelse i enlighet med revisionslagen inte utan förbehåll kan förorda fastställande av bokslutet.

Enligt 1 mom. 4 punkten är en grund för avslutande av utbetalningen eller återkrav att riktiga och tillräckliga uppgifter inte lämnats i samband med utbetalningen av stödet. Stödmottagaren anses vara skyldig att se till att de eventuella uppgifter som ställts som krav för utbetalningen lämnas i tillräckligt stor omfattning och med korrekt innehåll så att landskapet enbart utifrån de uppgifter som stödmottagaren lämnar kan skapa sig en korrekt bild av om villkoren för utbetalning uppfylls. Om detta inte har skett och stödet betalats utan grund, ska stödet återkrävas.

I 1 mom. 5 punkten föreslås att det föreskrivs att försvårande av utbetalning, övervakning och granskning som gäller användningen av stödet ska utgöra en grund för avslutande av utbetalningen eller återkrav. I punkten avses med övervakning och granskning också att stödmyndigheten bekräftar något på plats. I praktiken kan det till exempel vara fråga om att material hemlighålls vid övervakningen eller granskningen, eller att övervakning eller granskning inte tillåts, eller att uppnåendet av syftet med övervakningen, granskningen eller övervakningen över utbetalningen förhindras eller försvåras genom vägran att lämna de uppgifter som behövs. Det kan också vara fråga om annat icke-samarbetsvilligt förfarande. Vägran att över huvud taget tillåta övervakning eller granskning i enlighet med lagen är oftast en grund för att återkräva stödet i sin helhet. På samma sätt kommer återkrav i sin helhet i fråga, om stödmottagaren lämnar väsentligt felaktiga eller vilseledande uppgifter eller handlingar i samband med utbetalningen, övervakningen eller granskningen.

Det föreslås i 1 mom. 6 punkten att som en grund för avslutande av utbetalning och återkrav ska anges överlåtelse av ägande- eller besittningsrätten till sådan egendom som förvärvats med stöd av 8 eller 9 § innan fem år har förflutit från den dag då sista delen av stödet betalades ut eller att stödmottagaren har avslutat eller väsentligt inskränkt den verksamhet som var föremål för stödet.

I 1 mom. 7 punkten föreslås att en grund för avslutande av utbetalningen och återkrav ska vara att stödmottagaren i fråga om ägarförhållandena har förändrats väsentligt med hänsyn till stöd som betalats som infrastrukturellt investeringsstöd enligt 9 § innan fem år förflutit från den dag då sista delen av stödet betalades ut och förändringarna måste anses inverka på projektets karaktär eller förutsättningarna för verkställigheten eller på ett omotiverat sätt gynnar något företag eller offentligt samfund.

Det föreslås i 1 mom. 8 punkten att det föreskrivs att en grund för avslutande av utbetalningen och återkrav ska vara att stödmottagaren på ett med 1–7 punkten jämförbart sätt väsentligen brutit mot bestämmelserna om användningen av stödet och villkoren i stödbeslutet.

I 2 mom. föreskrivs om skyldigheten att besluta att utbetalningen av stöd ska avslutas och att redan utbetalt stöd eller en del av stödet ska återkrävas även när detta krävs i Europeiska unionens lagstiftning. Grunden för att utbetalningen av stödet ska upphöra eller stödet återkrävas vid tillämpningen av momentet har fastställts i Europeiska unionens lagstiftning. Unionens lagstiftning kan i praktiken gälla antingen villkoren och reglerna för statsstöd som beviljas av medlemsstatens medel eller gemenskapsstöd som finansieras via gemenskapens budget samt verkställande av dessa. Tillämpningen av momentet förutsätter inte att Europeiska unionens förvaltningsorgan eller organ skulle ha fattat ett beslut som kräver att utbetalningen av stödet i fråga ska upphöra eller stödet återkrävas. Landskapet är enligt Europeiska unionens lagstiftning i detta fall skyldigt att avsluta utbetalningen av stödet och återkräva det.

Enligt 3 mom. behöver ett beslut om återkrav inte fattas, om beloppet som ska återkrävas inte överskrider 250 euro per stödbeslut.

Enligt 4 mom. ansvarar samtliga stödmottagare vid samprojekt solidariskt för att stödet betalas tillbaka. Stöd för samprojekt kan beviljas för sådana projekt som avses i 13 §.

36 §. *Återkrav av stöd enligt prövning.* I paragrafen föreskrivs det om avslutande av utbetalning och återkrav av stöd enligt prövning. I paragrafen är det fråga om vissa sådana förfaranden från stödmottagarens sida som inte nödvändigtvis är i den meningen väsentliga att följden av dem konsekvent blir att utbetalningen av stödet ska upphöra eller stödet återkrävas.

I 1 mom. 1 punkten skärps stödmottagarens skyldighet att iaktta villkoren i stödbeslutet.

I 1 mom. 2 punkten fastställs att det enligt prövning får bestämmas att betalningen av ett stöd ska avslutas och att stödet eller en del av det ska återkrävas, när stödmottagaren efter att ha tagit emot stöd i enlighet med 8 eller 9 § blivit föremål för saneringsförfarande, utsökning, försatts i likvidation eller konkurs om något annat inte följer av ändamålet med stödet.

I 1 mom. 3 och 4 punkten eftersträvas en effektivisering av stödmottagarens skyldighet att till myndigheterna lämna uppgifter om de ändringar i stödmottagarens verksamhet och den egendom som anskaffats med stödet som sker under den användningstid som fastställts för egendomen. I sådana situationer som avses i 5 punkten vidtar stödmottagaren åtgärder eller genomför arrangemang som i sak motsvarar de grunder för återkrav som nämns i 34–36 §, men som har getts en juridisk form som avviker från sakens faktiska natur eller syfte.

Enligt 2 mom. behöver ett beslut om återkrav inte fattas om beloppet som ska återkrävas inte överskrider 250 euro per stödbeslut.

Enligt 3 mom. ansvarar samtliga stödmottagare vid samprojekt solidariskt för att stödet betalas tillbaka. Stöd för samprojekt kan beviljas endast för sådana projekt som avses i 13 §.

37 §. *Jämkning av belopp som återkrävs.* I den föreslagna paragrafen bestäms om tillämpning av den förvaltningsrättsliga skälighetsprincipen på stöd som finansieras med nationella medel att det stöd som ska betalas tillbaka eller en del av det inte återkrävs eller att räntan på stödet eller en del av den inte tas ut på vissa grunder när ett beslut om återkrav fattas. Betalningsskyldigheten mildras endast om återkravet av stödet eller uttaget av ränta på stödet är oskäligt. Vid jämkning ska alltid hela den situation som lett till återkrav av stödet beaktas.

Behovet av att jämka återkravet minskar av att den tid som egendomen redan använts enligt 34 § 2 mom. ska beaktas vid återkravet av stöd för investeringar i enlighet med 3 § 1 mom. 3 punkten, så att denna tid minskar det belopp som återkrävs.

Återkrav av stöd och uttag av ränta på stödet kan med hänsyn till stödmottagarens omständigheter betraktas som oskäligt till exempel när ägaren–företagaren eller motsvarande nyckelperson har förlorat sin arbetsförmåga och detta innebär att i första hand ett företag som sysselsätter färre än tio personer eller är bara något större till sin storlek upphör med sin verksamhet. När det gäller medelstora eller stora företag kan de grunder som nämns ovan i praktiken inte komma i fråga. Upphörande med verksamheten till följd av att affärsverksamheten misslyckats kan inte heller utgöra grund för en jämkning av återkravet.

Mot bakgrunden av det förfarande som ligger till grund för återkrav, kan återkrav av stöd och uttag av ränta på stödet betraktas som oskäligt om det gäller en stödmottagare som i och för sig har lämnat riktiga uppgifter eller om det förfarande som ligger till grund för återkravet innehåller endast obetydliga eller oväsentliga fel eller avvikelser. Om förfarandet för sin del har påverkats av en myndighets felaktiga förfarande eller felaktiga råd ligger jämkning av återkravet också nära till hands. När det gäller räntan kan jämkning vara möjligt till exempel när återkravsförfarandet tagit oskäligt lång tid till följd av en myndighets agerande. Jämkning kommer inte i fråga om återkravet är en följd av stödmottagarens uppsåtliga missbruk.

Enligt 2 mom. finns bestämmelser om jämkning av återkrav i fråga om stöd som beviljats av strukturfondsmedel i 62 § 4 mom.

38 §. *Tidsfristen för återkrav.* I paragrafen föreskrivs, i huvudsak på motsvarande sätt som i statsunderstödslagen, om de tidsfrister som ska tillämpas i fråga om avbrytande eller avslutande av utbetalning och vid återkrav av stöd.

I 2 mom. bestäms om den tid inom vilken stöd får återkrävas och räntan på stödet uttas. Enligt förslaget får åtgärder för återkrav inte vidtas efter att tio år har förflutit från det att den sista posten av stödet betalades ut, eller, om en tidsfrist från utbetalningen av den sista posten har satts ut i stödbeslutet för användningen av stödet eller den egendom som understötts med det på det sätt som föreskrivs i 6 § 2 mom. eller 14 § 4 mom. i lagen, när tio år har förflutit från tidsfristens slut. Om till exempel den i stödbeslutet angivna användningstiden är fem år från det att den sista posten av stödet betalades ut, kan åtgärder för återkrav vidtas inom femton år från utbetalningen av den sista posten. Ett beslut kan dock fattas även efter den angivna tidsfristen på tio år, om det förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning.

39 §. *Återbetalning, återkrav och avslutande av utbetalning av stöd som beviljats av social- och hälsovårdsministeriet eller arbets- och näringsministeriet.* I paragrafen föreskrivs det att det på återbetalning och återkrav samt avslutande av utbetalning av de stöd som beviljats av social- och hälsovårdsministeriet och arbets- och näringsministeriet med stöd av denna lag ska tillämpas vad som i 33 § och 35–38 § föreskrivs om stöd som beviljats av landskapen. Det är i sådana fall det ministerium som beviljat stödet som fattar beslut om återkrav av stöd och avslutande av utbetalning.

40 §. *Tillämpningsområde.* I paragrafen föreslås det att 7 kap. tillämpas på förvaltningen av Hållbar tillväxt och jobb 2014–2020 – strukturfondsprogrammet för Finland. Kapitlet ska enligt förslaget tillämpas på förvaltningen och verkställandet hos alla myndigheter som följer programmet, inklusive alla förmedlande organ.

Vid sidan av bestämmelserna i 7 kap. tillämpar de förmedlande organen också den nationella stödlagstiftning om saken. Vid tillämpningen av 3, 8 och 9 § i lagen avses med stödlagstiftningen denna lag. Av de nuvarande förmedlande organen, enligt tidpunkten för beredningen av lagen, avses med stödlagstiftning för Innovationsfinansieringsverket Tekes vidkommande statsunderstödslagen (688/2001) som det förmedlande organet ska följa om inget annat följer av 7 kap. i denna lag.

Dessa bestämmelser ska tillämpas av vart och ett av de förmedlande organen som beviljar strukturfondsmedel utöver vad som föreskrivs i stödlagstiftningen som ska tillämpas på ett ärende. Kapitlets 41–43 och 48 § ska tillämpas på förvaltningen av garantiprogrammet för att förbättra tillgången på finansiering av tillväxtföretag i Finland.

41 §. *Den förvaltande myndighetens uppgifter.* I paragrafen fastställs de uppgifter för den förvaltande myndigheten som myndigheten svarar för utöver uppgifterna som föreskrivs i artikel 125 i den allmänna förordningen. Den förvaltande myndigheten har huvudansvaret för att programmet verkställs slagkraftigt och effektivt, och därför har det en avsevärd mängd uppgifter som bland annat gäller programmets förvaltning, uppföljning, kapitalförvaltning och tillsyn. Paragrafens 1 mom. 1 punkt grundar sig på artikel 74.2 i den allmänna förordningen enligt vilken medlemsstaterna ska säkerställa att förvaltnings- och kontrollsystem för programmet har inrättats i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna och att systemen fungerar effektivt. Momentets 2 punkt grundar sig på artikel 54–57 i den allmänna förordningen samt på artikel 114.1 där det föreskrivs om förhandsutvärderingar, utvärderingar som ska göras under och efter programperioden samt om utarbetandet av en utvärderingsplan. Utvärderingarna utarbetas för att förbättra planeringen och genomförandet av programmen samt för att bedöma programmens slagkraft, effektivitet och konsekvenser.

Punkterna 3–6 i momentet grundar sig på artikel 115 i den allmänna förordningen enligt vilken medlemsstaten och den förvaltande myndigheten ska ansvara för att upprätta en kommunikationsstrategi och inrätta en enda webbplats eller en enda webbportal med information om, och tillgång till, alla program i medlemsstaten, inklusive information om tidpunkten för genomförandet av programplaneringen och eventuella offentliga samråd i samband med detta. Den förvaltande myndigheten har skapat webbportalen strukturfonder.fi för ändamålet. Dessutom ska medlemsstaten och de förvaltande myndigheterna informera potentiella stödmottagare om vilka finansieringsmöjligheter som finns inom programmen och hålla unionsmedborgarna underrättade om den roll sammanhållningspolitiken och fonderna spelar genom informations- och kommunikationsåtgärder som belyser resultaten och effekterna av partnerskapskontrakt, program och verksamheter.

För att säkerställa insyn ska medlemsstaterna eller de förvaltande myndigheterna upprätthålla en förteckning på internet över verksamheterna inom varje program och inom varje fond. Den förvaltande myndigheten har för ändamålet skapat en webbaserad offentlig informationstjänst om strukturfonderna. Kommunikationsstrategin ska innehålla de delfaktorer som ingår i bilaga XII till den allmänna förordningen. Bilagan innehåller dessutom krav som preciserar artikel 115 i fråga om förteckningen över projekt, informations- och kommunikationsåtgärder för allmänheten samt för potentiella stödmottagare och för stödmottagare. I den nationella lagstiftningen är det nödvändigt att precisera fördelningen av behörigheten mellan den förvaltande myndigheten och det förmedlande organet i fråga om information och kommunikation om strukturfondsstöd, vilket görs i 44 § 1 mom. 2 punkten som gäller förmedlande organ.

I paragrafens 2 mom. regleras enligt förslaget att en del av den förvaltande myndighetens uppgifter kan överföras till förmedlande organ. Överföringen sker genom förordning av statsrådet.

I paragrafens 3 mom. regleras den förvaltande myndighetens rätt att i beslut om anvisandet av medel förelägga det förmedlande organet att följa de förpliktande villkor för ett ärende som baseras på Europeiska unionens eller på nationell lagstiftning om programmets förvaltning, beviljandet av stöd, betalning, uppföljning, tillsyn och fortsatta åtgärder.

Enligt paragrafens 4 mom. får statsrådet genom förordning meddela närmare bestämmelser om den förvaltande myndighetens uppgifter.

42 §. *Den attesterande myndighetens uppgifter.* I paragrafen fastställs för den attesterande myndigheten de uppgifter som myndigheten svarar för utöver uppgifterna enligt artikel 126 i den allmänna förordningen. Den attesterande myndighetens uppgifter motsvarar den tidigare nationella lagstiftningen för programperioden 2014–2020, med undantag för paragrafens 1 mom. 1 punkt, som i 16 paragrafen i statsrådets förordning om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten (356/2014) tidigare har angetts som en uppgift för den förvaltande myndigheten. På grund av sin karaktär lämpar uppgiften sig bättre för den attesterande myndigheten.

Enligt paragrafens 1 mom. 1 punkt svarar den attesterande myndigheten för indragning av den offentliga finansieringsandelen med anledning av utgifter som strider mot regler i strukturfondsprogrammet. Detta hör samman med verkställandet enligt 1 mom. 4 punkten.

Enligt momentets 2 punkt svarar den attesterande myndigheten för överlämnandet av prognoser för betalningar och andra ekonomiska uppgifter till kommissionen enligt artikel 112 i den allmänna förordningen.

Enligt momentets 3 punkt svarar den attesterande myndigheten för att rapportera oriktigheter enligt artikel 122 i den allmänna förordningen till Europeiska kommissionen och till Europeiska byrån för bedrägeribekämpning.

I momentets 4 punkt ges den attesterande myndigheten rätt till så kallad blockering enligt artikel 137.2 i den allmänna förordningen. Med rätten till blockering avses en medlemsstats rätt att från de årliga räkenskaperna och en ansökan om mellanliggande betalning till kommissionen undanta utgifter som gäller räkenskapsåret och som tidigare ingått i en ansökan, om bedömningen av de utgifternas laglighet och korrekthet inte är klar. Hela utgiftsbeloppet eller de delar av detta som senare befinns lagliga och korrekta får tas med i en ansökan om mellanliggande betalning som avser de följande räkenskapsåren.

Enligt paragrafens 2 mom. kan den attesterande myndigheten ålägga ett förmedlande organ eller den förvaltande myndigheten att inom utsatt tid vidta ändamålsenliga åtgärder för att korrigera ett fel som beror på oriktighet eller förhindra att det upprepas.

I 3 mom. ges den attesterande myndigheten enligt förslaget rätt att i samförstånd med den förvaltande myndigheten ålägga de förmedlande organen att i beslutet om anvisande av medel enligt 41 § 3 mom. iakttä sådana förpliktande villkor som är nödvändiga för att den attesterande myndigheten ska kunna sköta sina uppgifter.

Enligt paragrafens 4 mom. får statsrådet genom förordning meddela närmare bestämmelser om den attesterande myndighetens uppgifter.

43 §. *Revisionsmyndighetens uppgifter.* I paragrafen fastställs för revisionsmyndigheten de uppgifter som revisionsmyndigheten svarar för utöver uppgifterna enligt artikel 127 i den allmänna förordningen och enligt 8 § i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster. Revisionsmyndighetens uppgifter ändras inte vad gäller den tidigare nationella regleringen för programperioden 2014–2020. Revisionsmyndigheten meddelar enligt 8 § i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster, som ska utfärdas, berättelserna och utlåtandena enligt artikel 124 i den allmänna förordningen från den förvaltande och den attesterande myndigheten och dessutom från det oberoende övervakningsorganets berättelse och utlåtande som hänför sig till fullgörandet av utnämningskriterierna vid godkännandet av de förmedlande organen enligt förutsättningarna i bilaga XIII till den allmänna förordningen.

Enligt paragrafens 1 mom. ska revisionsmyndigheten vid behov svara för att vidta åtgärder enligt artikel 124.5 för att avsluta utnämningen av en myndighet som utsetts i strukturfondsprogrammet. Eftersom den allmänna förordningen inte särskilt nämner utsättande av provotid för en myndighet som följd av att utnämningskriterierna inte uppfylls, eller om behöriga myndigheter i medlemsstaten som ansvarar för avslutandet av utnämningen, är det i paragrafen nödvändigt att utfärda närmare bestämmelser om att revisionsmyndigheten vid behov ska vidta de åtgärder som förutsätts i EU:s lagstiftning om befintliga revisions- och kontrollresultat visar att den utsedda myndigheten inte längre uppfyller de kriterier som avses i bilaga XIII. Enligt paragrafens 2 mom. får statsrådet genom förordning meddela närmare bestämmelser om revisionsmyndighets uppgifter.

44 §. *De förmedlande organens uppgifter.* I artikel 123 i den allmänna förordningen föreskrivs det att medlemsstaten kan utse ett eller flera förmedlande organ som ska utföra vissa av den förvaltande och den attesterande myndighetens uppgifter, eller den förvaltande eller den attesterande myndighetens

uppgifter. Förfarandena ska dokumenteras formellt i skrift, och därför ska de specificeras i paragrafen. De förmedlande organens uppgifter motsvarar för 1 mom. 1–4 och 7 punktens del den tidigare regleringen i programperioden för 2014–2020.

Paragrafens 1 mom. 1 punkt föreslås ange att ett förmedlande organ har som uppgift att besluta om beviljande och utbetalning av stöd samt om återkrav av stöd som betalats utan grund och övriga fortsatta åtgärder. Med fortsatta åtgärder avses bland annat avbrytande av utbetalning av stöd, returnering av stöd på eget initiativ, avslutande av utbetalning av stöd, återkrav av stöd och förordnande att stöd ska returneras.

Momentets 2 punkt ska enligt förslaget föreskriva att åtgärder inom information och kommunikation om strukturfonden gäller det förmedlande organets verksamhetsområde. Åtgärderna beskrivs mer ingående i kommunikationsstrategin för den förvaltande myndigheten.

Momentets 3 punkt ska innehålla reglering om tillsyn över projekt. Enligt artikel 125.2 a i den allmänna förordningen är det den förvaltande myndighetens uppgift att stödja arbetet i en övervakningskommitté och förse den med de uppgifter den behöver när det gäller programmets måloppfyllelse, ekonomiska uppgifter och uppgifter om indikatorer och delmål. Enligt artikel 50.2 i den allmänna förordningen ska årliga genomföranderapporter innehålla sammanfattade uppgifter om genomförandet av programmets prioriterade områden i förhållande till de ekonomiska uppgifterna, allmänna och programspecifika indikatorer och kvantifierade målvärden, inklusive förändringar i värdet av resultatindikatorerna där så är lämpligt, och från och med 2017 de delmål som anges i resultatramarna. Övervakningen av hur uppgifterna om indikatorerna för resultat och produktion som ingår i projektansökningarna framskrider föreslås bli en uppgift för de förmedlande organen.

Enligt momentets 4 punkt ska de förmedlande organen sköta de administrativa kontroller som ska göras på ort och ställe av utgifterna som betalats ut till stödmottagarna samt utarbeta en årlig plan för kontrollerna. Enligt artikel 125.4 a i den allmänna förordningen ska den förvaltande myndigheten bland annat kontrollera att medfinansierade varor och tjänster har levererats och att de utgifter som deklarerats av stödmottagarna verkligen har betalats och överensstämmer med tillämplig lagstiftning, samt med programmet och villkoren för stöd till projektet. Det föreslås att behörigheten ges till de förmedlande organen.

I momentets 5 punkt föreskrivs det om utredning av oriktigheter, korrekta anmälningar till polismyndigheten och om vidtagande av åtgärder för bedrägeribekämpning. Under programperioden 2014–2020 är ett av utnämningsskriterierna för myndigheterna att effektiva och väl avvägda åtgärder för bedrägeribekämpning införs och verkställs.

Momentets 6 punkt ger de förmedlande organen i uppgift att rapportera oriktigheter till den attesterande myndigheten i datasystemet EURA 2014. Den attesterande myndigheten ska enligt 42 § 1 mom. 3 punkten i lagen rapportera oriktigheter till Europeiska kommissionen och till Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) vid kommissionen. Den attesterande myndigheten får uppgifterna från systemet EURA 2014 där de förmedlande organen åläggs att lagra rapporterna.

I momentets 7 punkt ges de förmedlande organen uppgiften att bistå den förvaltande myndigheten i arbetet i övervakningskommittén och vid utarbetandet av genomföranderapporter för programmen till kommissionen. Enligt artikel 50.1 i den allmänna förordningen ska varje medlemsstat till kommissionen lämna in en årlig rapport om genomförandet av programmet och en slutrapport om genomförandet efter att den godkänts av övervakningskommittén.

Enligt paragrafens 2 mom. ska det förmedlande organet svara för övervakningen av den fullmakt det fått och lämna uppgifterna om övervakningen till arbets- och näringsministeriet som har totalansvaret. Landskapen ska vara redogörare enligt de grunder som anges i 27 § 3 mom. i förordningen om statsbudgeten (1243/1992). Landskapen ska omfattas av övervakningen av fullmakter. Landskapen föreslås använda fullmakten enligt samma principer som statens ämbetsverk med beaktande av vad som regleras om giltighetstiden och principen om årsbundenhet i fråga om beviljade fullmakter. De bindningar som lösts upp efter att ett projekt har upphört kan tas i bruk på nytt via förfarandet med tilläggsbudget och återbudgetering för alla förmedlande organs vidkommande.

I paragrafens 3 mom. föreslås en ovillkorlig rapporteringsskyldighet för förmedlande organ enligt bilaga XIII till den allmänna förordningen. Bilaga XIII förutsätter att det i fall av delegering av uppgifter till förmedlande organ ska finnas rapporteringsförfaranden för de delegerade uppgifterna.

Paragrafens 4 mom. reglerar enligt förslaget att statsrådet genom förordning får utfärda närmare bestämmelser om ett förmedlande organs uppgifter och hur de ska skötas.

45 §. *Krav som ställs på förmedlande organ.* Paragrafen reglerar villkoren som ställs på förmedlande organ.

Enligt paragrafens 1 mom. ska de förmedlande organen vad gäller uppgifter som delegerats till dem uppfylla utnämnskriterierna i bilaga XIII till den allmänna förordningen. Utnämnskriterierna gäller intern kontrollmiljö, riskhantering, förvaltnings- och kontrollverksamhet samt övervakning. Ett förmedlande organ ska ha en plan för fördelning av lämplig personal med nödvändiga tekniska färdigheter, på olika nivåer och för olika uppgifter inom organisationen.

I paragrafens 2 mom. åläggs de förmedlande organen att, utöver Europeiska unionens och den nationella lagstiftningen, iakttä villkoren för medelsanvändning enligt 41 § 3 mom. i denna lag och som förenats med beslutet om anvisande av medel.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs det att ett förmedlande organ ska utarbeta en beskrivning över siförvaltnings- och kontrollsystem och hålla den uppdaterad. I artikel 124 i den allmänna förordningen ingår i förordningen för utnämning av myndigheter ett krav på att utnämningen av en myndighet ska avslutas om utnämnskriterierna i förordningen inte uppfylls. I 43 § i denna lag åläggs revisionsmyndigheten att vidta åtgärder för att avsluta utnämningen av en myndighet. Beskrivningen över förvaltnings- och kontrollverksamheten utgör grunden för revisionsmyndighetens bedömning av hur utnämnskriterierna uppfylls och för den förvaltande myndighetens tillsyn.

Paragrafens 4 mom. föreslås reglera att ett förmedla organ ska hålla isär hur stödet från strukturfonderna beviljas, betalas ut, kontrolleras på ort och ställe samt hur återkrav och övriga fortsatta åtgärder genomförs. I utnämnskriterierna i den allmänna förordningen krävs det att principen att uppgifter ska hållas isär följs i organisationsstrukturen. Vid differentieringen av verksamheten ingår ett krav på att ett förmedlande organs uppgifter är uppgiftsspecifikt differentierade. Differentieringen grundar sig på en uppdelning i fyra slag av uppgifter: administrativa uppgifter för beviljandet av stöd, administrativa uppgifter för utbetalningen av stöd och för kontroller på ort och ställe, återkrav och övriga fortsatta åtgärder samt uppgifter som hör till verifikationen av användningen av medel. På grund av kravet på differentiering av uppgifterna får personer som deltar i projekt som ett förmedlande organ själv genomför inte delta i det förmedlande organets uppgifter. Det förmedlande organets uppgifter sköts i ett datasystem i enlighet med 57 § i denna lag. Datasystemens processer och användarrätter stöder differentieringen av uppgifterna.

Statsrådet föreslås enligt paragrafens 5 mom. genom förordning få utfärda närmare bestämmelser om de krav som ska ställas på förmedlande organ.

46 §. *Utredningsförfarande mellan den förvaltande myndigheten och de förmedlande organen.* I paragrafen regleras det hur man gör om den förvaltande myndigheten och ett förmedlande organ har olika uppfattningar om hur det förmedlande organet iakttar och verkställer sina skyldigheter.

I paragrafens 1 mom. regleras enligt förslaget ett utredningsförfarande mellan den förvaltande myndigheten och de förmedlande organen. Enligt momentet ska den förvaltande myndigheten och ett förmedlande organ i första hand genom överläggningar reda ut saken om det förmedlande organet inte sköter uppgifterna enligt 44 § eller inte uppfyller kraven enligt 45 § i denna lag.

Paragrafens 2 mom. föreslås reglera att om överläggningarna inte inom skälig tid leder till resultat får den förvaltande myndigheten föreslå ändringar i fördelningen av det förmedlande organets fullmakt.

Statsrådet föreslås enligt paragrafens 3 mom. utfärda närmare föreskrifter för utredningsförfarandet genom förordning.

47 §. *Den förvaltande myndighetens rätt att återkräva medel av ett förmedlande organ.* Paragrafen föreslås reglera den förvaltande myndighetens rätt att av ett förmedlande organ återkräva medel eller en del av dem som organet betalat ut av strukturfondsmedel.

Enligt paragrafens 1 mom. har den förvaltande myndigheten rätt till återkrav av ett förmedlande organ om organet har använt medel för annat ändamål än vad det anvisats för. Vidare föreslås det i momentet att den förvaltande myndigheten har återkravs rätt i fall där ett förmedlande organ väsentligt har brutit

mot Europeiska unionens eller mot nationell lagstiftning eller mot villkor som utfärdats med stöd av dem för användning av den förvaltande myndighetens medel när organet beviljat, betalat ut medel eller vidtagit fortsatta åtgärder. Som väsentligt ska anses ett brott mot bestämmelser eller mot ett villkor i ett beslut om anvisning av medel enligt vilket stöd inte alls skulle ha beviljats eller skulle ha beviljats till ett mindre belopp än i beslutet.

Enligt paragrafens 2 mom. får statsrådet genom förordning meddela närmare bestämmelser om den förvaltande myndighetens förfaranden i fråga om återkrav från förmedlande organ.

48 §. *Anslag och fördelningen av dem.* Enligt paragrafens 1 mom. tar arbets- och näringsministeriet upp Europeiska unionens strukturfondsmedel och statens finansieringsandel i statsbudgeten som bevilningsfullmakt och som förslagsanslag. Strukturfondsfinansiering får inte förenas med andra moment. Budgetförfarandet för programperiodens medel ändras inte i samband med reformen för att kontrollen över de fördelade och de fortfarande ofördelade finansieringsramarna inte ska äventyras. Budgeteringen av momentet för strukturfonderna, fördelningen av anslag och övervakningen av fullmakter blir kvar på arbets- och näringsministeriets ansvar. Ministeriet är förvaltande myndighet för strukturfondsprogrammet. Momentet för strukturfonder hör till de så kallade separata moment som definieras i lagen om landskapens finansiering, och om vilka det inte regleras i den lagen utan i denna lag.

Enligt paragrafens 2 mom. beslutar statsrådet om fördelningen av anslaget. Arbets- och näringsministeriet anvisar som bevilningsfullmakt de förmedlande organen Europeiska unionens och statens finansieringsandel av strukturfondsmedlen för projekt enligt strukturfondsprogrammet inom ramen för anslagen i statsbudgeten. Arbets- och näringsministeriet sätter vid behov villkor för medelsanvändningen på de grunder som anges i 41 § 3 mom. Arbets- och näringsministeriet får även anvisa en finansieringsandel av strukturfondsmedlen för genomförandet av garantiprogrammet för Finland. I lagen om regionutveckling och tillväxttjänster föreskrivs som övergångsbestämmelse att bestämmelserna i 33 § i lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten (7/2014) tillämpas på landskapsprogrammets genomförandeplan. Med stöd av övergångsbestämmelsen följs också 12 § i statsrådets förordning om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten (356/2014). Genomförandeplanernas finansieringsplaner som ingår i landskapsprogrammen utgör därför grunden för den regionala fördelningen. Fördelningsförhållandena mellan landskapen avtalas per programperiod.

Enligt paragrafens 3 mom. ges de förmedlande organen årligen registreringsrätt för användningen av förslagsanslagen. Landskapen ska vara redogörare enligt de grunder som anges i 27 § 3 mom. i förordningen om statsbudgeten (1243/1992). Användningen av förslagsanslag i landskapen ska ske som automatiserad betalningsförmedling i datasystemet EURA 2014 via statens betalningsrörelse. Registreringsrätten ges årligen tills programperioden 2014–2020 är slut. Statens bokföringsenheter förmedlar själva betalningarna via statens betalningsrörelse. Ett förmedlande organ som inte är statens bokföringsenhet blir redogörare för arbets- och näringsministeriet, och då går betalningsrörelsen genom datasystemet EURA 2014 utan åtgärder av arbets- och näringsministeriet. Det förmedlande organet beslutar om beviljandet av finansiering och kontrollen av om en ansökan om utbetalning är stödberättigad både vad gäller beslutet om betalningen och summan som ska betalas till stödmottagaren. Då förblir befogenheterna, rättigheterna och ansvaret de samma som i nuläget men likvida överföringar av anslag behövs inte längre. Beslutet om utbetalning avgörs såsom i nuläget av det förmedlande organet, varefter betalningen till stödmottagaren automatiskt, styrd via EURA 2014, i uppdaterad form förmedlas till stödmottagarens konto via statens betalningsrörelse. Landskapen kan ges bruksrätt till förslagsanslag även för betalning av olika poster avseende programperiodernas skyldigheter som automatiserad funktion i EURA 2014 via statens betalningsrörelse. Landskapet svarar för att betalningarna går endast via EURA 2014, och det bör bekräfta uppgifternas riktighet i de periodiska bokföringsrapporter som det får från ministeriet. Genom reformen fås processen under kontroll och alla förmedlande organ får samma praxis för utbetalningarna till stödmottagarna. Att antalet betalningsfiler som ska överföras minskar gör systemet enhetligare och minskar samtidigt risken i processerna. Kontrollen över helheten i strukturfondsmedlen som tagits upp i statsbudgeten förbättras märkbart och tillvägagångssättet gör hanteringen av projekt i strukturfonderna lättare i de förmedlande organen och i den förvaltande myndigheten. Reformen stöder regeringsprogrammets mål att digitalisera och förenkla.

Enligt paragrafens 4 mom. får statsrådet genom förordning meddela närmare bestämmelser om fördelningen av medel, finansieringsplanen och ordnandet av betalningsrörelsen.

49 §. *Allmänna villkor för beviljande av stöd.* Paragrafen fastställer de allmänna villkoren för beviljandet av stöd i fråga om strukturfondsprojekt.

Enligt paragrafens 1 mom. kan stöd beviljas under förutsättning att finansieringen som behövs har anvisats i statsbudgeten.

Enligt paragrafens 2 mom. ska ett projekt som finansieras med strukturfondsmedel vara förenligt med strukturfondsprogrammet och bör stämma överens med användningsändamålet i partnerskapsavtalet.

Enligt paragrafens 3 mom. ska resultaten av utvecklingsprojekt och investeringar som stöds kunna utnyttjas allmänt utom i fråga om stöd enligt 3 §. I detta sammanhang avses med att investeringar ska kunna utnyttjas allmänt att inte enbart den stödmottagande organisationen ska ha nytta av en investering som fått stöd.

Enligt paragrafens 4 mom. bör ett stöd vara motiverat med tanke på de mål som ställts upp för användningen, och stödet på ett betydande sätt bidra till genomförandet av projektet.

Enligt paragrafens 5 mom. får stöd inte beviljas eller användas som allmänt verksamhetsstöd. Stöden enligt denna lag är till karaktären specialunderstöd som avses i 5 § 3 mom. i statsunderstödslagen. De är inte avsedda för användning till sådan normal verksamhet hos stödmottagaren som organisationen i allmänhet finansierar via de egna verksamhetskostnaderna. Ett projekt ska alltid avskiljas som en separat helhet från den sökandes övriga verksamhet.

Enligt paragrafens 6 mom. ska stödmottagaren, mottagaren av överfört stöd och projektet uppfylla de allmänna urvalskriterier enligt artikel 125.3 i den allmänna förordningen som övervakningskommittén fastställt och stödmottagaren ska uppfylla kraven i strukturfondsprogrammet.

Enligt paragrafens 7 mom. får statsrådet genom förordning meddela närmare bestämmelser om villkoren för beviljandet av stöd.

50 §. *Styrgrupper för projekt.* Enligt paragrafens 1 mom. kan vid behov en styrgrupp utses för ledningen och övervakningen av projektet. Styrgruppen ska godkännas av myndigheten som beviljar stödet. Den som söker stöd kan ge förslag till sammansättning av styrgruppen. Styrgruppen bör ha ett tillräckligt antal experter. En styrgrupp kan utses om stödmottagaren eller myndigheten som beviljar stödet anser att det behövs. Avsikten är att en styrgrupp tillsätts åtminstone för projekt vilkas verksamhet sträcker sig över flera regioner eller som annars är omfattande. En styrgrupp ska också tillsättas för projekt med höga kostnader. Styrgruppen godkänns av den som beviljar stödet efter att ha säkerställt att ett tillräckligt antal experter ingår. Det bestäms i stödbeslutet om inrättandet av en styrgrupp. Alla finansiärer bör representeras i styrgruppen. Syftet med en styrgrupp är att den ska vara ett stöd för stödmottagaren vid genomförandet av projektet, men den ansvarar inte för att projektet förverkligas. Stödmottagaren har alltid ansvaret.

Enligt paragrafens 2 mom. behandlas ändringsbehov i fråga om genomförandet, innehållet och finansieringen av ett projekt vid behov i styrgruppen innan motsvarande ansökan lämnas till myndigheten som beviljat stödet. För att styrgruppen ska ha en möjlighet att påverka lösningarna i projekten, och för att den ska ha uppdaterad information om ändringar som behövs, bör enligt 2 mom. ändringsförslagen som ska sändas till en myndighet vid behov i regel behandlas i styrgruppen i förväg. Brådskande ändringsförslag ska omedelbart lämnas till myndigheten som beviljat stödet, och de kan ges styrgruppen för kännedom i efterskott. Styrgruppens protokoll ska lämnas till myndigheten som beviljat stödet för kännedom. Ett ställningstagande av den beviljande myndigheten i styrgruppen ersätter inte ett beslut om ändring som behövs för ändringar i ett projekt. När en styrgrupp tillsätts ska detta övervägas grundligt för att nyttan som erhålls ska täcka kostnaderna det ger och arbetet det medför för myndigheterna. Myndigheten har möjlighet att övervaka hur ett projekt framskrider även på många andra sätt.

Enligt paragrafens 3 mom. får statsrådet genom förordning meddela närmare bestämmelser om styrgruppen och dess uppgifter.

51 §. *Styrgrupp för den riksomfattande åtgärdshelhet som stöds av Europeiska socialfonden.* Enligt paragrafens 1 mom. kan det för den riksomfattande åtgärdshelhet som stöds av Europeiska socialfonden tillsättas en styrgrupp vars uppgift är att strategiskt styra, följa upp och utvärdera helheten och att stödja genomförandet. Paragrafens 2 mom. föreslås reglera att flera åtgärdshelheter

kan ha en gemensam styrgrupp och sammanfalla med en riksomfattande ledningsgrupp eller styrgrupp eller någon annan grupp som tillsatts för att sköta en likande uppgift.

Enligt paragrafens 2 mom. får statsrådet genom förordning meddela närmare bestämmelser om styrgrupper för riksomfattande uppgiftshelheter och deras uppgifter.

52 §. *Det förmedlande organets uppföljningsskyldighet och uppgifter som stödmottagaren ska lämna för uppföljningen.* Enligt paragrafens 1 mom. ska det förmedlande organet följa genomförandet av ett projekt och utan dröjsmål vidta de åtgärder som behövs om projektet inte framskrider enligt den godkända projektplanen och stödbeslutet. Uppföljningen av hur ett projekt genomförs är en väsentlig del av hanteringen av projektet hos myndigheten. Via uppföljningen kan man ingripa i problem som visar sig när projektet genomförs medan det ännu går att rätta till dem.

Enligt paragrafens 2 mom. ska en stödmottagare i samband med ansökan om utbetalning anmäla de uppgifter för uppföljningen som förutsatts i stödbeslutet. Stödmottagaren ska i samband med den sista ansökningen om utbetalning lämna en slutrapport över projektet. Att slutrapporten lämnas in är ett villkor för beslutet om den sista utbetalningen. Slutrapporten är väsentlig för uppföljningen, programutvärderingen och kontrollen.

Enligt paragrafens 3 mom. får statsrådet genom förordning meddela närmare bestämmelser om det förmedlande organets övervakningsskyldighet och om uppgifterna som gäller övervakningen av stödmottagare.

53 §. *Godtagbara kostnader och stödbeloppet.* Paragrafen fastställer de bestämmelser som ska följas i fråga om godtagbara kostnader i projektverksamheten och om stödets belopp.

Enligt paragrafens 1 mom. beviljas stöd för ett projekt utgående från en kostnadsmodell som särskilt föreskrivs genom förordning, och som den beviljande myndigheten godkänner, eller utifrån godtagbara, faktiska, nödvändiga och till beloppet skäligen kostnader.

Enligt paragrafens 2 mom. kan naturabidrag enligt artikel 69 i den allmänna förordningen inte användas för strukturfondsprojekt.

Enligt paragrafens 3 mom. får stöd inte beviljas till den delen av den offentliga finansieringens andel av ett projekts godtagbara kostnader överstiger maximibeloppet för offentlig finansiering enligt Europeiska unionens lagstiftning.

Enligt paragrafens 4 mom. tillämpas på användningen av stöd för upphandling av varor och tjänster samt entreprenader lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016). Stödmottagaren ska då lämna en redogörelse för hur upphandlingen genomförts om inte stödet för projektet har beviljats enligt förfarandet med engångsersättning.

Enligt paragrafens 5 mom. får statsrådet genom förordning meddela närmare bestämmelser om godtagbara kostnader, kostnadsmodeller, hur grunderna för dem bestäms, användningsändamål, maxmibelopp för stöd och för stödandelar samt om förfaranden.

54 §. *Ansökan om och beviljande av stöd.* I paragrafen ges allmänna föreskrifter för ansökan om och beviljande av stöd. Enligt paragrafens 1 mom. ska ansökan om stöd göras och beslutet om stöd fattas elektroniskt i ett datasystem som uppfyller kraven enligt 57 §. Vid ansökan krävs stark autentisering.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs det som information att ansökan ska innehålla de uppgifter som den på projektet tillämpliga nationella lagstiftningen, Europeiska unionens lagstiftning och detta kapitel förutsätter. På undertecknandet av ansökan tillämpas vad som föreskrivs om identifiering av en person och autentisering i lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (617/2009).

Paragrafens 3 mom. anger vilka uppgifter som minst ska tas med i ett stödbeslut. I beslutet ska det beviljade stödbeloppet och de stödvillkor som anges i denna lag samt förutsättningarna för utbetalning och återkrävande av stödet noteras. Av beslutet ska dessutom framgå de villkor och förutsättningar som ställs i Europeiska unionens lagstiftning och som väsentligen och direkt inverkar på användningen och utbetalningen av stödet. De viktigaste frågorna, såsom grunderna för återkrav, finns i den nationella lagstiftningen. Genom stödbeslutet godkänns projektplanen som den sökande har utarbetat. Myndigheten ska förutsätta att projektplanen vid behov preciseras innan beslutet fattas. Projektplanen ska vara genomförbar, åskådlig och konkret med beaktande av projektets stödform.

Enligt paragrafens 4 mom. får statsrådet genom förordning meddela närmare bestämmelser om det elektroniska förfarandet för ansökan och beviljandet av stöd.

55 §. *Utbetalning och ansökan om utbetalning.* Paragrafen reglerar enligt förslaget ansökan om och beviljandet av utbetalning för strukturfondsprojekt.

Enligt paragrafens 1 mom. ska ansökan om utbetalning göras elektroniskt hos den behöriga myndigheten i ett system som uppfyller kraven enligt 57 §. På undertecknandet av ansökan om utbetalning tillämpas vad som föreskrivs om identifiering av en person och autentisering i lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (617/2009).

Enligt paragrafens 2 mom. ska det förmedlande organet fatta beslutet om utbetalning elektroniskt i ett datasystem som uppfyller kraven enligt 57 §. Utbetalningen av stödet ska ske som automatiserad betalningsförmedling i datasystemet EURA 2014 via statens betalningsrörelse. Statens bokföringsenheter förmedlar själva betalningarna i statens betalningsrörelse, men ett förmedlande organ som inte är statens bokföringsenhet blir redogörare för arbets- och näringsministeriet. Då går betalningsrörelsen genom EURA 2014 utan åtgärder av arbets- och näringsministeriet. Det förmedlande organet beslutar om kontrollen av om en ansökan om utbetalning är stödberättigad, om utbetalningen och om summan som ska betalas till stödmottagaren. Befogenheterna, rättigheterna och ansvaret förblir då de samma som i nuläget.

Enligt paragrafens 3 mom. får statsrådet genom förordning meddela närmare bestämmelser om det elektroniska förfarandet för ansökan och beviljandet av stöd samt om ordnandet av betalningsrörelsen.

56 §. *Myndigheternas rätt att få och lämna ut uppgifter i samband med strukturfondsprogrammet.* Paragrafen innehåller bestämmelser såväl om myndigheternas rätt att få som att lämna ut uppgifter i samband med strukturfondsprogrammet.

Paragrafens 1 mom. reglerar rätten att få information. I samband med strukturfondsprogrammet har den förvaltande myndigheten, den attesterande myndigheten och revisionsmyndigheten samt de förmedlande organen trots bestämmelserna om sekretess rätt att avgiftsfritt av andra myndigheter, skatteförvaltningen eller aktörer som sköter offentliga uppdrag få för behandlingen av ett stödärende nödvändiga uppgifter som gäller sökanden eller stödmottagaren. Rätten att få uppgifter gäller även den sökandes eller stödmottagarens ekonomiska situation och affärs- eller yrkesverksamhet, finansiering med offentliga medel samt andra omständigheter som är betydelsefulla med avseende på stödet. Vid ansökan om och beviljande av stöd finns alltid en risk för missbruk. Den som ansöker om stöd är skyldig att i ansökan ge tillräckliga uppgifter för beviljandet och utbetalningen av stödet. Myndigheten som beviljar eller övervakar stödet ska ha tillräckligt omfattande rättigheter att säkerställa att de uppgifter som lämnats är korrekta och också i övrigt kontrollera uppgifter som är nödvändiga med tanke på beviljande av stöd och övervakning av stödet.

Enligt paragrafens 2 mom. ska sambandet mellan de uppgifter som begärs och ärendet som behandlas samt uppgifternas nödvändighet motiveras.

I paragrafens 3 mom. regleras myndighetens rätt att lämna ut uppgifter. Strukturfondsprogrammets förvaltande myndighet, attesterande myndighet och revisionsmyndighet samt de förmedlande organen har trots bestämmelserna om sekretess rätt att till andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag och till Europeiska unionens institutioner lämna ut sådana uppgifter som erhållits i samband med arbetsuppgifter enligt denna lag och som behövs för fullgörande av den kontrolluppgift som föreskrivs för myndigheten, aktören eller institutionen eller som behövs för att utöva tillsyn över att Europeiska unionens och nationell lagstiftning har följts.

Enligt paragrafens 4 mom. har de ovan nämnda myndigheterna rätt att trots bestämmelserna om sekretess avgiftsfritt av skatteförvaltningen få sådana uppgifter om sökanden och stödmottagaren som är nödvändiga med tanke på beviljande av stöd eller övervakning av stödet.

Paragrafens 5 mom. ska enligt förslaget reglera att uppgifterna i paragrafen också kan överlämnas elektroniskt eller med hjälp av en teknisk anslutning.

Enligt paragrafens 6 mom. får uppgifter som erhållits med stöd av paragrafen inte användas för andra ändamål än det för vilket de har begärts.

57 §. *Strukturfondsprogrammets datasystem.* I paragrafens 1 mom. noteras det som information att den förvaltande myndigheten svarar för tillämpningen av det nationella uppföljningssystemet, datasystemet EURA 2014, och ansvarar för att systemet uppfyller de krav som föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning och i denna lag. Datasystemet används för de uppgifter som anges i Europeiska unionens lagstiftning, lagen om utveckling av regionerna och tillväxttjänster och denna lag.

Paragrafens 2 mom. föreskriver att de förmedlande organen ansvarar för att sådana riktiga och tillräckliga uppgifter som behövs för ansökan, beviljande, utbetalning och övervakning samt för fortsatta åtgärder och kontroll av stöd lagras i datasystemet EURA 2014, eller i ett hjälpsystem som den förvaltande myndigheten godkänner. I nuläget är datasystemet Stöd 2014 som ägs av arbets- och näringsministeriet och datasystemet EVAL som ägs av Innovationsfinansieringsverket Tekes, som är avsedda för förvaltningen av företagsstöd, hjälpsystem för datasystemet EURA 2014 som den förvaltande myndigheten godkänner.

I paragrafens 3 mom. anges de skyldigheter hjälpsystemens ägare har. Hjälpsystemens ägare ansvarar för att den överförda informationens innehåll och exakthet motsvarar informationsinnehållet i datasystemet EURA 2014.

Enligt paragrafens 4 mom. är hjälpsystemets ägare skyldig att iaktta de innehållsmässiga krav och datastyrningsplanen som gäller datasystemet EURA 2014 på det sätt den förvaltande myndigheten bestämmer.

Enligt paragrafens 5 mom. ska den som ansökt om stöd ha rätt att i datasystemet EURA 2014 följa hur stödärendet med ansökan om stöd och utbetalningen, kontrollen och återkrävande av stödet framskrider om stödet har sökts i datasystemet. Med tanke på datasekretessen är det viktigt att det krävs stark autentisering för att följa ärendet.

Enligt paragrafens 6 mom. får statsrådet genom förordning meddela närmare bestämmelser om strukturfondernas datasystem, om lagring av uppgifter i systemen, överlåtande och användning av dem.

58 §. *Tjänsten ESF Person.* Paragrafens 1 mom. innehåller bestämmelser om följande: den rättsliga grunden för tjänsten ESF Person som personregister, skyldigheten för den som genomför projektet att lagra uppgifter i den, uttryckligt samtycke från en fysisk person som deltar i projektet, registerföraren och den som behandlar personuppgifter. Tjänsten ESF Person är ett hjälpsystem till den förvaltande myndighetens uppföljningssystem, och medlemsstaterna är enligt lag skyldiga att använda systemet. Genom tjänsten ESF Person fullgörs skyldigheterna i artikel 125 och 27 i EU:s allmänna förordning (1303/2013). I artikel 5 i ESF-förordningen föreskrivs det om innehållsliga specialvillkor. Om en fysisk person deltar i ett projekt som finansieras via ESF måste man få ett uttryckligt skriftligt samtycke av personen för att registrera uppgifter. Stödmottagaren för projektet svarar för lagringen av registeruppgifterna och beviljas användarrättigheter till tjänsten. Användarrättigheterna är noggrant begränsade. En stödmottagare för ett projekt där en fysisk person deltar åläggs att på en blankett svara på frågor som grundar sig på uttryckligt samtycke som den fysiska personen ger på samma blankett. Den förvaltande myndigheten är skyldig att samla in uppgifter om deltagarna vad gäller verkställighetssystemet. Myndigheten är också skyldig att med tillräcklig evidens bevisa att man uppriktigt har ansträngt sig för att samla in indikatoruppgifter. Om personer som deltar i projektet nekar till att uppgifterna registreras vid deltagandet ska blanketterna med förbudet även förvaras tills programperioden stängs i projektet. Skyldigheten att registrera indikatoruppgifter är ett av villkoren för beslut i projektet, och även utbetalningen är bunden till att indikatoruppgifter samlas in.

Användarrättigheterna till tjänsten ESF Person är omsorgsfullt begränsad genom datatekniska lösningar. Stödmottagaren för ett projekt, som beviljas rätt att registrera uppgifter, ser endast uppgifterna för det aktuella egna projektets deltagare. Det förmedlande organet som ansvarar för finansieringen av ett projekt har inte rättigheter och inte heller rätt att se eller förvalta lagrade uppgifter som gäller projektet. En blankett som en fysisk person som deltar i projektet fyller i förvaras på ett datasäkert sätt tills programperioden slutgiltigt stängs av den som genomför projektet. Ett datasäkert sätt är förvaring i ett kassaskåp, ett brandsäkert skåp eller ett på annat sätt bevakat utrymme som utomstående inte har tillträde till. Arbets- och näringsministeriet har gett avsevärt begränsade rättigheter att se uppgifter som finns lagrade i tjänsten. Trots att uppgifterna som är registrerade i tjänsten ESF Person är ett personregister i en databas kommer endast tre tjänstemän som den förvaltande myndigheten särskilt har utsett åt att se uppgifterna. Uppgifterna används inte heller för ändamål som är typiska för bruket av personregister.

Paragrafens 2 mom. innehåller en bestämmelse om att en fysisk person inte har rätt att kräva att registrerade uppgifter om personen korrigeras. Undantaget från rätten som beviljats i datasekretesslagen grundar sig på att de summerade uppgifter som överläts till kommissionen gäller tidsmässigt begränsad information. Datainnehållet i tjänsten ESF Person grundar sig på fysiska personers subjektiva självvärdering av sin situation vid en bestämd tidpunkt, som används för att rikta tjänsterna i projektet till fysiska personer.

Paragrafens 3 mom. innehåller en bestämmelse om den registeransvariges rätt att lämna ut uppgifter enbart för statistisk forskning. En registrerads uppgifter lämnas inte ut för något kommande användningsändamål, och datainnehållet har inga konsekvenser för den registrerades övriga rättigheter eller skyldigheter. Europarådet står på att ett utlämnande inte kräver samtycke av de registrerade förordar att personuppgifter lämnas ut för statistisk forskning på ansökan.

59 §. *Uppgifternas offentlighet och lagringen av dem.* Paragrafen reglerar uppgifternas offentlighet och lagringen av dem. Enligt paragrafens 1 mom. tillämpas vad gäller offentligheten i de uppgifter som lagrats i datasystemet det som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Dessutom är sådana uppgifter offentliga som medlemsstaterna utifrån Europeiska unionens lagstiftning i ett ärende ska publicera. Den förvaltande myndigheten ska sörja för att uppgifter om stödmottagare, projekt och belopp som lagrats i datasystemet offentliggörs på det sätt som Europeiska unionens lagstiftning kräver.

I paragrafens 2 mom. finns en bestämmelse med information om den registrerades rätt att granska uppgifter som gäller personen och rätt att korrigera fel eller brister i dem och att radera föråldrade och onödiga uppgifter. Föreskrifterna i personuppgiftslagen (523/1999) tillämpas på saken.

Enligt paragrafens 3 mom. ska, i fall där Europeiska unionens lagstiftning kräver att register inrättas för övervakning av statliga stöd eller andra stöd, registret bildas av uppgifterna i datasystemet EURA 2014, och uppgifterna i det överförs vid behov till ett register för stöd av mindre betydelse eller för andra stöd.

Enligt paragrafens 4 mom. får statsrådet genom förordning meddela närmare bestämmelser om förvaringen av uppgifter och om lagringstider.

60 §. *Delgivning av beslut.* Paragrafen föreslås föreskriva att ett elektroniskt beslut som avses i 3 kap. ska meddelas för kännedom elektroniskt enligt 19 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003). Bestämmelsen är av informativ karaktär.

61 §. *Den förvaltande och den attesterande myndighetens samt revisionsmyndighetens granskningsrätt.* Paragrafens 1 mom. föreslås reglera den förvaltande och den attesterande myndighetens samt revisionsmyndighetens granskningsrätt.

För att uppgifterna enligt lagen om regionutveckling och tillväxttjänster och enligt denna lag ska kunna skötas är det nödvändigt att dessa myndigheter har en tillräckligt omfattande rätt att med avseende på användningen av strukturfondsmedel utföra granskningar av de förmedlande organen och stödmottagarna.

Om stöd inom projektet har överförs till någon annan, gäller granskningsrätten också verksamheten hos mottagaren av överfört stöd. Revisionsmyndigheten ska genom granskningar säkerställa att strukturfondsprogrammets förvaltnings- och kontrollsystem fungerar klanderfritt och effektivt. Granskningarna grundar sig på stickprov och utförs antingen som systemgranskningar eller inriktas på projekt. Granskningsrätten ska i sin helhet inriktas på strukturfondernas förvaltnings- och kontrollsystem och därmed omfatta alla som beviljar och använder strukturfondsmedel. Vid granskningen av enskilda projekt gäller granskningsrätten projektet och finansieringen av det i sin helhet.

Enligt paragrafens 2 mom. får den förvaltande och den attesterande myndigheten samt revisionsmyndigheten genom ett beslut att bemyndiga en annan myndighet eller en oberoende revisor att för dess räkning utföra en granskning av förmedlande organ och stödmottagare som gäller användningen av strukturfondsmedel. Momentet anger kraven på revisorer. De revisorer som för en myndighets räkning utför granskningar i en av de ovan nämnda myndigheternas ställe bör vara auktoriserade revisorer eller revisionssammanslutningar. På revisorererna tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar samt förvaltningslagen, språklagen och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen. Om

revisionsmyndigheten inte själv verkställer granskningar ska den enligt artikel 127 i den allmänna förordningen se till att myndigheterna eller revisorerna som verkställer granskningen i sin verksamhet har den oberoende ställning som krävs.

Enligt paragrafens 3 mom. ska den förvaltande, den attesterande myndigheten samt revisionsmyndigheten eller den bemyndigade revisorn ha tillträde till platser som är betydelsefulla med tanke på användningen av stödet och rätt att granska dessa samt granska förhållandena hos stödmottagaren och dennas informationssystem och handlingar. Granskning får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur. Den som utför granskningen har också rätt att omhänderta materialet temporärt, om genomförandet av granskningen förutsätter detta.

Enligt paragrafens 4 mom. ska revisionsmyndigheten och de revisorer den har bemyndigat ha rätt att avgiftsfritt få handräckning av polisen för granskningen.

Enligt paragrafens 5 mom. får statsrådet genom förordning meddela närmare bestämmelser om granskningsrätten.

62 §. *Särskilda bestämmelser om återkrav vid strukturfondsprojekt.* I paragrafen regleras de specialbestämmelser om återkrav i samband med strukturfondsprojekt som ett förmedlande organ ska beakta vid återkrav, returnering och när det vidtar fortsatta åtgärder som gäller strukturfondsprojekt. När stöd beviljas enligt denna lag ska ett förmedlande organ även beakta bestämmelserna i 6 kap.

Enligt paragrafens 1 mom. ska ett förmedlande organ bereda beslut om återkrav, returnering och övriga fortsatta åtgärder i datasystemet EURA 2014. Att fortsatta åtgärder som hänför sig till strukturfondsprojekt görs i ett enda system främjar ändamålsenlig övervakning, enhetliga förfaringssätt och säkerställd administrativ konsekvens.

Paragrafens 2 mom. föreslås reglera att det förmedlande organet ska ansvara för att besluten enligt 1 mom. verkställs.

Enligt paragrafens 3 mom. ska det förmedlande organet, då belopp ska återkrävas, tillämpa artikel 122.2 i den allmänna förordningen enligt vilken medlemsstaterna ska återkräva belopp som betalats ut på felaktiga grunder, tillsammans med eventuell ränta på försenade betalningar. Det förmedlande organet får besluta att avstå från att återkräva belopp som inte överstiger 250 euro. I fråga om stöd som beviljats inom Finlands strukturfondsprogram föreskrivs det i 44 § i denna lag att återkrav av stöd är det förmedlande organets uppgift. Det förmedlande organet ska därmed återkräva belopp som betalats ut på felaktiga grunder i sin helhet, och för strukturfondsprojektens del får detta inte jämkas. Dessutom ställs i den allmänna förordningen kravet att ränta ska tas ut på försenade betalningar.

I paragrafens 4 mom. regleras att den förvaltningsrättsliga skälighetsprincipen ska tillämpas på stöd som finansierats med strukturfondsmedel så, att det på vissa grunder när beslutet om återkrav fattas får beslutas att räntan inte återkrävs. Betalningsskyldigheten jämkas endast till den del det är oskäligt att återkräva räntan som ska påföras stödet. Vad gäller stöd som ska beviljas med strukturfondsmedel begränsas jämkningen endast till jämkning av räntan, vilket överensstämmer med Europeiska unionens lagstiftning. Vid jämkning bör situationen som lett till att stödet återkrävs alltid beaktas i sin helhet.

Återkrav av ränta som ska påföras kan enligt förslaget anses oskäligt med anledning av stödmottagarens ändrade förhållanden till exempel när det att ägaren–företagaren eller motsvarande nyckelperson har förlorat arbetsförmågan innebär att i första hand ett företag som sysselsätter färre än tio personer eller till storleken bara är något större upphör med sin verksamhet. När det gäller medelstora eller stora företag kan ovan nämnda grunder i praktiken inte komma i fråga. Upphörande av verksamheten till följd av att affärsverksamheten misslyckats kan inte heller utgöra grund för en jämkning av återkravet av ränta.

Mot bakgrunden av det förfarande som ligger till grund för återkrav, kan återkrav av räntan som ska påföras stödet betraktas som oskäligt om det riktar sig mot en stödmottagare som i och för sig har lämnat riktiga uppgifter eller om det förfarande som ligger till grund för återkravet innehåller endast obetydliga eller oväsentliga fel eller avvikelser. Om förfarandet har påverkats av en myndighets felaktiga förfarande eller felaktiga råd ligger jämkning av räntan också nära till hands. Räntan kan jämkas bland annat när förfarandet vid återkrav har räckt oskäligt länge på grund av en myndighets verksamhet. Jämkning av räntan kommer inte på fråga om återkravet är en följd av understödstagarens uppsåtliga missbruk.

63 §. *Ändringssökande.* Paragrafen reglerar enligt förslaget ändringssökandet. För en likvärdig behandling av stödmottagarna är det viktigt att ett enhetligt förfarande för ändringssökande följs i strukturfondsprogrammet i alla förmedlande organ som genomför programmet. Till åtskillnad från vad som anges om ändringssökande i landskapslagen tillämpas förfarandet för ändringssökande enligt förvaltningslagen (434/2003) även på beslut av de förmedlande organen. Enligt paragrafens 1 mom. ska till beslut som fattas av förmedlande organ som avses i 3 kap. i elektronisk form fogas anvisningar för begäran om omprövning på det sätt som anges i 46 § i förvaltningslagen. Den som ansökt om stöd eller stödmottagaren får elektroniskt begära omprövning i sitt beslut i datasystemet EURA 2014, i ett hjälpsystem till det, eller i hjälpsystemets webbtjänst hos det förmedlande organ som fattat beslutet enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen. Den som ansökt om stöd eller stödmottagaren får begära omprövning inom 30 dagar efter att ha fått del av beslutet. Det förmedlande organet ska fatta beslutet om begäran om omprövning i datasystemet EURA 2014 eller i ett hjälpsystem till det och bifoga besvärshanvisning enligt 47 § i förvaltningslagen. Ett beslut som avser begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

64 §. *Skyldigheten att bevara dokument.* Paragrafen föreslås reglera alla stödmottagares skyldighet att bevara dokument, och de bestämmelser som ska tillämpas på bevarandet.

Enligt paragrafens 1 mom. är en stödmottagare skyldig att förvara bokföringmaterial och övrigt material som gäller stödet för projektet på det sätt som föreskrivs i bokföringslagen (1336/1997). Utöver bokföringsmaterialet ska stödmottagaren bevara alla uppgifter, redogörelser och dokument samt upptagningar om projektet som behövs och som kan ha betydelse för övervakningen av hur grunderna för beviljandet av stödet uppfylls samt för kontrollen av användningen och av hur villkoren för stödet följs. Bokföringsmaterialet och det övriga materialet som gäller projektet ska förvaras i 10 år från dagen då projektet enligt finansieringsbeslutet upphör. En förvaringstid på tio år motsvarar förfarandet som angetts för programperioden 2014–2020. Förvaringstidens längd påverkas såväl av tidsfristerna i artikel 140 i den allmänna förordningen, som gör det svårt att beräkna tidsfristen för enskilda projekt, som av stödmottagarnas rättsskydd. Stödmottagarens rättsskydd inbegriper kravet på att de skyldigheter som åläggs är klara, vilket i detta fall innefattar kravet på att stödmottagaren har rätt att få klara regler för förvaringstiden.

Enligt paragrafens 2 mom. ska det förmedlande organet förena stödbeslutet med ett krav där stödmottagarens skyldighet att förvara dokument och förvaringstiden anges.

Paragrafens 3 mom. ska enligt förslaget reglera att ett förmedlande organ genom ett skriftligt meddelande till stödmottagaren får förlänga förvaringstiden som avses i 1 mom. med stöd av artikel 140.1 fjärde stycket i den allmänna förordningen. Förvaringstiden kan av grundad anledning förlängas till exempel på grund av rättegång eller på begäran av kommissionen. Om förvaringstiden förlängs ska det förmedlande organet skriftligen meddela stödmottagaren om saken. Om längre förvaringstid krävs i nationell lagstiftning eller i Europeiska unionens lagstiftning om statligt stöd iakttas denna.

Enligt paragrafens 4 mom. får statsrådet genom förordning meddela närmare bestämmelser om förvaring av dokument.

8 kap. Särskilda bestämmelser

65 §. *Övervakning, granskningsrätt, utförande av granskning och handräckning.* Paragrafen hänvisar till föreskrifterna om övervakning, granskningsrätt, utförandet av granskning och handräckning enligt 15–18 § i statsunderstödslagen.

I paragrafens 2 mom. noteras vilka som är behöriga för uppgifterna, det vill säga landskapen, Nylands samkommun och strukturfondsprogrammets förmedlande organ samt revisionsmyndigheten, den attesterande myndigheten och den förvaltande myndigheten.

Enligt paragrafens 3 mom. har landskapen och Nylands samkommun rätt att på motsvarande sätt kontrollera och granska även en serviceproducent som de konkurrensutsatt eller godkänt. Detta är nödvändigt för att myndigheterna effektivt ska kunna säkerställa en ändamålsenlig verksamhet och kvalitetsnivån på serviceproducenternas tjänster.

66 §. *Rätten att få och lämna ut uppgifter.* Paragrafens 1 mom. hänvisar till föreskrifterna om att få och lämna ut uppgifter enligt 31–32 § i statsunderstödslagen.

I paragrafens 2 mom. noteras vilka som är behöriga för uppgifterna, det vill säga landskapen, Nylands samkommun och strukturfondsprogrammets förmedlande organ samt revisionsmyndigheten, den attesterande myndigheten och den förvaltande myndigheten.

I paragrafens 3 mom. regleras arbetsgivarens rätt att få information om huruvida en person, som arbetsgivaren specificerar och vars anställningsförhållande har upphört under de 12 månader som föregår en ansökan om lönesubvention, är registrerad som arbetssökande. Bestämmelsen behövs eftersom en arbetssökandes förhållande som privatkund hos arbetskraftsservicen är en sekretessbelagd uppgift enligt 24 § 1 mom. 24 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Det finns ingen bestämmelse om detta undantag från sekretessen i statsunderstödslagen.

67 §. *Ändringssökande.* Paragrafen föreslås reglera ändringssökandet i beslut av landskapen, social- och hälsovårdsministeriet, arbets- och näringsministeriet, Nylands samkommun och serviceproducenterna. För enhetlighetens skull tillämpas på alla beslut som avses i denna lag ett förfarande för ändringssökande där man efter begäran om omprövning i inledningsfasen kan söka ändring genom besvär hos förvaltningsdomstolen och vidare hos högsta förvaltningsdomstolen. Rätten att söka ändring hos högsta förvaltningsdomstolen ska emellertid vara delvis begränsad.

I första skedet får omprövning begäras i beslut om återkrav av stöd, returnering av stöd, beviljande av stöd och avslag på ansökan om stöd, betalning, avbruten betalning och avslutande av betalning av stöd samt beslut som gäller förlängning av giltighetstiden. Beslut i begäran om omprövning får överklagas genom besvär. I ett beslut av en serviceproducent begärs omprövning hos landskapet eller hos Nylands samkommun.

Vid omprövningsförfarande kan man be om granskning av lagligheten i ett beslut man fått. Fördelen med omprövningsförfarandet är att det är snabbt och smidigt. I klara fall kan ett beslut vid behov ändras mycket snabbt, och på så sätt undviks onödig behandling av ärendet i besvärinstanser. Begäran om omprövning är avsedd att vara den första etappen av ändringssökandet. Ändring i beslut om omprövning får sökas genom besvär.

För tydlighetens skull noteras det i paragrafens 2 mom. att ett beslut i begäran om omprövning får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Närmare bestämmelser om omprövningsförfarandet finns i 7 och 7 a kap. i förvaltningslagen (434/2003).

Paragrafens 3 mom. föreskriver om besvärstillstånd när ändring söks i beslut av förvaltningsdomstolen. Besvärstillstånd behövs i andra fall än i ärenden som gäller avbrytande och avslutande av utbetalning samt återkrav. Högsta förvaltningsdomstolen beslutar om besvärstillstånd.

68 §. *Verkställighet.* Paragrafen föreslås reglera att ett beslut enligt lag kan verkställas även om det överklagas. Speciellt beslut om att avbryta utbetalning enligt 32 § i lagen som föreslås ska verkställas snabbt. En parts möjlighet till effektivt rättsskydd trots verkställbarheten tryggas genom att besvärsmyndigheten vid behov kan avbryta verkställandet.

Paragrafen ska även reglera att ett beslut om återkrav av stöd enligt 34–36 § i denna lag, som har vunnit laga kraft, får verkställas i den ordning som bestämts om verkställandet av skatter och avgifter. Enligt bestämmelsen gäller beslutet som sådant som grund för utsökning.

69 §. *Ikraftträdande.* Enligt paragrafen föreslås lagen träda i kraft den 20 .

70 §. *Författningar som upphävs.* Enligt paragrafen upphävs lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt (8/2014) och lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (9/2014).

71 §. *Övergångsbestämmelser.* Enligt paragrafen tillämpas de lagar som upphävs genom denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av dem på stöd som beviljats enligt de lagarna. På en ansökan som är anhängig när denna lag träder i kraft ska denna lag tillämpas.

På verkställandet av samarbetsprogrammet målet Europeiskt territoriellt samarbete tillämpas de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft till utgången av programperioden 2014–2020 för Europeiska unionens strukturfondsprogram.

1.2 Lagen om privata rekryteringstjänster

1 §. *Tillämpningsområde.* I paragrafen föreskrivs om lagens tillämpningsområde. Lagen ska tillämpas på privata rekryteringstjänster. Med privata rekryteringstjänster avses arbetsförmedling, andra tjänster som anknyter till jobbsökning och uthyrning av arbetskraft som är oberoende av landskapet. Tjänsterna tillhandahålls av fysiska eller juridiska personer. Definitionen motsvarar i sak definitionen av privat arbetskraftsservice i 12 kap. 4 § 1 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice, där servicen avser arbetsförmedling som tillhandahålls oberoende av arbets- och näringsmyndigheterna. Lagen tillämpas inte på sådana rekryteringstjänster som landskapet upphandlar hos privata tjänsteproducenter. När en tjänsteproducent producerar offentliga rekryteringstjänster tillämpas lagen om utveckling av regionerna samt tillväxttjänster och lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster.

2 §. *Opartiskhet och förbud mot att tillhandahålla minderårig arbetskraft.* I 1 mom. föreskrivs att de som tillhandahåller privata rekryteringstjänster ska vara opartiska. I 2 mom. föreskrivs att de inte får bjuda ut minderårig arbetskraft för arbete där anställning av sådan arbetskraft är förbjuden enligt lagen om unga arbetstagare (998/1993). Bestämmelsen om opartiskhet syftar till att säkerställa att artikel 5 i Internationella arbetsorganisationen ILO:s konvention om privat arbetsförmedling (nr 181) följs. Artikeln kräver att privata arbetsförmedlare behandlar arbetstagare och arbetssökande jämlikt. Konventionen förutsätter att medlemsstaterna främjar tillgången till lika möjligheter och jämlik behandling vid arbetssökande och åtkomsten till vissa yrken. Varje medlemsstat ska säkerställa att de privata arbetsförmedlingsbyråerna behandlar arbetstagarna utan att diskriminera någon på grund av ras, hudfärg, kön, religion, politisk åskådning, nationell härkomst, socialt ursprung eller någon annan grund som faller under nationell lagstiftning eller praxis, såsom ålder eller funktionshinder. Opartisk behandling krävs också i ILO:s sjöarbetskonvention.

Enligt artikel 9 i konventionen om privat arbetsförmedling ska medlemsstaterna säkerställa att privata arbetsförmedlingsbyråer inte använder eller bjuder ut barnarbetskraft. Lagen om unga arbetstagare tillämpas allmänt på arbete som utförs av personer under 18 år i arbetsavtals- eller tjänsteförhållande. Lagen gäller också privata arbetsförmedlingsbyråer när de anställer arbetstagare för att hyras ut till en tredje part. Det föreslagna 2 mom. ska säkerställa att konventionen efterlevs också när arbetskraft bjuds ut.

Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 12 kap. 4 § 2 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

3 §. *Förbud mot att ta ut avgifter för arbetsförmedling.* I artikel 7 i konventionen om privat arbetsförmedling och i norm A1.4 5b i sjöarbetskonventionen föreskrivs att avgifter för arbetsförmedlingstjänster inte får tas ut av en arbetssökande. Enligt artikel 6.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/104/EG (bemanningsdirektivet) får bemanningsföretagen inte kräva någon ersättning från arbetstagarna för en placering i ett kundföretag eller för att dessa ingår ett anställningskontrakt med eller ett anställningsförhållande hos ett kundföretag efter det att de har utfört ett uppdrag i det kundföretaget.

Enligt 12 kap. 5 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice får de som tillhandahåller privat arbetskraftsservice inte ta ut avgifter av enskilda kunder för förmedling av information om lediga jobb, sökning och utbudande av lämpliga jobb för den arbetssökande, presentation av den arbetssökande hos arbetsgivaren, rådgivning om lediga arbeten och jobbsökning eller registrering av en enskild kund som arbetssökande. Förbudet att ta ut avgifter gäller också situationer där en hyrd arbetstagare efter uppdragets slut anställs av ett användarföretag. I föreslagna 3 § föreskrivs i likhet med i dag om förbud för dem som tillhandahåller privata rekryteringstjänster mot att ta ut avgifter för arbetsförmedling. Förbudet omfattar sådana rekryteringstjänster som avses i 12 § 2 mom. i förslaget till lag om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster. Avgift får inte heller tas ut för registrering som arbetssökande eller av hyrda arbetstagare som anställs av ett användarföretag.

Enligt 12 kap. 5 § 3 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice gäller förbudet att ta ut avgifter för arbetsförmedling inte verksamhet där finländska ungdomar utomlands och utländska ungdomar i Finland erbjuds en möjlighet till utlandsvistelse i utbyte mot hemarbete i familjer. Föreslagna 2 mom. har en motsvarande undantagsbestämmelse om förmedling av au pair-arbete. I likhet med nuläget avses med unga personer i huvudsak personer under 30 år.

I förslaget till 3 mom. finns en informativ hänvisning till 47 kap. 6 i strafflagen, där det föreskrivs om brott mot förbudet att ta ut avgift för arbetsförmedling.

4 §. *Skyldighet att lämna uppgifter.* I paragrafen föreskrivs om arbets- och näringsministeriets rätt att få uppgifter om de privata rekryteringstjänster som tillhandahålls av de privata tjänsteproducenterna eller av organisationer som företräder dem. Bestämmelsen motsvarar till sitt innehåll 12 kap. 4 § 3 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. ILO:s konventioner om arbetsförmedling och sjöarbetskonventionen förutsätter att privat arbetsförmedling övervakas och följs. Enligt artikel 13 i konventionen om privat arbetsförmedling ska privata arbetsförmedlingsbyråer med regelbundna mellanrum som fastställs av den behöriga myndigheten tillstålla myndigheten den information som denna begär och som behövs för att den behöriga myndigheten på det sätt som de nationella villkoren och den nationella praxisen förutsätter ska få en klar bild av de privata arbetsförmedlingarnas uppbyggnad och verksamhet och för statistiska ändamål.

5 §. *Ikraftträdande.*

1.3 Lagen om utkomstskydd för arbetslösa

1 kap. Allmänna bestämmelser

3 §. *Förmånstagarnas allmänna rättigheter och skyldigheter.* I 1 mom. framhålls förmånstagarnas skyldighet att aktivt söka jobb och att vid behov söka sig till och delta i service som stöder hans eller hennes sysselsättning. Dessutom ska förmånstagaren lämna landskapet eller tjänsteproducenten de uppgifter som behövs för att service ska kunna erbjudas samt uppgifter om bland annat jobbsökning på eget initiativ.

I 1 mom. bestäms allmänt om villkoren för att få arbetslöshetsförmån. Rätten till arbetslöshetsförmån kan inte förvägras på grundval av den här bestämmelsen. Försummelse av skyldigheterna kan med stöd av 2 och 2 a kap. leda till att jobbsökningen upphör att gälla i enlighet med lagen om rekryterings- och kompetenstjänster eller till att rätten till utkomstskydd för arbetslösa går förlorad.

I 2 mom. finns en informativ hänvisning till de lagar enligt vilka landskapen stöder de arbetslösas jobbsökning och sysselsättning. Bestämmelsen är inte uttömmande.

4 §. *Verkställighet av lagen.* I 3 mom. beaktas att arbets- och näringsbyråernas verksamhet upphör vid ingången av 2019 och att landskapen tar över de i 2 och 2 a kap. avsedda uppgifterna att påföra tid utan ersättning, skyldighet att vara i arbete och påföljder för unga personer som saknar yrkesutbildning.

5 §. *Definitioner.* Det föreslås att 1 mom. 10 och 10 a punkten ska upphävas. Med undantag av integrationsplaner har uppgörandet eller justeringen av en sysselsättningsplan eller plan som ersätter sysselsättningsplanen inte längre någon betydelse för beloppen av påföljderna i anknytning till utkomstskyddet för arbetslösa eller en arbetslöshetsförmån som betalas för den tid en sysselsättningsfrämjande service pågår. Definitionerna av planerna behövs därför inte längre.

Också 1 mom. 11 punkten, där högsta förhöjda lönesubvention definieras, föreslås bli upphävd. Definitionens hänvisning till lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice är på grund av tidigare gjorda ändringar i den lagen felaktig. Bestämmelserna om högsta förhöjda lönesubvention var i kraft fram till slutet av 2014.

I 1 mom. 15 punkten definieras sysselsättningsfrämjande service. Liksom i dag ska den sysselsättningsfrämjande servicen omfatta arbetskraftsutbildning, arbetssökandes frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån, arbetsprövning och arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte. Även tillväxttjänstutbildning som ska ordnas av arbets- och näringsförvaltningen utgör sysselsättningsfrämjande service. Tillväxttjänstutbildningen utgör en del av den utbildning som i dag ordnas som arbetskraftsutbildning.

Eftersom det i lagen om rekryterings- och kompetenstjänster inte föreslås några bestämmelser om jobbsöknings- och karriärträning, kommer dessa tjänster inte längre att vara sysselsättningsfrämjande service enligt lagen om utkomststöd för arbetslösa. Däremot kommer tjänster som stöder rekrytering, jobbsökning eller utvecklande av kompetensen och som ordnas av landskapet eller en tjänsteproducent att betraktas som sysselsättningsfrämjande service. Ett krav är dock att tjänsten ordnas i genomsnitt minst fyra timmar om dagen. Den tid som tjänsten ordnas per dag beräknas genom att det timantal som deltagandet kräver divideras med det antal vardagar och helgdagar mitt i veckan som tjänsten pågår.

Vid beräkningen av antalet dagar beaktas också de vardagar och helgdagar mitt i veckan som infaller under tiden från det att tjänsten börjar till det att den slutar och under vilka det inte är tänkt att den arbetssökande ska delta.

Definitionen av sysselsättningsfrämjande service är av betydelse bland annat vid bedömning av om den arbetssökande är skyldig att delta i en tjänst för att inte förlora en arbetslöshetsförmån och huruvida det för den tid tjänsten pågår ska betalas arbetslöshetsförmån och kostnadsersättning med förhöjningsdelar.

I 1 mom. 16 punkten definieras pendlingsregion. Pendlingsregionen påverkar beloppet av den kostnadsersättning som den arbetssökande får för den tid han eller hon deltar i sysselsättningsfrämjande service. Dessutom hänvisas ofta till bestämmelsen om pendlingsregion när personalens ställning regleras i samband med omorganiseringar inom statsförvaltningen. Definitionen är ny, men pendlingsregionens omfattning motsvarar det som sägs om pendlingsregion i 1 kap. 9 § i den gällande lagen om offentlig arbeidskrafts- och företagsservice. Om det inte finns anledning att göra någon annan bedömning ska det anses att en person verkligen är bosatt på den adress som han eller hon har meddelat arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten.

I en ny 17 punkt i 1 mom. definieras invandrare. Definitionen behövs eftersom det i 2 a kap. föreslås bestämmelser om vissa påföljder i anknytning till utkomstskyddet för arbetslösa som endast gäller invandrare. Definitionen är också av betydelse för villkoren för frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån samt för den kostnadsersättning som betalas för studietiden. Bestämmelser om dessa villkor föreslås i 9 och 10 a kap.

Paragrafens 1 mom. 18 punkt är ny. I bestämmelsen definieras tjänsteproducent genom hänvisning till 2 § 4 punkten i den föreslagna lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster. Enligt den bestämmelsen avses med tjänsteproducent en privaträttslig sammanslutning, en stiftelse eller en enskild näringsidkare som enligt ett upphandlingsavtal eller ett beslut av landskapet för landskapets räkning producerar sådana rekryterings- och kompetenstjänster som avses i samma lag. Definitionen behövs eftersom regeringen föreslår att det i lagen om utkomstskydd för arbetslösa ska föreskrivas om landskapets och tjänsteproducentens uppgifter i anknytning till genomförandet av systemet med utkomstskydd för arbetslösa.

2 kap. Allmänna arbetskraftspolitiska förutsättningar för erhållande av förmåner

1 §. *Arbetslös arbetssökande.* I 3 mom. föreskrivs det inte längre detaljerat om skötsel av ärenden hos arbets- och näringsbyrån. För att få arbetslöshetsförmån måste den arbetssökandes jobbsökning dock vara i kraft på det sätt som avses i 4–7 § i lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster. Avsikten är att den som betalar ut arbetslöshetsförmånen till den här delen ska kunna stödja sig på ett meddelande från landskapet eller tjänsteproducenten om att jobbsökningen är i kraft.

Det föreslås att 4 mom. upphävs. Trots det är också i fortsättningen en allmän förutsättning för arbetslöshetsförmån enligt huvudregeln i 1 mom. att den arbetssökande söker heltidsarbete. Att den förutsättningen uppfylls ska liksom i nuläget grunda sig på uppgift av den arbetssökande själv.

10 §. *Studier.* Det föreslås att 4 mom. ändras så att det i bestämmelsen beaktas att den nuvarande arbetskraftsutbildningen delvis kommer att ordnas som tillväxttjänstutbildning enligt den föreslagna lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster, och att bestämmelserna om arbetssökandes frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån, vilka i nuläget ingår i lagen om offentlig arbeidskrafts- och företagsservice och i lagen om främjande av invandrades integration, föreslås bli flyttade till lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

11 §. *Upphörande med heltidsstudier. Täydeuty*

13 §. *Rätt till arbetslöshetsförmån för unga personer som saknar utbildning som ger yrkesfärdigheter.* I 1 mom. beaktas att en del av den utbildning som i dag ordnas som arbetskraftsutbildning i fortsättningen är sådan tillväxttjänstutbildning som avses i lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster. Ändringen påverkar inte de arbetssökandes rätt till utkomstskydd för arbetslösa.

14 §. *Åtgärder i stället för skyldigheten att söka till en utbildning.* Paragrafen upphävs eftersom landskapet eller tjänsteproducenten inte är skyldig att göra upp en sysselsättningsplan tillsammans med den arbetssökande.

Giltiga orsaker att inte söka en studieplats är enligt förslaget de omständigheter på basis av vilka man i en sysselsättningsplan eller en plan som ersätter den kunnat avtala med en ung person som saknar utbildning om sökande av en studieplats som avviker från huvudregeln i 13 § eller om åtgärder som ersätter skyldigheten att söka utbildning. Bestämmelser om detta föreslås ingå i 15 §.

15 §. *Giltig orsak att låta bli att söka en studieplats eller att avbryta studierna.* En ung person som saknar utbildning har giltig orsak att låta bli att söka en studieplats eller avbryta studierna av de orsaker som nämns i 1 mom.

I nuläget är den ungas särskilda inriktning på vissa studier inte en giltig orsak att låta bli att söka en studieplats, såvida saken inte har avtalats i en sysselsättningsplan eller en plan som ersätter den. Eftersom landskapet eller en tjänsteproducent i fortsättningen inte har skyldighet att göra upp en sysselsättningsplan eller en plan som ersätter den tillsammans med den arbetssökande, är den ungas särskilda inriktning på vissa studier en giltig orsak att låta bli att söka en studieplats på det sätt som avses i 13 §. Avsikten är inte att ändra på den gällande praxisen för när den unga anses ha påvisat särskild inriktning på vissa studier.

Avvikande från i dag har den unga enligt förslaget giltig orsak att avbryta studierna om han eller hon anses ha påvisat särskild inriktning på vissa studier. Det kan exempelvis vara fallet när studierna avbryts till förmån för andra studier. Enbart en önskan att byta studieinriktning eller läroanstalt anses dock inte utgöra giltig orsak.

16 §. *Återfående av rätten till utkomstskydd för arbetslösa i fråga om unga personer som saknar utbildning.* I paragrafen görs de ändringar som följer av att 14 § upphävs.

2 a kap. Förfaranden som är arbetskraftspolitiskt klandervärda

2 §. *Giltig orsak att lämna arbetet.* I 1 momentets nya 3 punkt föreskrivs det om rätten att lämna ett arbete utan förlust av rätten till utkomstskydd för arbetslösa, om det de facto inte har funnits arbete att erbjuda. Bestämmelsen ska tillämpas exempelvis när en person som ingått ett så kallat nollavtal säger upp sig.

Det centrala vid tillämpningen av bestämmelsen är att arbetsgivaren genom arbetsavtalet inte har förbundit sig att erbjuda något som helst arbete. Om det i arbetsavtalet exempelvis avtalats om erbjudande av några arbetstimmar under en viss granskningsperiod, ska bestämmelsen inte tillämpas. Bestämmelsen ska inte heller tillämpas om arbete, trots villkoren i arbetsavtalet, inte har erbjudits eller om arbetet och löneutbetalningen har avbrutits till exempel på grund av permittering, någon orsak som kan jämföras med permittering eller på grund av arbetstagarens sjukdom.

De arbetstimmar som erbjudits under de 12 kalenderveckor som direkt föregått uppsägningen ska beaktas. Granskningen är i tillämpliga delar överensstämmande med hur det arbetsvillkor som är ett villkor för arbetslöshetsdagpenning uppfylls enligt bestämmelserna i 5 kap. Tidpunkten då anställningen upphör påverkar inte tidpunkten för när granskningsperioden börjar.

Också 1 mom. 4 punkten är ny. En arbetssökande har giltig orsak att lämna sitt arbete utan att förlora arbetslöshetsförmånen om lönen för arbetet är mindre än 1 187 euro i månaden (2017). Det belopp som nämns i bestämmelsen anges enligt nivån för 2013 och justeras varje år på det sätt som avses i 14 kap. 1 a §. Samma belopp tillämpas oberoende av om arbetet är heltidsarbete eller deltidsarbete.

Utöver villkoret om den lön som erhålls för arbetet förutsätter tillämpningen av 4 punkten att den arbetssökande på grund av de begränsningar som anges i 4 kap. 3 § inte har rätt till jämkad arbetslöshetsförmån, dvs. om rätten till jämkad arbetslöshetsförmån har eller skulle ha förvägrats på grund av det var frågan om heltidsarbete eller att arbetsgivaren inte övervakar arbetstiden. Bestämmelsen ska tillämpas exempelvis vid arbete mot provision, där inkomsten från arbetet kan bli mycket låg även om det är ett heltidsarbete.

Paragrafens 1 mom. 1 och 2 punkt motsvarar gällande 1 mom.

4 §. *Underlåtelse att söka arbete och vägran att ta emot arbete.* I paragrafens rubrik beaktas att en viss tid utan ersättning kan påföras inte bara för vägran att ta emot ett visst arbete utan också i situationer där en arbetssökande utan giltig orsak underlåter att söka ett arbete som erbjudits honom eller henne. En ändring av rubriken är ägnad att förtydliga bestämmelsen.

I 1 mom. föreskrivs liksom i nuläget om påförande av tid utan ersättning i situationer där en person vägrar att ta emot ett säkert jobb. Som vägran betraktas liksom i nuläget en uttrycklig vägran men också att den arbetssökande exempelvis har låtit bli att börja på ett arbete.

Om en arbetsgivare erbjuder en arbetssökande arbete direkt, kan uppkomsten av anställningsförhållandet jämföras med att den arbetssökande har blivit vald till det ifrågavarande arbetet. Därför ska 1 mom. tillämpas också i dessa situationer. Till den här delen är bestämmelsen ny.

Paragrafens 3 mom. är ny som bestämmelse, men motsvarar i princip nuläget. En skillnad är dock att det inte påförs tid utan ersättning för varje erbjuden arbetsplats som den arbetssökande låtit bli att söka utan giltig orsak. En eventuell försummelse att söka erbjudet arbete ska bedömas som en del av den aktiva jobbsökning som avses i nya 8 a §, och en eventuell tid utan ersättning påförs med stöd av 8 a §. I fråga om erbjudet arbete är det alltid frågan om ett jobberbjudande som grundar sig på landskapets eller tjänsteproducentens prövning. Utöver försummelse att söka erbjudet arbete täcker bestämmelsen också en uttrycklig vägran att ta emot det aktuella arbetet och allt som genom personens eget förfarande leder till att han eller hon inte får anställning.

Det föreslås att 3 och 4 mom. upphävs.

5 §. *Giltig orsak att inte söka erbjudet arbete och att vägra ta emot arbete.* I paragrafens rubrik, det inledande stycket i 2 mom. och i 3 mom. beaktas att bestämmelsen ska tillämpas inte bara på uttrycklig vägran att ta emot arbete utan också på situationer där den arbetssökande låter bli att söka erbjudet arbete. Ändringen förtydligar bestämmelsen och påverkar inte villkoren för att få arbetslöshetsförmån.

Paragrafens 1 mom. 2 punkt preciseras så att den är kongruent med 2 § 1 mom. 4 punkten. En arbetssökande kan utan att förlora arbetslöshetsförmånen vägra ta emot arbete för vilket det inte betalas lön enligt kollektivavtal. Finns det inte något kollektivavtal kan den arbetssökande utan att förlora arbetslöshetsförmånen vägra ta emot arbetet om lönen för arbetet är mindre än 1 187 euro i månaden (2017). Det belopp som nämns i bestämmelsen anges enligt nivån för 2013 och justeras varje år på det sätt som avses i 14 kap. 1 a §. Är det frågan om ett deltidsarbete ska beloppet vara proportionellt mot arbetstiden för det erbjudna arbetet.

6 §. *Underlåtelse att söka erbjudet arbete och vägran att ta emot arbete på basis av regional rörlighet.* 7 §. *Underlåtelse att söka och vägran att ta emot erbjudet arbete utomlands.* 8 §. *Skydd för yrkesskicklighet.* I paragraferna beaktas att bestämmelserna ska tillämpas inte bara på uttrycklig vägran att ta emot arbete utan också på situationer där den arbetssökande låter bli att söka erbjudet arbete. Ändringarna förtydligar bestämmelserna och påverkar inte villkoren för att få arbetslöshetsförmån.

8 a §. *Försummelse av aktiv jobbsökning.* Paragrafen är ny. Den föreslagna bestämmelsen ersätter bestämmelserna om uppföljning av de arbetssökandes aktiva jobbsökning utifrån de nuvarande sysselsättningsplanerna och de planer som ersätter dem.

För att få arbetslöshetsförmån krävs att den arbetssökande medan han eller hon är arbetslös söker i genomsnitt minst en ledig plats för varje hel vecka. Den tid utan ersättning som påförs för försummelse av aktiv jobbsökning är 60 dagar och börjar när det har gått 30 dagar efter utgången av granskningsperioden.

I föreslagna 2 mom. föreskrivs om en 12 veckor lång granskningsperiod för aktiv jobbsökning. Granskningsperioden börjar när en person har registrerat sig som arbetslös arbetssökande eller när heltidsstudier har avslutats vid en senare tidpunkt. Om arbetslösheten fortsätter börjar granskningsperioden där den föregående granskningsperioden slutade. Granskningsperioden avslutas även då personen i fråga inleder heltidsarbete som varar minst 90 dagar.

Om landskapet eller den som producerar tjänster åt landskapet har gett den arbetssökande individuella jobberbjudanden, ska dessa jobb sökas. De inräknas dock i det antal arbetsplatser som måste sökas. Om den plats som söks har erbjudits av någon annan än landskapet eller någon som producerar tjänster åt landskapet, ska platsen vara sådan att den arbetssökande uppfyller de allmänna kraven för att få den. Om personen genom sitt eget förfarande har varit orsak till att arbetsansökan inte leder till anställning, uppfyller ansökan inte kravet på aktiv jobbsökning.

Den arbetssökande kan låta bli att söka eller vägra att ta emot arbete som erbjuds av landskapet eller någon som producerar tjänster åt landskapet, om han eller hon har någon sådan giltig orsak till sitt förfarande som avses i 2 a kap. 5—8 §. I sådana fall måste den arbetssökande söka annat arbete för att uppfylla det krav på aktiv jobbsökning som är en förutsättning för att få arbetslöshetsförmån.

8 b § *Begränsningar som gäller aktiv jobbsökning.* Paragrafen är ny. I 1 mom. föreskrivs om de situationer där en arbetssökande inte förutsätts aktivt söka en ledig plats på det sätt som avses i 8 a §.

Fortsatt arbetslöshetsförmån förutsätter inte att den arbetssökande söker lediga platser under en vecka då han eller hon har arbetat i ett anställningsförhållande eller som företagare. Arbetstidens eller sysselsättningsens längd saknar betydelse. Lediga platser behöver inte heller sökas under en vecka då den arbetssökande har deltagit i sysselsättningsfrämjande service enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa i minst en dag. Samma förfarande gäller om den arbetssökande deltagit i annan service som ordnats av landskapet eller någon som producerar tjänster åt landskapet. Denna service ska dock stödja den arbetssökandes kompetens, jobbsökning eller företagande.

Lediga platser eller sysselsättningsfrämjande service som stöder den arbetssökandes behov finns inte alltid att erbjuda. I sådana fall kan den arbetssökande och landskapet eller tjänsteproducenten komma överens om andra sätt genom vilka den arbetssökande självständigt främjar sin kompetens, jobbsökning, sysselsättning eller inledandet av företagsverksamhet. Främjandet av de här målen måste uppfattas i vid mening och omfattar exempelvis åtgärder som anknyter till integration och livshantering. Aktiv jobbsökning förutsätts inte heller när den arbetssökande är förhindrad att söka jobb på grund av sjukdom eller olycksfall. En bestämmelse om detta finns i det föreslagna 2 mom.

9 §. *Uteblivande från ett möte där en integrationsplan ska utarbetas.* 10 §. *Vägran att utarbeta en integrationsplan.* Bestämmelserna motsvarar till innehållet de gällande bestämmelserna, men de ska tillämpas endast på utarbetande av en integrationsplan och genomförande av inledande kartläggning tillsammans med invandrare. Eftersom landskapet eller en tjänsteproducent inte har skyldighet att utarbeta en sysselsättningsplan med arbetssökande, ska bestämmelserna inte tillämpas på andra arbetssökande.

11 §. *Försummelse att fullfölja sysselsättningsplan.* Paragrafen upphävs. Med stöd av nya 8 a § kan försummelse av aktiv jobbsökning och åtgärder som främjar sysselsättningen leda till förlust av rätten till utkomstskydd för arbetslösa.

12 §. *Vägran att delta i service.* Bestämmelsen tillämpas i princip som i nuläget på all sysselsättningsfrämjande service som definieras i 1 kap. 5 § 1 mom. 15 punkten, med undantag av invandrades frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån. Tid utan ersättning kan påföras också för vägran att delta i sådan service som avses i 15 punkten underpunkt f. I praktiken gäller f-underpunkten samma typ av service som den service om vilken det i nuvarande 2 mom. föreskrivs om vägran.

Det föreslagna 2 mom. motsvarar nuvarande 3 mom. och föreslagna 4 mom. nuvarande 4 mom.

12 a §. *Avbrytande av service.* Paragrafens tillämpningsområde ändras så att det motsvarar 12 §. I övrigt motsvarar bestämmelsen sakinnehållet i nuvarande 12 §.

13 §. *Giltig orsak att vägra delta i service och att avbryta servicen.* Eftersom landskapet eller en tjänsteproducent inte har skyldighet att utarbeta en sysselsättningsplan med arbetssökande, måste hänvisningen till planer strykas i 1 mom. 5 punkten.

Paragrafens 2 mom. ändras till följd av att den nuvarande arbetskraftsutbildningen delvis kommer att ordnas som tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster. I 3 mom. beaktas de ändringar av tillämpningsområdet som görs i 12 och 13 §.

14 §. *Upprepade förfaranden som är arbetskraftspolitiskt klandervärda.* I 2 mom. görs en ändring som beror på att bestämmelserna om arbetssökandes frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice och i lagen om främjande av invandrades integration flyttas till 9 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. I 4 mom. görs dessutom en ändring till följd av att 2 kap. 14 § upphävs. I praktiken påverkar ändringarna inte de rättigheter och skyldigheter som den arbetssökande har enligt denna paragraf.

5 kap. Förutsättningar för erhållande av arbetslöshetsdagpenning

4 a §. *Hur lönesubventionerat arbete och sysselsättningsfrämjande service tillgodoräknas i löntagares arbetsvillkor.* 10 §. *Arbetsvillkorets giltighet.* 11 §. *Arbetsvillkoret i vissa situationer.* 13 §. *Självrisktid.* I paragraferna görs tekniska ändringar som beror på att lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice upphävs och på att det stiftas en ny lag om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster. I 11 § beaktas det dessutom att arbetskraftsutbildning kommer att ordnas enligt lagen om yrkesutbildning.

6 kap. Arbetslöshetsdagpenningens belopp och varaktighet

3 §. *Betalning av förhöjningsdel och förhöjd förtjänstdel under tiden för sysselsättningsfrämjande service.* Eftersom landskapet eller den som producerar tjänster är landskapet inte har skyldighet att utarbeta en sysselsättningsplan med arbetssökande, förutsätter betalning av förhöjningsdelar under tiden för sysselsättningsfrämjande service inte längre att det har avtalats i planen om deltagande i servicen. Syftet med ändringen är inte att reducera planmässigheten i den samlade service som erbjuds den arbetssökande.

8 §. *När dagpenningsperioden börjar från början och lönen räknas om.* 9 §. *Rätt till tilläggsdagar.* I paragraferna görs tekniska ändringar som beror på att lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice upphävs och på att det stiftas en ny lag om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster.

7 kap. Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadsstöd

2 §. Väntetiden för arbetsmarknadsstöd. Täydeuty

5 §. *Rätt till arbetsmarknadsstödet förhöjningsdel under tiden för sysselsättningsfrämjande service.* Eftersom landskapet eller den som producerar tjänster är landskapet inte har skyldighet att utarbeta en sysselsättningsplan tillsammans med den arbetssökande, förutsätter betalning av förhöjningsdel under tiden för sysselsättningsfrämjande service inte längre att det i planen har avtalats om deltagande i servicen.

10 §. *Självrisktid.* Till följd av att lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice upphävs och att det stiftas en ny lag om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster görs det i paragrafen en teknisk ändring som gäller jobbsökningens giltighet.

9 kap. Arbetssökandes frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån

De bestämmelser om arbetssökandes frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån vilka i dag finns i 6 kap. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice flyttas enligt förslaget till 9 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Till de bestämmelser som flyttas fogas bestämmelserna om frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån enligt 22—24 § i lagen om främjande av invandrares integration.

1 §. *Syftet med att stödja studier.* Paragrafen motsvarar 6 kap. 1 § i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

2 §. *Allmänna förutsättningar.* I fråga om förutsättningarna för att stödja studier motsvarar paragrafen 6 kap. 2 § i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Avgörandet angående uppfyllandet av de förutsättningar som avses i paragrafen görs av landskapet i stället för av arbets- och näringsministeriet. Dessutom behöver det inte längre överenskommas om stödjande av studier i en sysselsättningsplan eller en plan som ersätter den.

3 §. *Förutsättningar för studier.* I det inledande stycket till 1 mom. görs tekniska ändringar som beror på att bestämmelsen flyttas från lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice till lagen om

utkomstskydd för arbetslösa. I 2 mom. beaktas dessutom att den nuvarande arbetskraftsutbildningen i fortsättningen ska ordnas som tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster och som arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning. I övrigt motsvarar paragrafen 6 kap. 3 § i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

4 §. *Avvikande tillämpning av detta kapitel på invandrare.* Bestämmelserna om stödjande av invandrades frivilliga studier i lagen om främjande av invandrades integration avviker något från de villkor för stödjande av studier i 6 kap. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice som gäller andra arbetssökande. De största avvikelserna gäller målen för stödjandet, kravet på att studierna ska bedrivas på heltid och personens ålder.

Undantagen i fråga om invandrare samlas i 4 §. Paragrafens 1 mom. och 2 mom. 1 punkt motsvarar 23 § 1 mom. i lagen om främjande av invandrades integration, 2 mom. motsvarar 23 § 2 mom. i samma lag och 3 mom. 2—4 punkten motsvarar 24 § 1 mom. 1 och 5 punkten samt 2 mom. i samma lag. I 4 mom. föreskrivs om andra avvikelser som gäller invandrare och som motsvarar de nuvarande bestämmelserna.

5 §. *Ansökan om stöd för studier och utlåtande om stödet.* Ansökan om möjlighet att studera med stöd av arbetslöshetsförmån ska göras hos landskapet i stället för hos arbets- och näringsbyrån. Landskapet avgör bland annat de förutsättningar för att stödja utbildningsbehov om vilka det föreskrivs i 1—4 § och i 5 § 1 och 2 mom. Andra till stödjandet av studier anknyttande förutsättningar för erhållande av arbetslöshetsförmån avgörs av arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten.

Stöd för studier ska göras hos landskapet minst två veckor innan studierna inleds. Avsikten är att landskapet ska ha faktisk möjlighet att utreda bland annat den arbetssökandes behov av utbildning. För den arbetssökande är det i sin tur centralt att så tidigt som möjligt få veta om han eller hon har möjlighet att studera med stöd av arbetslöshetsförmån. I fråga om invandrare ska en överenskommelse om möjligheten att studera med stöd av arbetslöshetsförmån tas in i integrationsplanen innan studierna inleds.

Den nämnda tiden på två veckor är inte absolut. Avvikelser från den tiden kan göras av de skäl som anges i 2 mom. Möjligheten till avvikelse gäller också den tid när det i en integrationsplan överenskomms om stöd för studier.

6 §. *Stödtid.* 7 §. *Den arbetssökandes skyldigheter.* Paragraferna motsvarar 6 kap. 5 och 6 § i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Den arbetssökande ska dock meddela arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten i stället för arbets- och näringsbyrån om ett tillfälligt avbrott av de studier som stöds med arbetslöshetsförmån.

8 §. *Uppföljning av studierna och indragning av stöd.* Den arbetssökande måste liksom i dag göra framsteg i studierna på det sätt som föreskrivs i 7 §. Den som betalar ut arbetslöshetsförmånen ska kontrollera studieframstegen. Stödet för studier kan på samma sätt som i dag dras in också till följd av frånvaro eller försummelser i anknytning till studierna.

Beslutet att stödet för studier ska dras in fattas av utbetalaren av arbetslöshetsförmånen. I lagen om utkomstskydd för arbetslösa föreskrivs inte att den arbetssökande ska höras innan beslutet fattas. Den arbetssökande ska dock höras i enlighet med 34 § i förvaltningslagen (434/2003). Upphörande av rätten till arbetslöshetsförmån i form av stöd för studier är en annan sak än upphörande av studier eller till exempel avstängning från en läroanstalt. Beslut om det sistnämnda fattas av utbildningsproducenten i enlighet med gällande lagstiftning.

I 9 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa finns enligt förslaget ingen sådan bestämmelse om den arbetssökandes skyldighet att lämna information som finns i 6 kap. 8 § i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Bestämmelser om den arbetssökandes skyldighet att lämna information finns i 11 kap. 2 §.

9 §. *Utbildningsproducentens skyldighet att informera.* Landskapet ska till utbildningsproducenten lämna namnen på och personbeteckningarna för de studerande som enligt landskapet kan få stöd för studier. Landskapet ska meddela uppgifterna oberoende av om rätten till arbetslöshetsförmån har förvägrats på grund av ett villkor för erhållande av en förmån som hör till arbetslöshetskassans eller till Folkpensionsanstaltens behörighet. Utbildningsproducenten ska underrätta såväl landskapet som utbetalaren av arbetslöshetsförmån om att studierna har avslutats.

10 kap. Bestämmelser om förmåner som betalas under tiden för sysselsättningsfrämjande service

2 §. *Berättigade till arbetslöshetsförmåner.* I 2 mom. görs en teknisk ändring gällande jobbsökningens giltighet till följd av att lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice upphävs och att det stiftas en ny lag om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster. I 3 mom. 3 punkten beaktas dessutom att 2 kap. 14 § upphävs.

3 §. *Frånvaro från vissa former av sysselsättningsfrämjande service.* Liksom i nuläget påverkar frånvaro från arbetsprövning och arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte rätten till arbetslöshetsförmån. Frånvaron följs och påverkar rätten till arbetslöshetsförmån också när den arbetsökande deltar i sådan service som avses i 1 kap. 5 § 1 mom. 15 punkten underpunkt f. Till den här delen motsvarar bestämmelsen gällande reglering om jobbsökningsträning och karriärträning.

4 §. *Avvikande tillämpning av denna lag under tiden för sysselsättningsfrämjande service.* 5 §. *Särskilda bestämmelser om tillväxttjänstutbildning och arbetskraftsutbildning.* I paragraferna beaktas att den nuvarande arbetskraftsutbildningen i fortsättningen ska ordnas som tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster och som arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning.

6 §. *Kostnadsersättning.* Paragrafen upphävs. Om rätten till kostnadsersättning föreskrivs i nya 10 a kap.

10 a kap Kostnadsersättning

I det nya 10 a kap. föreskrivs om kostnadsersättning. Kapitlet motsvarar i huvudsak 9 kap. i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice och 10 kap. 6 § i den gällande lagen om utkomstskydd för arbetslösa, vilka föreslås bli upphävda.

1 §. *Rätt till kostnadsersättning.* Kostnadsersättning betalas under tiden för sådan tillväxttjänstutbildning som ersätter den nuvarande arbetskraftsutbildningen och för arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning, invandrares frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån, arbetsprövning och arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte. Till denna del motsvarar paragrafen 9 kap. 1 § 1 mom. i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

Utöver de tjänster som nämns ovan betalas kostnadsersättning under tiden för sådana tjänster som avses i 1 kap. 5 § 1 mom. 15 punkten underpunkt f. Tjänsterna kan omfatta bland annat tjänster i anknytning till jobbsökning och karriärträning, för vilka kostnadsersättning betalas också i nuläget.

2 momentti: Voisiko nykyisen työnhaun tuen muuttaa kulukorvaukseksi? Olisi kuitenkin oltava muu ratkaisu kuin tosiasiallisten kulujen korvaaminen. KESKEN

Enligt 3 mom. beviljas och betalas kostnadsersättning alltid av arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten. Om den arbetssökande inte får arbetslöshetsförmån, har han eller hon inte rätt till kostnadsersättning, eftersom den nuvarande kostnadsersättningen som grundar sig på arbets- och näringsbyråns prövning slopas.

2 §. *Kostnadsersättningens belopp.* Paragrafen motsvarar i huvudsak 9 kap. 2 § i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. I 2 och 3 mom. beaktas dock att den nuvarande arbetskraftsutbildningen i fortsättningen ska ordnas som tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster och som arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning.

I 4 mom. beaktas att arbets- och näringsbyråernas uppgifter i anknytning till offentlig arbetskrafts- och företagsservice överförs till landskapen och tjänsteproducenterna.

3 §. *Ersättningsdagar i fråga om kostnadsersättning.* Paragrafen motsvarar i huvudsak 9 kap. 3 § i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. I 1 mom. beaktas dock att den nuvarande

arbetskraftsutbildningen i fortsättningen ska ordnas som tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster och som arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning.

I 2 mom. föreskrivs om ersättningsdagar i anknytning till kostnadsersättning när den arbetssökande deltar i sådan service som avses i 1 kap. 5 § 1 mom. 15 punkten underpunkt f. Till den här delen motsvarar bestämmelsen gällande reglering om jobbsökningsträning och karriärträning.

4 §. *Begränsningar som gäller kostnadsersättning samt när kostnadsersättningen upphör.* I 1 mom. beaktas att den nuvarande arbetskraftsutbildningen i fortsättningen ska ordnas som tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster och som arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning. I övrigt motsvarar paragrafen 9 kap. 4 § i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

5 §. *Tillämpning av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor.* Paragrafen motsvarar i huvudsak 9 kap. 5 § i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

Eftersom kostnadsersättning som grundar sig på arbets- och näringsbyråns prövning inte längre ska betalas, föreskrivs det i paragrafen inte om sökande av ändring i ärenden som gäller kostnadsersättning som grundar sig på prövning.

Luvut 11 – 13

Kesken / täydenty

- *Landskapet eller tjänsteproducenten ska ge arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten behövliga uppgifter om jobbsökningens giltighet och deltagande i service.*

- *Landskapet ska underrätta kassan eller Fpa om att ett påföljdsärende utreds och ska ge den sökande ett beslut om påföljder i anknytning till utkomstskyddet för arbetslösa. Ett påföljdsärende blir anhängigt genom meddelande antingen från kassan eller Fpa (främst uppsägning från arbete, vilket framkommit i samband med ansökan om förmån) eller när landskapet/tjänsteproducenten upptäcker något som utgör grund för att påföra påföljd. Beslutet ges för kännedom till den som betalarförmånen.*

- *På beslut, rättelse etc. tillämpas lagen om utkomstskydd för arbetslösa, ändringssökande hos besvärnämnden för utkomstskyddsärenden -> försäkringsdomstolen.*

14 kap. Särskilda bestämmelser

1 a §. *Justeringar med lönekoeficient.* I 1 mom. beaktas de ändringar som föreslås i 2 a kap. 2 § 1 mom. 4 punkten och 5 § 1 mom. 2 punkten.

3 d §. *Övriga bestämmelser om finansieringen.* I 1 mom. beaktas upphävandet av lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice och att bestämmelserna om kostnadsersättning samlas i det nya 10 a kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Ändringen påverkar inte finansieringen av rörlighetsunderstöd och kostnadsersättning.

1.4 Lagen om altemneringsledighet

2 §. *Tillämpningsområde. Täydenty*

3 §. *Definitioner.* Ett av de centrala målen med altemneringsledighet är att ge arbetslösa möjlighet till arbete. Definitionen av altemneringsledighet ändras så att det inte längre förutsätts att den arbetslöse som anställs som vikarie också är arbetssökande. Ändringen av definitionsbestämmelsen påverkar inte villkoren i anknytning till den som anställs som vikarie.

8 §. *Altemneringsavtal.* Altemneringsavtal och utredning om anställning av en vikarie ska lämnas till den som betalar altemneringsersättningen, till arbetslöshetskassan eller till Folkpensionsanstalten i stället för till arbets- och näringsbyrån.

9 §. *Vikarier. Kesken/täydenty, Kts. pykäläluonnos.*

- Om vikarien är arbetslös eller har deltidsarbete styr villkoren för arbetslöshetsförmån personen att bli arbetssökande. Om det i stället är frågan om personer som bara har några dagar av arbetslöshet bakom sig, är det inte nödvändigtvis ändamålsenligt att inleda jobbsökning enbart för att få rätt att bli vikarie för en altherneringsledig. Vore det i dessa fall ändamålsenligt att kassan eller Fpa konstaterar att vikarien är arbetslös?

11 §. Verknningar av att vikariens anställning upphör. **Kesken/täydentyy.**

- Beroende av den ändring som eventuellt görs i 9 §.

17 §. Arbetskraftspolitiskt utlåtande. **Kesken/täydentyy**

- En förlängning av 9 §. Om landskapet måste konstatera omständigheter om vikarien, torde det föreskrivas om anmälningsskyldighet i denna 17 §.

18 §. Anmälningsskyldighet. 20 §. Sökande av ändring. 21 §. Tillämpning av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om altherneringsledighet.

- En förlängning av lösningen för 9 §.

23 §. Verkställande organ. **Kesken/täydentyy**

1.5 Lagen om tillämpning av Europeiska unionens lagstiftning om samordning av de sociala trygghetssystemen

6 §. Utsedda behöriga institutioner för vissa fall av sökande av arbete. Tillämpningsförfordningens artikel 55.4 gäller personer från ett annat EU- eller EES-land eller Schweiz och blir arbetssökande i Finland. Under tiden för en jobbsökningsresa får dessa personer enligt grundförordningen arbetslöshetsskydd i utgångslandet och är därför inte klienter hos en finländsk arbetslöshetskassa eller Folkpensionsanstalten. Det hör till landskapet att underrätta utgångslandet om jobbsökning i Finland som görs av de personer som avses i artikel 55.4 i tillämpningsförfordningen. Bestämmelser om detta föreslås ingå i 6 § 1 mom. 1 punkten.

Enligt artikel 64.1 led a i grundförordningen kan de behöriga arbetsförmedlingarna eller institutionerna ge en person tillstånd till avresa för en i grundförordningen avsedd jobbsökning i ett annat EU- eller EES-land eller Schweiz innan den tidsfrist på fyra veckors arbetslöshet som är huvudregel har uppfyllts. I nuläget avgör arbets- och näringsbyrån om tillstånd ska ges. Uppgiften överförs till utbetalaren av arbetslöshetsförmån genom bestämmelserna i 1 mom. 2 och 3 punkten.

Den arbetskraftsmyndighet som avses i grundförordningen och tillämpningsförfordningen är enligt 2 mom. landskapen. **Kesken/täydentyy**

- Det måste säkerställas att allt lämpar sig att skötas av landskapet.

11 §. Hur intyg och andra portabla handlingar ska utfärdas. Tillämpningsförfordningens artikel 55.4 gäller personer från ett annat EU- eller EES-land eller Schweiz som blir arbetssökande i Finland. I 2 mom. föreskrivs om landskapets uppgift att utfärda intyg som anknyter till jobbsökningen till dessa personer.

23 §. Samarbetsgrupp. **Kesken/täydentyy**

1.6 Lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte

Kesken/täydentyy

1.7 Lagen om utkomststöd

Kesken/täydentyy

1.8 Statstjänstemannalagen och beredskapslagen

Kesken/täydynty

1.9 Lagen om allmänna förutsättningar för stöd som beviljas för ekonomisk verksamhet

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* I paragrafen föreskrivs om lagens tillämpningsområde. Den gällande lagen tillämpas när en statlig myndighetsstödprogram eller ett stöd som inte ingår i ett stödprogram som faller inom lagens tillämpningsområde uppfyller de förutsättningar för statligt stöd som anges i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF). Stöd för primärproduktion inom jord- och skogsbruket och för fiskerinäring faller utanför lagens tillämpningsområde. Lagen tillämpas alltid när det är frågan om ekonomisk verksamhet som stöds genom ett stödprogram eller ett enskilt stöd utanför stödprogrammet som uppfyller de förutsättningar för statligt stöd som anges i artikel 107.1 i FEUF. Det föreslås att lagens tillämpningsområde utvidgas till landskap och samkommuner. Med samkommun avses exempelvis en sär lösning för huvudstadsregionen, Nylands samkommun.

Enligt artikel 107.1 i FEUF är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. För att ett stöd ska betraktas som statligt stöd ska fyra kriterier uppfyllas. Ett statligt stöd ska beviljas av offentliga medel, stödet ska vara selektivt, stödet ska snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen och stödet ska påverka handeln mellan medlemsstaterna.

Enligt den gällande lagen avses med stöd som beviljas av statliga medel ett sådant i 2 § definierat stöd som finansieras genom anslag i statsbudgeten eller genom statliga fonder som står utanför statsbudgeten. Lagen tillämpas såväl på stöd som beviljas direkt som på stöd som beviljas indirekt av statliga medel. Med stöd som indirekt beviljas av statliga medel avses stöd som riktas till ekonomisk verksamhet och som härrör från statliga medel och förmedlas av en statlig myndighet, statens särskilda finansiella institut, kommuner eller andra offentliga eller privata sammanslutningar eller stiftelser. Stöd som beviljas av kommunernas egna medel faller utanför lagens tillämpningsområde.

Den gällande lagen tillämpas på stöd som beviljas av Europeiska unionens medel, till exempel stöd ur Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Europeiska socialfonden (ESF), om det till stödet kanaliseras nationell finansiering utöver EU-finansieringen. Däremot hör inte EU-finansiering som varken direkt eller indirekt faller inom medlemsstatens bestämmanderätt och som beviljas centralt av kommissionen eller något annat EU-organ till tillämpningsområdet för bestämmelserna om statliga stöd och inte heller till denna lags tillämpningsområde.

Det som ovan föreskrivs om statliga medel avser i fortsättningen också landskapens och samkommunernas medel. För att stöden ska vara enhetliga och utnyttjas effektivt förutsätts att stödmyndigheterna följer samma regler när de beviljar stöd för ekonomisk verksamhet.

2 §. *Definitioner.* I paragrafen föreskrivs om definitioner. Enligt förslaget fogas till 3 punkten en utvidgning av begreppet stödmyndighet till landskap och en samkommun. Med samkommun avses Nylands samkommun. Enligt den gällande lagen avses med stödmyndighet den statliga myndighet till vars uppgifter det enligt lagstiftningen hör att sköta ärenden som gäller stöd eller stödprogram eller en sammanslutning eller en stiftelse som beviljar stöd på myndighetens vägnar. Med stödmyndighet avses den statliga myndighet som enligt annan lagstiftning är föreskriven stödmyndighet för ett statligt stöd. Det egentliga beviljandet av stödet sker ofta i regionalförvaltningen, exempelvis vid närings-, trafik- och miljöcentralen och skatteförvaltningen. Inom exempelvis Europeiska unionens strukturfondsprogram beviljar också landskapsförbunden medel av Europeiska regionutvecklingsfonden och därtill anknyttande nationella medel som s.k. förmedlande organ för den statliga myndighets räkning som är förvaltningsmyndighet, dvs. arbets- och näringsministeriet. Landskapsförbunden omfattas av lagens tillämpningsområde när de beviljar stöd enligt strukturfondsprogrammen för arbets- och näringsministeriets, dvs. stödmyndighetens, räkning med stöd av lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt (8/2014). Med stödmyndighet avses också en myndighet i landskapet eller en samkommun i landskapet, exempelvis Nylands samkommun. Med stöd självstyrelselagen tillämpas lagen inte på landskapet Åland.

Med stöd som beviljas av statliga medel avses i den gällande lagen ett sådant i 2 § definierat stöd som finansieras genom anslag i statsbudgeten eller genom statliga fonder som står utanför statsbudgeten. Lagen tillämpas såväl på stöd som beviljas direkt som på stöd som beviljas indirekt av statliga medel. Med stöd som indirekt beviljas av statliga medel avses stöd som riktas till ekonomisk verksamhet och som härrör från statliga medel och förmedlas av en statlig myndighet, statens särskilda finansiella institut, kommuner eller andra offentliga eller privata sammanslutningar eller stiftelser. Stöd för primärproduktion inom jord- och skogsbruket och för fiskerinäring samt stöd som beviljas av kommunerna faller utanför lagens tillämpningsområde.

Målet är att säkerställa den nationella förhandsbedömningen av om stöd är förenliga med Europeiska unionens lagstiftning om statligt stöd samt att förenhetliga och effektivisera användningen av stöden.

Lagen föreslås för bestämmelsernas del träda i kraft vid ingången av 2019.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

täydennetään

3 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den ...

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

täydennetään

Av de grundläggande fri- och rättigheter som tillförsäkras i grundlagen har propositionen särskilt samband med ...

Enligt 6 § i grundlagen får ingen utan godtagbart skäl särbehandlas på grund av kön, ålder, ursprung, språk, religion, övertygelse, åsikt, hälsotillstånd eller handikapp eller av någon annan orsak som gäller hans eller hennes person.

GL 18 § 2 mom. Det allmänna skall främja sysselsättningen och verka för att alla tillförsäkras rätt till arbete. Bestämmelser om rätten till sysselsättningsfrämjande utbildning utfärdas genom lag.

GL 21 § om rättsskydd. Var och en har rätt att på behörigt sätt och utan ogrundat dröjsmål få sin sak behandlad av en domstol eller någon annan myndighet som är behörig enligt lag samt att få ett beslut som gäller hans eller hennes rättigheter och skyldigheter behandlat vid domstol eller något annat oavhängigt rättsskipningsorgan.

Enligt 80 § 1 mom. i grundlagen måste bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter utfärdas genom lag. Grundlagsutskottet har i vissa fall sett det som problematiskt i konstitutionellt hänseende att regleringen av den enskildes rättsliga ställning är inexact.

Regeringen anser att ...

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

1.

Lag

om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs det om landskapens tjänster för rekrytering och kompetensutveckling som avses i 16 § 2 mom. i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster (/).

Vad som i denna föreskrivs om landskap tillämpas i Landskapet Nyland på den samkommun som avses i 25 § i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *enskild kund* en person som söker eller tar emot tjänster som avses i denna lag,
- 2) *arbetssökande* en person vars jobbsökning är i kraft på det sätt som anges i 4–6 §,
- 3) *arbetslös* en person som inte står i anställningsförhållande eller är sysselsatt på heltid som företagare eller i eget arbete längre än två veckor utan avbrott och som inte är studerande på heltid enligt 2 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa; som arbetslös betraktas dessutom en person som står i anställningsförhållande men är permitterad på heltid eller vars ordinarie arbetstid per vecka är under fyra timmar,
- 4) *tjänsteproducent* en privaträttslig sammanslutning, en stiftelse eller en enskild näringsidkare som enligt ett upphandlingsavtal eller ett beslut av landskapet för landskapets räkning producerar rekryterings- och kompetenstjänster som avses i denna lag.

3 §

Jämlikhet

När rekryterings- och kompetenstjänster tillhandahålls, ska jämlikhet och opartiskhet iakttagas, och arbetstvister får inte inverka på tillhandahållandet av tjänsterna. I samband med ett arbetserbjudande ska den arbetssökande informeras om arbetstvister.

2 kap.

Serviceprocessen för arbetssökande

4 §

Inledning av jobbsökning

En enskild persons jobbsökning inleds den dag personen elektroniskt begär det via den för ändamålet avsedda nättjänsten eller personligen hos landskapet eller en tjänsteproducent som landskapet utsett för detta och han eller hon registreras som arbetssökande i kundinformationssystemet. Landskapet ska ha verksamhetsställen där jobbsökningen kan inledas genom ett personligt besök.

5 §

Registrering av utlänningar som arbetssökande

Sådana medborgare i andra stater som har rätt att utan landskapets arbetskraftspolitiska prövning komma till Finland för att söka arbete och förvärvsarbeta på grundval av internationella avtal om

arbetskraftens fria rörlighet som är förpliktande för Finland, ska registreras som arbetssökande enligt 4 §, om inte något annat följer av avtalen.

Om inte något annat följer av internationella avtal som är förpliktande för Finland registreras andra utländska medborgare och statslösa personer som arbetssökande i enlighet med 4 § förutsatt att de har rätt att förvärvsarbeta med stöd av ett uppehållstillstånd och tillståndet inte är förenat med några begränsningar som gäller arbetsgivaren.

6 §

Upphörande av jobbsökningens giltighet

Jobbsökningen upphör att vara i kraft om den arbetssökande

- 1) meddelar att han eller hon inte längre önskar hålla sin jobbsökning i kraft,
- 2) inte inom utsatt tid deltar i en utvärdering av hans eller hennes servicebehov eller lägger fram de redogörelser för sin yrkeskompetens, arbetshistoria, utbildning och arbetsförmåga som behövs för utvärderingen,
- 3) inte deltar i de undersökningar eller bedömningar av arbetsförmågan som erbjuds honom eller henne och som är nödvändiga för att utreda hans eller hennes servicebehov,
- 4) inte väljer en tjänsteproducent inom angiven tid efter det att han eller hon har anvisats att använda sin valfrihet.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. upphör en arbetslös arbetssökandes jobbsökning om denne inte minst var sjunde dag anmäler att jobbsökningen fortsätter och redogör för sina aktiva strävanden att få arbete i den för ändamålet avsedda nättjänsten. Landskapet eller tjänsteproducenten får av tungt vägande skäl även godkänna en anmälan som görs på något annat sätt än i nättjänsten.

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. upphör en utländsk arbetssökandes jobbsökning om denne inte längre uppfyller villkoren i 5 § för att registrera en utlänning som arbetssökande.

7 §

Inledning av jobbsökning på nytt

En jobbsökning som har upphört att vara i kraft kan inledas på nytt på det sätt som anges i 4 §. När en enskild kunds jobbsökning har upphört att vara i kraft på grund av ett förfarande som avses i 6 § 1 mom. 2–4 punkten, krävs det dessutom att kunden, om denne önskar inleda jobbsökning, förbinder sig att lägga fram de utredningar som avses i 2 punkten, att delta i en utvärdering av servicebehovet eller undersökningar och bedömningar av arbetsförmågan eller att välja en tjänsteproducent.

8 §

Bedömning av arbetssökandes servicebehov

En arbetssökandes servicebehov ska bedömas inom två veckor efter det att jobbsökningen inletts. När jobbsökningen inletts ska den arbetslösa arbetssökandes servicebehov bedömas tillsammans med den arbetssökande regelbundet och senast när arbetslösheten har varat i tre månader utan avbrott sedan föregående bedömning av servicebehovet.

I samband med bedömningen av servicebehovet utreder de faktorer som inverkar på den arbetssökandes möjligheter att få arbete och bedömer om det är sannolikt att arbetslösheten blir långvarig.

Utgående från bedömningen av servicebehovet ska man komma överens med den arbetssökande om rekryterings- och kompetenstjänster, andra tillväxttjänster som landskapet tillhandahåller och andra tjänster som utvecklar den arbetssökandes kompetens enligt dennes behov. Den arbetssökande ska anvisas till de överenskomna tjänsterna och vid behov även ges vägledning i valet av tjänsteproducent.

9 §

Bedömning av behovet av sektorsövergripande service

En arbetslös behöver sektorsövergripande service om han eller hon för att lättare få arbete behöver samordnade tillväxttjänster och social- och hälsovårdstjänster eller rehabiliteringstjänster från Folkpensionsanstalten.

Den arbetslöses behov av sektorsövergripande service ska utvärderas senast när denne

- 1) har fått arbetsmarknadsstöd i 300 dagar på grund av arbetslöshet,
- 2) har fyllt 25 år och varit arbetslös utan avbrott i 12 månader, eller
- 3) är under 25 år och har varit arbetslös utan avbrott i 6 månader.

I den förmån grundad på arbetslöshet som avses i 2 mom. 1 punkten inräknas inte arbetsmarknadsstöd som betalas för den tid sysselsättningsfrämjande service enligt 1 kap. 5 § 1 mom. 15 punkten i lagen om utkomstskydd för arbetslösa pågår.

Om den arbetslöse har behov av sektorsövergripande service, ska de tjänster som avses i 1 mom. samordnas till en ändamålsenlig helhet. I det sektorsövergripande servicepaketet kan det även ingå tjänster som ordnas av kommunen eller en annan myndighet eller aktör. Samordningen av tjänsterna ska ske i samarbete med de aktörer som producerar eller ordnar tjänsterna.

10 §

Den arbetslösa arbetssökandes skyldigheter

Den som är arbetslös arbetssökande har en allmän skyldighet att söka arbete aktivt. En arbetslös arbetssökande är skyldig att delta i utvärderingen av sitt servicebehov och i tjänster som stöder jobbsökningen och höjer kompetensen och arbetsmarknadsfärdigheterna.

En arbetslös arbetssökande är skyldig att meddela att jobbsökningen fortsätter och redogöra för sina aktiva strävanden för att få arbete enligt 6 § 1 mom. 5 punkten och 2 mom.

Hur ett förfarande som strider mot skyldigheterna enligt 1 mom. inverkar på den arbetssökandes rätt till arbetslöshetsförmåner anges i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

11 §

Information till arbetssökande

Den arbetssökande ska i samband med att jobbsökningen inleds eller så snart som möjligt efter detta informeras om omständigheter i anknytning till jobbsökningen, rekryterings- och kompetenstjänster och andra tillväxttjänster som denne kan ta del av, villkoren under vilka jobbsökningen förblir i kraft och omställningsskyddet.

Den arbetslösa arbetssökande ska dessutom vid behov informeras om annan sysselsättningsfrämjande service, ansökan om arbetslöshetsförmån samt skyldigheter som den arbetssökande måste fullgöra för att få arbetslöshetsförmånen.

3 kap.

Rekryterings- och kompetenstjänster

12 §

Rekryteringstjänster

Rekryteringstjänsterna främjar uppkomsten av nya arbetsplatser och jämvikten mellan utbud och efterfrågan så att de öppna arbetsplatserna fylls och de arbetssökande får arbete snabbt. Rekryteringstjänsterna grundar sig på arbetsgivarens och arbetstagarens avtalsfrihet och fria val.

Som rekryteringstjänster tillhandahålls information om tillgången på kunnig arbetskraft och om arbetstillfällen, rådgivning om rekrytering och jobbsökning och sammanjämkning av arbetstillfällen och arbetssökande. Dessutom kan man som rekryteringstjänster erbjuda andra tjänster som stöder rekrytering och jobbsökning.

Rekryteringstjänster kan tillhandahållas internationellt.

13 §

Kompetenstjänster

Genom kompetenstjänster främjas tillgången på kunnig arbetskraft, uppkomsten av ny företagsverksamhet och företagsverksamhetens tillväxt och internationalisering samt förbättras de vuxnas kunnande och möjligheter att få arbete eller behålla sin arbetsplats och deras entreprenörskompetens.

Som kompetenstjänster tillhandahålls yrkes- och karriärvägledning samt tillväxttjänstutbildning. Som kompetenstjänster kan man dessutom tillhandahålla arbetsprövning och andra tjänster som utvecklar enskilda kunders kunnande.

14 §

Vägledning för yrkesval och karriär

Vägledning för yrkesval och karriär kan erbjudas enskilda kunder för att stödja dem i deras yrkesval, professionella utveckling, placering i arbetslivet och livslånga lärande. Användning av psykologiska bedömningsmetoder i vägledningen kräver kundens medgivande.

15 §

Tillväxttjänstutbildning

Som tillväxttjänstutbildning kan man erbjuda sådan yrkesinriktad utbildning vars syfte inte är att kunden avlägger en examen eller en del av en examen, samt entreprenörskapsutbildning och integrationsutbildning enligt 17 § i lagen om främjande av integration (/).

16 §

Antagning av studerande

Som studerande kan man anta enskilda kunder som är lämpade för utbildningen och har ett utbildningsbehov som konstaterats av landskapet eller tjänsteproducenten. En person under 20 år som har fullgjort sin läroplikt kan antas till annan än integrationsutbildning endast om det inte är möjligt eller annars ändamålsenligt att genomföra utbildningen som frivilliga studier.

Landskapet beslutar om antagningen av studerande till utbildning. Antagningstillfällena och lämplighetsproven i anslutning till antagningen är avgiftsfria för dem som söker sig till utbildning. Närmare bestämmelser om antagningsförfarandet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §.

Studerandes rättigheter och skyldigheter

Den studerande har rätt att få undervisning och handledning enligt genomförandeplanen för utbildningen och rätt att avlägga studier under den tid utbildningen pågår.

Den studerande ska regelbundet delta i undervisningen och göra framsteg i sina studier på det sätt som avses i genomförandeplanen för utbildningen.

På tillväxttjänstutbildningen tillämpas vad som i lagen om yrkesutbildning (/) föreskrivs om

- 1) rätten till en trygg studiemiljö i 80 § 1 och 2 mom.,
- 2) narkotikatest i 84 §,
- 3) disciplin i 85 § och disciplin i elevhem i 86 §,
- 4) avlägsnande av en studerande som uppför sig störande eller äventyrar säkerheten i 87 §,
- 5) verkningarna av ett anhängigt åtal eller ett domstolsbeslut på ett disciplinärt förfarande i 88 §
- 7) förfarandet i ett disciplinärt ärende i 93 § 3–6 mom.,
- 8) tystnadsplikt för studerande i 95 §,

9) sökande av ändring i utbildningsanordnarens beslut i 12 kap.

18 §

Avbrytande av utbildning

Om en studerande inte gör framsteg i studierna på det sätt som avses i 17 § 2 mom. eller utan tillstånd har varit frånvarande utan avbrott i fem utbildningsdagar, ska landskapet fatta beslut om att avbryta utbildningen.

Utbildningsproducenten är skyldig att underrätta landskapet om de villkor för avbrytande av utbildningen som avses i 1 mom. uppfylls.

19 §

Inlärn timer i arbetet som ingår i utbildning

Under en period med inlärn timer i arbetet som ingår i utbildningen står den studerande inte i anställningsförhållande till anordnaren eller utbildningsproducenten, om inte den studerande och den som anordnar perioden med inlärn timer i arbetet har kommit överens om något annat. Om det har avtalats att inlärn timer ska genomföras i ett anställningsförhållande, ska 2 och 3 mom. inte tillämpas.

Utbildningsproducenten, den som anordnar en period med inlärn timer i arbetet och den studerande ska ingå ett tidsbegränsat skriftligt avtal om perioden. På avtalet och på utbildningsproducentens uppgifter tillämpas vad som i 20 § föreskrivs om avtal om arbetsprövning och landskapets uppgifter. I avtalet ska det dessutom ingå en överenskommelse om den lärare som ska ansvara för handledningen och hur och under vilken tid handledningen ska genomföras.

Den som anordnar en period med inlärn timer i arbetet eller en praktikperiod ansvarar för den studerandes säkerhet på arbetsplatsen under den perioden så som föreskrivs i arbetarskyddslagen (738/2002). Utbildningsproducenten är skyldig att ordna grupplivförsäkring för de studerande under samma period.

20 §

Gemensam anskaffning av utbildning

Arbetskraftsutbildning kan genomföras tillsammans med en arbetsgivare, en uppdragsgivare till den som ämnar bli företagare eller ett företag som överlåter företagarrättigheterna så, att denna deltar i finansieringen av utbildningen (*gemensam anskaffning av utbildning*) när utbildningen ordnas

1) för en viss arbetsgivares blivande arbetstagare eller redan anställda eller hyrda arbetstagare, eller
2) för dem som ämnar bli företagare och som skulle ha ett fåtal uppdragsgivare eller som har för avsikt att bedriva företagsverksamhet genom att skaffa sig företagarrättigheter från ett annat företag.

Om en företagare enligt 1 kap. 6 § i lagen om utkomststöd för arbetslösa deltar i utbildning enligt 1 mom. tillämpas på den del av företagarens utbildning som staten finansierar kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn eller kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn.

Om utbildningen genomförs tillsammans med en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet på så sätt att personer som arbetar med uppgifter hos arbetsgivaren deltar i utbildningen och målet för utbildningen är att arbetstagarna ska fortsätta i uppgifter hos arbetsgivaren efter utbildningen, tillämpas på den del av utbildningen som staten finansierar kommissionens förordning (EU) nr

651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget.

4 kap.

Arbetsprövning

21 §

Anvisning till arbetsprövning

En enskild kund kan anvisas till en arbetsplats för arbetsprövning i syfte att utreda alternativen för yrkesval och karriär.

Arbetsprövningen kan ordnas av ett företag, en enskild näringsidkare, ett landskap, en samkommun, en annan sammanslutning, en stiftelse, ett statligt ämbetsverk eller en statlig inrättning till vilken den enskilda kunden inte står i anställningsförhållande när avtalet enligt 24 § ingås.

22 §

Maximitid för arbetsprövning

Arbetsprövningen får pågå i högst tolv månader och av dessa högst sex månader hos samma anordnare eller, om arbetsprövningen ordnas av en kommun eller ett landskap, högst sex månader i samma uppgifter.

Maximitiden för arbetsprövningen börjar räknas på nytt när personen har varit arbetslös utan avbrott i minst tolv månader eller när en person under 25 år har varit arbetslös utan avbrott i minst tre månader efter det att maximitiden har uppnåtts.

23 §

Begränsningar i fråga om arbetsprövning

Enskilda kunder anvisas inte arbetsprövning, om

1) arbetsprövningen ger den som ordnar arbetsprövningen sådana fördelar som snedvrider konkurrensen mellan företag eller enskilda näringsidkare,

2) det är fråga om sådana uppgifter för vilka den som ordnar arbetsprövningen kräver ett intyg över narkotikatest enligt 6 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet (759/2004) och den enskilde kunden inte vill uppvisa ett sådant intyg,

3) det är fråga om uppgifter som avses i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn (504/2002) och den enskilda kunden inte vill ta emot sådana uppgifter,

4) arbetsprövningen börjar inom två veckor efter det att en arbetsprövning som pågått i sex månader utan avbrott avslutats och den enskilde kunden inte begär något annat.

24 §

Avtal om arbetsprövning

Den enskilda kunden, den som ordnar arbetsprövningen och landskapet eller den tjänsteproducent som landskapet bemyndigat ska ingå ett skriftligt tidsbegränsat avtal om arbetsprövningen. Följande ska framgå av avtalet:

1) målen för arbetsprövningen,

2) tid och plats för arbetsprövningen,

3) arbetsprövningens omfattning per dag, som kan vara minst fyra timmar och högst åtta timmar, och vilken tid på dygnet arbetsprövningen sker,

4) arbetsprövningens omfattning per vecka, som kan vara högst fem dagar, och vilka veckodagar arbetsprövningen sker,

5) de uppgifter som den som deltar i arbetsprövningen ska utföra under den tid arbetsprövningen pågår,

6) vem som på arbetsplatsen svarar för handledningen av och tillsynen över den som deltar i arbetsprövningen,

7) vem som betalar arbetslöshetsförmånen och som den som ordnar arbetsprövning ska informera om en frånvaro,

8) ett villkor enligt vilket den som ordnar arbetsprövningen efter att prövningen avslutats ska lämna landskapet eller tjänsteproducenten en bedömning av den enskilda kundens lämplighet för arbetet, yrket eller branschen och, om arbetsprövningen har ordnats för göra det lättare för kunden att på nytt komma in på arbetsmarknaden, en bedömning av behovet av att utveckla kundens arbetslivsfärdigheter och kompetens.

I avtalet får landskapet eller tjänsteproducenten ställa sådana villkor för den som ordnar arbetsprövningen som behövs för genomförande av arbetsprövningen eller med tanke på den som deltar i den. Den som ordnar arbetsprövningen får inte överföra skyldigheterna enligt avtalet på någon annan.

Den som ordnar arbetsprövningen ska meddela namnet på den enskilda kunden som deltar i arbetsprövningen och de uppgifter som avses i 1 och 3 mom. till förtroendemannen eller någon annan som företräder de anställda hos den som ordnar arbetsprövningen.

25 §

Rättslig ställning samt ansvar för arbetarskyddet och dataskyddet

Den som deltar i arbetsprövning står inte i anställningsförhållande till den som ordnar arbetsprövningen eller till landskapet eller tjänsteproducenten.

På den som deltar i arbetsprövning tillämpas

1) lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986) och lagen om likabehandling,

2) bestämmelserna om dagliga vilotider i 28 § och bestämmelserna om arbetsskiftsförteckning i 35 § i arbetstidslagen (605/1996).

3) 3 §, 4 § 1 och 2 mom., 5 § 1, 2 och 4 mom., 6 §, 7 § 1–3 mom., 9, 10, 14 och 15 §, 5 och 6 kap., 21 § 2 mom. och 22 och 24 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet,

4) arbetarskyddslagen och det som föreskrivs om arbetarskyddet i lagen om unga arbetstagare,

5) vad som särskilt föreskrivs om hemlighållande av uppgifter som arbetstagare och tjänsteinnehavare i motsvarande uppgifter får genom sina arbetsuppgifter.

Vid tillämpningen av de lagar som nämns i 2 mom. jämföras den som ordnar arbetsprövning med en arbetsgivare och den som deltar i arbetsprövning med en arbetstagare.

Bestämmelser om straff för arbetarskyddsförseelser finns i 63 § i arbetarskyddslagen. Bestämmelser om straff för arbetstidsförseelser finns i 42 § i arbetstidslagen. Bestämmelser om straff för brott mot lagen om integritetsskydd i arbetslivet finns i 24 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet. Bestämmelser om straff för diskriminering, diskriminering i arbetslivet, ockerliknande diskriminering i arbetslivet, arbetarskyddsbrott, personregisterbrott, dataintrång, olovlig observation, olovlig avlyssning, kränkning av kommunikationshemlighet, sekretessbrott och tjänstebrott finns i strafflagen (39/1889).

26 §

Avbrytande av arbetsprövning

Om en enskild kund utan tillstånd har varit frånvarande fem prövningsdagar utan avbrott eller om han eller hon annars har varit frånvarande i sådan utsträckning att målen för prövningen inte nås, fattar landskapet beslut om avbrytande av arbetsprövningen. Den som ordnar arbetsprövningen är skyldig att anmäla sådan frånvaro till landskapet eller tjänsteproducenten som är avtalspart.

Landskapet eller tjänsteproducenten som är part i avtalet om arbetsprövning och den som ordnar arbetsprövningen har rätt att häva avtalet av annat skäl än det som avses i 1 mom. genom att meddela detta skriftligt till de andra parterna. Hävandet av avtalet får dock inte basera sig på en diskrimineringsgrund som förbjuds i lag eller på någon annan ogrundad orsak. Även den som tar del av tjänsten får häva avtalet genom att meddela detta till övriga parter.

27 §

Annan tjänst som ordnas på en arbetsplats

Om en tjänst som inte ingår i tillväxttjänstutbildning inbegriper perioder som ordnas på en arbetsplats under vilka den enskilda kunden deltar i arbetsuppgifter utan att stå i anställningsförhållande, ska på tjänsten tillämpas vad som i 21–26 § föreskrivs om arbetsprövning. Arbetsprövningar och övriga perioder på arbetsplatser som avses ovan får tillsammans vara i högst 12 månader.

5 kap.

Sysselsättningsskyldighet

28 §

Möjlighet till rehabilitering, utbildning eller arbete

En arbetslös arbetssökande ska tryggas möjlighet till sysselsättningsfrämjande rehabilitering, tillväxttjänstutbildning eller arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning (/), om hans eller hennes rätt till arbetslöshetsdagpenning till följd av maximitiden uppnåtts upphör efter att han eller hon fyllt 57 år, men innan han eller hon fyllt 60 år.

För en arbetslös arbetssökande som fyllt 60 år ska landskapet ordna möjlighet till sysselsättningsfrämjande service eller arbete med lönesubvention i anställning hos någon annan än kommunen enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa innan hans eller hennes rätt till arbetslöshetsdagpenning för löntagare upphör på grund av maximitiden. Sysselsättningsfrämjande service eller arbete med lönesubvention ska ordnas under minst en så lång tid att den arbetssökande uppfyller det arbetsvillkor som utgör en förutsättning för arbetslöshetsdagpenning.

Om en sådan arbetslös arbetssökande som avses i 1 eller 2 mom. inte sysselsätts på den öppna arbetsmarknaden och lämplig sysselsättningsfrämjande service enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, rehabilitering eller arbete med lönesubvention i anställning hos någon annan än kommunen inte kan ordnas för honom eller henne på det sätt som avses i 1 eller 2 mom., är hemkommunen skyldig att på anvisning av landskapet ordna möjlighet till arbete för den arbetssökande i sex månader (*sysselsättningsskyldighet*). Kommunen ska ordna möjligheten till arbete så att den som sysselsätts kan påbörja arbetet när maximitiden för arbetslöshetsdagpenning uppnåtts. I lagen om regionutveckling och finansiering av tillväxttjänster föreskrivs det om kommunens rätt att få lönesubvention för de arbetstagare som kommunen har sysselsatt på grundval av sysselsättningsskyldigheten.

29 §

Arbete som ordnas på grundval av sysselsättningsskyldigheten

Arbete som ordnas på grundval av sysselsättningsskyldigheten ska vara heltidsarbete enligt branschens ordinarie arbetstider. För dem som får invalidpension som delpension ordnas deltidsarbete som motsvarar deras arbetsförmåga och uppfyller det arbetsvillkor som utgör en förutsättning för arbetslöshetsdagpenning.

Närmare bestämmelser om fullgörande av sysselsättningsskyldigheten och om tillhörande anmälningar utfärdas genom förordning av statsrådet.

30 §

Begränsningar i och upphörande av sysselsättningsskyldigheten

Bestämmelserna i 28 § tillämpas inte om en person genom att avstå från att ansöka om arbetslöshetsdagpenning eller på något annat sätt skapar en sådan situation att maximitiden för arbetslöshetsdagpenning inte uppnås före 57 års ålder enligt 28 § 1 mom.

Arbete som utförts under den granskningsperiod för arbetsvillkoret som anges i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och som hänförs till arbetsvillkoret förkortar sysselsättningsskyldigheten på åtta månader i motsvarande mån.

Sysselsättningsskyldigheten upphör om

1) den som har rätt till arbetsmöjlighet, utan giltig orsak enligt 2 a kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, vägrar att ta emot ett arbete som anvisats honom eller henne med stöd av sysselsättningsskyldigheten och som är lämpligt med hänsyn till hans eller hennes arbetsförmåga,

2) det arbete som anvisats den arbetssökande avbryts av en orsak som beror på den arbetssökande, eller

3) den arbetssökandes jobbsökning inte längre är i kraft och det inte kan ordnas arbete för den arbetssökande inom tre månader från det att sysselsättningsskyldigheten har trätt i kraft.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

31 §

Landskapets uppgifter för att genomföra omställningsskyddet

Landskapet, arbetsgivaren och arbetstagarna genomför i samarbete en verksamhetsmodell för omställning med syfte att hjälpa arbetstagare som blir arbetslösa på grund av uppsägning eller permittering tills vidare eller på grund av att en visstidsanställning upphör, att så snabbt som möjligt få arbete på nytt.

För att genomföra omställningsskyddet ska landskapet vid uppsägning tillsammans med arbetsgivaren och personalens företrädare kartlägga behovet av tjänster, samordna tjänsterna med träning eller utbildning som arbetsgivaren betalar samt reservera tillräckliga resurser och bereda sig på behövliga åtgärder efter att ha mottagit ett meddelande enligt 48 § i lagen om samarbete inom företag (334/2007), 8 § i lagen om samarbete mellan kommunala arbetsgivare och arbetstagare (449/2007) och 24 § i lagen om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar (1233/2013). Landskapet ska också som ett led i den offentliga arbetskrafts- och företagsservicens bistå arbetsgivarna vid utarbetandet och genomförandet av sysselsättningsfrämjande handlingsplaner.

När Finland vid stora uppsägningar söker finansiering ur Europeiska globaliseringsfonden för åtgärder enligt EGF-förordningen, sköter landskapet som offentlig förvaltningsuppgift den regionala verkställigheten av Europeiska globaliseringsfondens projekt.

32 §

Rätt till information

Landskapet har, trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av rätten att få uppgifter, rätt att avgiftsfritt av statliga myndigheter, landskapsmyndigheter och kommunala myndigheter, Folkpensionsanstalten, arbetslöshetskassorna, Pensionsskyddscentralen, Arbetslöshetsförsäkringsfonden, dem som producerar offentliga arbetskrafts- och företagstjänster och anordnare av arbetsprovning få de uppgifter som är nödvändiga vid ordnandet av rekryterings- och kompetenstjänster.

Tjänsteproducenten har, trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av rätten att få uppgifter, rätt att avgiftsfritt av de myndigheter och aktörer som nämns i 1 mom. få de uppgifter om enskilda kunder som är nödvändiga för att producera tjänsten.

Arbetsgivaren har, trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av rätten att få information, för att fullgöra den skyldighet att återanställa en uppsagd arbetstagare eller

tjänsteinnehavare som anges i de lagar som gäller arbetsavtals- och tjänsteförhållanden rätt att avgiftsfritt av landskapet få uppgifter om huruvida en person som arbetsgivaren namngett är arbetssökande enligt 4 §. De uppgifter som avses i 1 och 2 mom. kan även lämnas ut i maskinläsbar form eller med hjälp av en teknisk anslutning.

33 §

Publicering av uppgifter om en jobbsökning

När en jobbsökning inleds, publiceras de uppgifter om den arbetssökande som är nödvändiga med hänsyn till jobbsökningen och rekryteringen i den webbtjänst som stöder jobbsökningen och rekryteringen. Uppgifterna ska publiceras i en sådan form att den arbetssökande inte kan identifieras.

För att andra uppgifter än de som avses i 1 mom. ska kunna lämnas ut till en arbetsgivare krävs den arbetssökandes samtycke. Uppgifter om en arbetssökandes hälsotillstånd får lämnas ut till en arbetsgivare bara om den arbetssökande gett sitt uttryckliga skriftliga samtycke.

34 §

Försäkringsskydd

Landskapet ska ordna en gruppansvars- och olycksfallsförsäkring eller kräva att tjänsteproducenten ordnar försäkringen.
-minimikrav på försäkringarnas nivå?

35 §

Omprövningsbegäran och besvär

Om inte något annat föreskrivs i denna lag får omprövning av ett beslut som fattats på grundval av denna lag begäras hos landskapet som fattat beslutet enligt 7 a kap. i förvaltningslagen (434/2003).

Ett omprövningsbeslut får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas bara om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärsmöjlighet.

Omprövning av ett beslut om antagningen av studerande till en tillväxttjänstutbildning får inte begäras och besvär över beslutet får inte anföras om beslutet grundar sig på de villkor som anges i 16 § 1 mom. I ett antagningsbeslut som bygger på personens lämplighet får dock omprövning begäras eller besvär anföras om det gäller någon annan utbildning än den som avses i 20 §.

I fråga om ett beslut av landskapet eller en tjänsteproducenten att inte erbjuda en enskild kund någon annan tjänst som avses i denna lag får omprövning inte begäras eller besvär anföras.

36 §

Inverkan av omprövningsbegäran och besvär på verkställigheten av beslut

Ett beslut som landskapet har fattat med stöd av denna lag får verkställas även om omprövning av beslutet har begärts eller besvär har anförts, om inte den myndighet som behandlar omprövningsbegäran eller besvärsmöjligheten beslutar något annat.

7 kap.

Ikraftträdande

37 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

38 §

Författningar som upphävs

Genom denna lag upphävs lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (916/2012) och lagen om sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen (1369/2014).

39 §

Övergångsbestämmelser

kompletteras

2.

Lag

om finansiering av regionutveckling och tillväxttjänster

1 KAP.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas när finansieringstjänster, anslag för regionutveckling och lönesubventioner som främjar sysselsättningen av arbetslösa arbetssökande beviljas i Fastlandsfinland enligt 16 § 2 mom. i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster (xx/2017).

Denna lag tillämpas på stöd enligt 3, 8 och 9 § som beviljas av medel från Europeiska unionens strukturfond inom programmet Finlands strukturprogram Hållbar tillväxt och jobb 2014–2020. Utöver vad som bestäms i tillämplig stödlagstiftning tillämpas bestämmelserna i 7 kap. på verkställigheten av detta program i samtliga förmedlande organ om inte något annat följer av Europeiska unionens lagstiftning.

På verkställigheten av Finlands garantiprogram för att förbättra tillgången på finansiering för tillväxtföretag tillämpas lagstiftningen om Europeiska unionens strukturfond samt 41–43 och 48 § i denna lag.

På de stöd som avses i denna lag tillämpas dessutom statsunderstödslagen (688/2001) och lagen om allmänna förutsättningar för stöd som beviljas för ekonomisk verksamhet (429/2016) om något annat inte bestäms nedan.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *den allmänna gruppundantagsförordningen* kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget,

2) *stöd av mindre betydelse* stöd som avses i kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (de minimis-stöd),

3) *strukturfonderna* Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden,

4) *strukturfondsmedel* strukturfondsmedel som beviljats Finland i Europeiska unionens budget och motsvarande medel i nationella strukturfonder,

5) *Europeiska regionala utvecklingsfondens medel* medel ur Europeiska regionala utvecklingsfonden som beviljats Finland i Europeiska unionens budget samt motsvarande nationella medel,

6) *Europeiska socialfondens medel* medel ur Europeiska socialfonden som beviljats Finland i Europeiska unionens budget samt motsvarande nationella medel,

7) *förvaltande myndighet* den myndighet som avses i 8 § i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster och som sköter de uppgifter som anges i artikel 125 i den allmänna förordningen och i 41 § i denna lag,

8) *attesterande myndighet* den myndighet som avses i 8 § i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster och som sköter de uppgifter som anges i artikel 126 i den allmänna förordningen och i 43 § i denna lag,

9) *revisionsmyndighet* den myndighet som avses i 8 § i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster och som sköter de uppgifter som anges i artikel 127 i den allmänna förordningen och i 43 § i denna lag,

10) *förmedlande organ* den myndighet som avses i 8 § i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster och som sköter de verkställighetsuppgifter i fråga om stödmottagare som anges i 44 § i denna lag,

11) *den allmänna förordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006

12) *budgetförordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002,

13) *strukturfundsprogram* programmet Finlands strukturprogram Hållbar tillväxt och jobb 2014–2020 och Finlands garantiprogram för att förbättra tillgången på finansiering för tillväxtföretag,

14) *landskap* det offentligrättsliga samfund som avses i 2 § i landskapslagen (xxxx/2017),

15) *Nylands samkommun* den samkommun som grundats av städerna Esbo, Grankulla, Helsingfors och Vanda och som även andra kommuner i Nyland får ansluta sig till.

2 KAP.

Stöd som beviljas företag

3 §

Stöd för att inleda och utveckla företagsverksamhet

Landskapet och Nylands samkommun kan av nationella medel bevilja ett företag stöd

1) för att inleda verksamheten,

2) för analystjänster som behövs för bedömning av utvecklingsbehoven och för expert- och utbildningstjänster som behövs för utveckling av verksamheten,

3) för utvecklings- och investeringsprojekt i samband med utveckling av ny affärsverksamhet, tillväxt och internationalisering.

Bestämmelser om hur behörigheten fördelar sig mellan landskapet eller Nylands samkommun och tjänsteproducenten finns i 18 § i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster.

Landskapet får bevilja stöd av strukturfundsmedel för utvecklings- och investeringsprojekt enligt 1 mom. 3 punkten som är förenliga med strukturfundsprogrammet.

Närmare bestämmelser om beviljande av stöd och om stödets användningsområden får utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §

Stödmottagare

Stöd får beviljas små och medelstora företag. Stöd får även beviljas stora företag för investeringar enligt 3 § 1 mom. 3 punkten som genomförs i stödområde I eller II enligt lagen om regionutveckling och tillväxttjänster.

Stöd får inte beviljas för fiskeri, jordbruk eller skogsbruk. Stöd enligt 3 § 1 mom. 3 punkten får inte heller beviljas för projekt som gäller förädling och saluföring av jordbruksprodukter. Vid beviljande av stöd ska även Europeiska unionens sektorvisa begränsningar beaktas.

Stöden beviljas som stöd enligt allmänna gruppundantagsförordningen för statligt stöd eller som stöd av mindre betydelse.

Närmare bestämmelser om stödmottagare och tillämpliga regler för statligt stöd får utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 §

Allmänna villkor för beviljande av stöd

Stöd kan beviljas om företaget bedöms ha förutsättningar för fortgående lönsam verksamhet. Stöd beviljas inte om företaget på ett väsentligt sätt har försummat sin skyldighet att betala skatter eller lagstadgade avgifter eller har väsentliga privaträttsliga betalningsstörningar, om inte landskapet eller Nylands samkommun av särskilda skäl anser det ändamålsenligt att bevilja stöd.

Stöd kan beviljas ett företag för ett utvecklings- och investeringsprojekt enligt 3 § 1 mom. 3 punkten om

- 1) stödet bedöms medföra betydande positiva konsekvenser för genomförandet av projektet, och
- 2) projektet bedöms vara viktigt för utvecklandet av företagets verksamhet.

Närmare bestämmelser om de allmänna villkoren för beviljande av stöd får meddelas genom förordning av statsrådet.

6 §

Godtagbara kostnader, stödbelopp och stödbjektets användningstid

Stöd beviljas som en procentuell andel av de godtagbara, verkliga, nödvändiga och skäliga kostnader som projektet medför eller enligt någon annan godkänd kostnadsmodell.

Små och medelstora företag ska använda sådan egendom för vilken investeringsstöd enligt 3 § 1 mom. 3 punkten beviljats i tre år och stora företag i fem år efter det att den sista delen av stödet betalats ut. Den som beviljar stödet får av särskilda skäl kräva en längre användningstid, dock högst tio år.

Närmare bestämmelser om de godtagbara kostnaderna, stödets maximibelopp, och stödbjektets användningstid får utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 §

Stöd för företags transportkostnader

Stöd får beviljas på grund av transportkostnader enligt vad som särskilt föreskrivs.

3 KAP.

Stöd till en icke vinstdrivande juridisk person för utvecklings- och investeringsverksamhet

8 §

Stöd som beviljas av arbets- och näringsministeriet och social- och hälsovårdsministeriet

Arbets- och näringsministeriet får bevilja stöd för utvecklings- och investeringsverksamhet som syftar till regional förnyelse, främjande av tillväxt och utveckling och stärkande av livskraften, om verksamheten har nationell betydelse eller ska utnyttjas av flera regioner och beslutet därför ska fattas vid ministeriet. Verksamhet som finansieras med nationella medel kan också genomföras av ministeriet självt. Dessutom får arbets- och näringsministeriet bevilja en del av medlen från Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden för projekt gällande tekniskt stöd som ministeriet självt genomför.

Social- och hälsovårdsministeriet får av medel från Europeiska socialfonden bevilja stöd för nationellt betydande utvecklingsprojekt som är förenliga med strukturfondsprogrammet och rör fler än en region. Ministeriet får bevilja en del av medlen från Europeiska socialfonden och Europeiska socialfonden för projekt gällande tekniskt stöd som ministeriet självt genomför.

Närmare bestämmelser om beviljande av stöd och om stödets användningsområden får utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 §

Stöd som beviljas av landskapet

I syfte att utveckla regionerna får landskapet bevilja stöd för

- 1) utvecklingsprojekt som syftar till att skapa regional tillväxt och en mångsidigare näringsstruktur, förutsättningar för utvecklande av innovationer eller utveckling av företagens verksamhetsförutsättningar (*regionalt utvecklingsstöd*); i projekten får investeringarnas andel vara högst hälften av de godtagbara totalkostnaderna för projektet,
- 2) sådana investeringar i infrastruktur som genomförs av kommunerna (*infrastrukturellt investeringsstöd*),
- 3) utvecklingsprojekt som gäller miljön och naturresurserna; i projekten får investeringarnas andel vara högst hälften av de sammanlagda godtagbara kostnaderna för projektet,
- 4) utvecklings- och investeringsprojekt som gäller trafik och infrastruktur,
- 5) utvecklings- och investeringsprojekt som hör till undervisnings- och kulturministeriets förvaltningsområde,
- 6) utvecklingsprojekt som främjar sysselsättning, kompetens och social delaktighet,
- 7) tekniskt stöd,
- 8) kapitalplaceringsverksamhet.

Bestämmelser om behörighetsfördelningen mellan landskapet och tjänsteproducenten vid beviljandet av stöd finns i 18 § i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster.

Landskapet får av medel från Europeiska regionala utvecklingsfonden bevilja stöd för projekt enligt 1 mom. 1–5, 7 och 8 punkten och av medel från Europeiska socialfonden enligt 1 mom. 6 och 7 punkten. Projekt som landskapet självt genomför kan finansieras med såväl nationella medel som strukturfondsmedel.

I fråga om stöd enligt 1 mom. 5 punkten ska landskapet be undervisnings- och kulturministeriet om ett utlåtande om de mest betydande projekten för att säkerställa att projektet inte avviker från lag, förordning, riksdags- och regeringsbeslut som gäller branschen eller laggrundade beslut som hör till undervisnings- och kulturministeriets eller utbildningsstyrelsens behörighet.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om beviljande av stöd och stödets användningsområden samt om utvecklings- och investeringsprojekt enligt 1 mom. 5 punkten som hör till undervisnings- och kulturministeriets förvaltningsområde och det remissförfarande som tillämpas på sådana projekt.

10 §

Stödmottagare

Stöd får beviljas en icke-vinstdrivande juridisk person, och det får beviljas flera stödmottagare gemensamt.

Närmare bestämmelser om stödmottagare och om förfarandet vid beviljande av stöd av mindre betydelse får utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 §

Allmänna villkor för beviljande av stöd

Stöd kan beviljas om

- 1) stödet är motiverat med avseende på de mål som satts för användningen stödet,
 - 2) stödet har betydande konsekvenser för genomförandet av verksamheten,
 - 3) stödmottagaren har tillräckliga ekonomiska och andra förutsättningar för att genomföra verksamheten som stödet beviljas för,
 - 4) stödmottagaren har förutsättningar för att sörja för att verksamheten fortsätter efter det att stödet inte längre är i bruk om detta inte är onödigt på grund av verksamhetens art,
 - 5) resultaten av utvecklingsprojektet kan tillgodogöras allmänt, och
 - 6) de investeringar som stödet gäller kan tillgodogöras allmänt.
- Stöd får inte beviljas eller användas som allmänt stöd för verksamheten.

Närmare bestämmelser om villkoren för beviljande av stöd får utfärdas genom förordning av statsrådet.

12 §

Överföring av stöd för genomförande av projekt

Den som beviljar stöd kan av grundad anledning besluta att stödmottagaren delvis får överlåta genomförandet av projektet till en sådan icke-vinstdrivande juridisk person som uppfyller de krav som ställs på stödmottagare i denna lag. En ytterligare förutsättning för att stöd ska kunna beviljas är att det är ändamålsenligt att överföra stödet med tanke på genomförandet av projektet. Den del av stödet som överförs får uppgå till högst hälften av det stödbelopp som beviljats.

Innan stöd överförs ska stödmottagaren genom avtal som upprättas med dem som stöd överförs till säkerställa att villkoren för beviljande, utbetalning och granskning av stödet är uppfyllda och att villkoren för användningen av stödet iakttas. Stödmottagaren ansvarar för att projektet genomförs korrekt, att villkoren uppfylls och att stödet betalas tillbaka om det återkrävs.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid överföring av stöd får utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 §

Samprojekt

Stöd för att genomföra ett projekt får beviljas flera sökande gemensamt. Stöd får beviljas för samprojekt endast om det är motiverat med tanke på målen för projektet.

Var och en av dem som ansöker om stöd för ett samprojekt ska uppfylla de villkor som ställs på stödmottagare. Samtliga stödmottagare ska delta i finansieringen av projektet med egen finansiering om det inte finns särskilda skäl att avvika från detta krav.

Vid samprojekt ska stödmottagarna ingå ett avtal om genomförande av projektet. I avtalet ska parternas rättigheter och skyldigheter anges. Dessutom ska där anges vilken av parterna som ansvarar för kontakten till den behöriga myndigheten.

För genomförandet av ett samprojekt svarar samtliga stödmottagare solidariskt.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid samprojekt får utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Godtagbara kostnader, stödbelopp och användningstider för stödobjekt

Stöd beviljas för de kostnader som föranleds av projektet som en procentandel av de godtagbara kostnaderna eller som en engångsersättning.

Om inte något annat följer av lagstiftningen om statligt stöd, ska stödmottagaren i sin ansökan uppge alla inkomster som projektet genererar under projektets gång eller en uppskattning om dessa. I sin ansökan om utbetalning ska stödmottagaren uppge de faktiska inkomsterna. De faktiska inkomsterna dras av från de stödberättigande kostnaderna för varje utbetalningsperiod. Projektet får inte generera vinst.

Stödet får inte täcka det fulla beloppet av kostnaderna för ett projekt, och den som ansöker om stöd ska delta i betalningen av de kostnader som orsakas av projektet med egen finansiering om det inte finns särskilda skäl att avvika från detta.

Stödmottagaren ska använda egendom som skaffats genom en investering enligt detta kapitel för vilken investeringsstöd beviljats i fem år efter det att den sista delen av stödet betalats ut. Den som beviljar stödet får av särskilda skäl kräva en längre användningstid, dock högst tio år.

Närmare bestämmelser om godtagbara kostnader, stödbelopp och användningstider för stödobjekt får utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 KAP.

Lönesubvention

15 §

Lönesubvention

Lönesubventioner är stöd som ska främja sysselsättningen av arbetslösa arbetssökande och som landskapet eller Nylands samkommun kan bevilja arbetsgivare för lönekostnader. Syftet med lönesubventionerat arbete är att förbättra arbetslösa arbetssökandes yrkesskicklighet och deras anställbarhet på den öppna arbetsmarknaden.

16 §

Allmänna villkor för beviljande av lönesubvention

För att lönesubvention ska beviljas krävs det att

1) den som anställs med subventionen är arbetslös arbetssökande och landskapet eller Nylands samkommun bedömer att arbetslösheten beror på brister i personens yrkeskompetens och att lönesubventionerat arbete kan förbättra hans eller hennes yrkeskompetens och sysselsättningsmöjligheter på den öppna arbetsmarknaden,

2) den som anställs med subventionen har fyllt 60 år och varit arbetslös utan avbrott i minst 12 månader omedelbart innan lönesubventionen beviljas, eller

3) landskapet bedömer att den som anställs med subventionen har en skada eller sjukdom som väsentligt och permanent eller varaktigt minskar hans eller hennes produktivitet i de arbetsuppgifter som erbjuds.

Om den som anställs med lönesubvention har varit arbetslös en kortare tid än 12 månader utan avbrott omedelbart före beviljandet av subventionen, krävs det för att lönesubvention ska beviljas med stöd av 1 mom. 1 punkten dessutom att han eller hon sannolikt kommer att vara arbetslös i över 12 månader, om lönesubvention inte beviljas.

17 §

Villkor som gäller arbetsgivare i fråga om lönesubvention

Lönesubvention kan beviljas kommuner, samkommuner, sammanslutningar och andra arbetsgivare, dock inte statliga ämbetsverk eller inrättningar.

Lönesubvention beviljas inte, om

1) en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet av produktionsorsaker eller av ekonomiska orsaker har sagt upp en arbetstagare vars uppsägningstid har löpt ut under de 12 månader som föregår ansökan om lönesubvention,

2) subventionen skulle snedvrída konkurrensen mellan andra aktörer som erbjuder samma produkter eller tjänster,

3) arbetsgivaren på ett väsentligt sätt har försummat sin skyldighet att betala löner, skatter eller lagstadgade avgifter eller har väsentliga privaträttsliga betalningsstörningar, om inte landskapet eller Nylands samkommun, av särskilda skäl som hänför sig till den som arbetsgivaren önskar anställa med lönesubvention, anser det ändamålsenligt att bevilja stöd.

Lönesubvention får dock beviljas trots 2 mom. 1 punkten, om arbetsgivaren före ansökan om lönesubvention har återanställt den arbetstagare som sagts upp av produktionsorsaker eller av ekonomiska orsaker.

18 §

Villkor som gäller anställningsförhållandet i fråga om lönesubvention

Lönesubvention kan beviljas om arbetsgivaren förbinder sig att betala lön minst enligt det kollektivavtal som tillämpas på anställningsförhållandet, eller, om det inte finns något tillämpligt kollektivavtal, sedvanlig och skälig lön för arbetet i fråga. Lönesubvention kan dock inte beviljas, om lönen enbart ska bestämmas utifrån arbetsresultatet.

Lönesubvention beviljas inte för anställning av vikarier som avses i 9 § i lagen om alterneringsledighet (1305/2002).

19 §

Överföring av den som anställts med subvention

Om den som får lönesubvention överför den som anställts med subventionen till uppgifter hos någon annan arbetsgivare (*användarföretag*), ska ett meddelande om detta lämnas in till landskapet före överföringen. Ett villkor för överföringen är att användarföretaget inte har förfarit på det sätt som avses i 17 § 2 mom. 1 och 3 punkten. Om ett användarföretag som bedriver näringsverksamhet av produktionsorsaker eller av ekonomiska orsaker har sagt upp en arbetstagare vars uppsägningstid har löpt ut under de 12 månader som föregår överföringen, är överföringen dock möjlig, om användarföretaget har återanställt den uppsagda arbetstagaren i anställningsförhållande före överföringen. Till meddelandet ska den som får lönesubvention foga en försäkran av användarföretaget om att villkoret uppfyllts.

Närmare bestämmelser om villkoren för överföring av arbetstagare som anställts med subvention får utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 §

Beviljande av lönesubvention till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet

Arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet beviljas lönesubvention i form av stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd, när den som anställs med subventionen

1) har en skada eller sjukdom som väsentligt och permanent eller varaktigt minskar produktiviteten i de arbetsuppgifter som erbjuds,

2) inte har varit i anställningsförhållande som gällt tills vidare under de senaste sex månaderna omedelbart före beviljandet av lönesubventionen,

3) saknar yrkesutbildning,

4) har fyllt 50 år,

5) är under 25 år, eller

6) är berättigad till en integrationsplan enligt lagen om främjande av integration.

För anställning av andra arbetslösa arbetssökande än sådana som avses i 1 mom. beviljas arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet lönesubvention i form av stöd av mindre betydelse. Trots 1 mom. 2–4 och 6 punkten beviljas lönesubventionen i form av stöd av mindre betydelse också när den som anställs med subventionen har fyllt 60 år och varit arbetslös utan avbrott i minst 12 månader omedelbart före beviljandet av lönesubventionen. Även för läroavtalsutbildning beviljas lönesubventionen i form av stöd av mindre betydelse.

21 §

Lönekostnader som täcks med lönesubvention

Med lönekostnader som täcks med lönesubvention avses lön som betalas till en arbetstagare före innehållning av den försäkrades lagstadgade avgifter och skatter och dessutom den lagstadgade sjukförsäkringsavgift och arbetspensionsförsäkrings-, olycksfallsförsäkrings- och arbetslöshetsförsäkringspremie och den obligatoriska grupplivförsäkringspremie som den som anställts med subventionen orsakar arbetsgivaren.

Till lönekostnaderna räknas inte

1) semesterersättning eller motsvarande ersättning som betalas till den som anställts med subventionen,

2) lönen för den tid arbetsgivaren med stöd av 7 kap. 4 § i sjukförsäkringslagen (1224/2004) har rätt att få dagpenningförmåner eller med stöd av 139 § i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015) har rätt att få ersättning för lönekostnaderna för den som anställts med subventionen,

3) den del av lönen som bestäms utifrån resultatet av det arbete som den som anställts med subventionen utför,

4) skattefria ersättningar.

22 §

Lönesubventionens belopp och maximitid

Av de i 21 § avsedda lönekostnader som den som anställs med subventionen orsakar arbetsgivaren utgör lönesubventionens belopp

1) högst 30 procent under högst 6 månader, om den som anställs med subventionen har varit arbetslös kortare tid än 12 månader omedelbart före beviljandet av lönesubventionen,

2) högst 40 procent under högst 12 månader, om den som anställs med subventionen har varit arbetslös i minst 12 månader under de senaste 14 månaderna omedelbart före beviljandet av lönesubventionen,

3) högst 50 procent under högst 12 månader, om den som anställs med subventionen har varit arbetslös under de senaste 28 månaderna omedelbart före beviljandet av lönesubventionen; om lönesubventionen beviljas i form av stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd till en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet krävs det dessutom att den som anställs med subventionen inte har haft ett anställningsförhållande som gällt tills vidare under de senaste 24 månaderna omedelbart före beviljandet av lönesubventionen,

4) högst 50 procent under hela anställningsförhållandet, dock högst 24 månader i sänder, om den som anställs med subventionen har en skada eller sjukdom som väsentligt och permanent eller varaktigt minskar produktiviteten i de arbetsuppgifter som erbjuds.

Om lönesubventionen beviljas i flera perioder, bestäms lönesubventionens belopp och maximitid enligt tidpunkten för beviljandet av den första subventionsperioden tills maximitiden för lönesubvention börjar räknas om från början.

23 §

Lönesubventionens belopp och maximitid i vissa fall

I fråga om en förening, en stiftelse eller ett registrerat religionssamfund som anställer en i 22 § 1 mom. 3 punkten avsedd arbetslös arbetssökande i uppgifter som inte betraktas som näringsverksamhet är lönesubventionens belopp under högst 12 månader 100 procent av de lönekostnader för den som anställts med subventionen som motsvarar högst 65 procent av den ordinarie maximiarbetstiden i branschen.

En kommun har rätt att som lönesubvention få 50 procent av lönekostnaderna för den som anställts med subventionen när kommunen sysselsätter en arbetslös arbetssökande på grundval av sysselsättningsskyldigheten.

Oberoende av det som i 22 § 1 mom. föreskrivs om maximitiden för lönesubvention, kan lönesubvention beviljas

1) för högst 24 månader i sänder, om den som anställs med subventionen har fyllt 60 år och varit arbetslös utan avbrott i minst 12 månader omedelbart innan lönesubventionen beviljas,

2) för högst 24 månader i sänder, om en kommun, samkommun, förening eller stiftelse med hjälp av subventionen anställer en person i uppgifter som inte betraktas som näringsverksamhet för att planera och ordna arbetstillfällen och utbildningsplatser och annan sysselsättningsfrämjande service för arbetslösa,

3) för hela utbildningstiden vid läroavtalsutbildning.

I situationer som avses i 3 mom. är lönesubventionens belopp för tiden efter de första 12 månaderna högst 30 procent av de lönekostnader som den som anställs med subventionen orsakar arbetsgivaren. Om den som anställs med subvention och avses i 3 mom. 1 punkten efter perioden med lönesubvention uppfyller de villkor gällande arbetslöshetens längd som anges i 22 § 1 mom. 2 eller 3 punkten, är lönesubventionens belopp med avvikelse från det som föreskrivs ovan det belopp som anges i de punkterna.

24 §

Tillfälligt avbrott

Om utförandet av det lönesubventionerade arbetet och lönebetalningen avbryts för minst en månad, avbryts utbetalningen av lönesubventionen. Tiden för avbrottet räknas inte in i den maximitid för subventionen som föreskrivs i 22 och 23 §.

25 §

Förnyad beräkning av maximitiden

När en person har varit anställd med stöd av lönesubvention hos en eller flera arbetsgivare under den föreskrivna maximitiden, får lönesubvention inte beviljas förrän personen har varit arbetslös arbetssökande i minst 10 månader under de 12 månader som föregår beviljandet av lönesubventionen.

Maximitiden börjar dock alltid räknas om från början, när det har gått 24 månader från det att den sista perioden med lönesubvention gått ut.

Sådan arbetslöshet under 10 månader som avses i 1 mom. krävs inte, om det är fråga om beviljade av lönesubvention i de fall som avses i 22 § 1 mom. 4 punkten eller i 23 § 3 mom.

26 §

Inverkan av annat stöd på lönesubvention

Lönesubventionen får tillsammans med andra stöd som beviljats för lönekostnader och utbildningsersättning som betalas på grundval av läroavtal vara högst lika stor som arbetsgivarens lönekostnader för den som anställts med subventionen.

I fråga om maximibeloppet för lönesubventioner som betalas arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet tillämpas vad som i den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd föreskrivs om kumulering av stöd.

Om lönesubventionen tillsammans med andra stöd som beviljats för lönekostnaderna överstiger det maximibelopp som avses i 1 eller 2 mom., dras den del som överstiger maximibeloppet av från subventionen.

5 KAP.

Ansökan om samt beviljande och utbetalning av stöd

27 §

Ansökan om stöd

Stödet ska sökas innan projektet, företagsverksamheten enligt 3 § 1 mom. 1 punkten eller anställningsförhållandet som utgör grund för lönesubvention enligt 4 kap. inleds.

Stödet söks genom ett system för e-tjänster som tillhandahålls i hela landet om ett sådant finns att tillgå. Om ett sådant system inte är finns att tillgå, kan stöd också sökas med en blankett som lämnas in hos landskapet, Nylands samkommun eller tjänsteproducenten. Lönesubvention kan beviljas trots att anställningsförhållandet har börjat, om det är fråga om beviljande av en ny period med lönesubvention och den nya perioden börjar omedelbart efter det att den föregående subventionsperioden löpt ut. Ansökan om fortsatt subvention ska lämnas in till landskapet innan den föregående subventionsperioden har löpt ut. Lönesubvention kan beviljas trots att anställningsförhållandet har börjat också i fall där den som anställts med subventionen överförs till anställning hos en annan arbetsgivare till följd av överlåtelse av rörelse, fusion eller delning av en sammanslutning eller sammanslagning av sammanslutningar. Förvärvaren av en rörelse eller den mottagande sammanslutningen ska lämna in ansökan om lönesubvention till landskapet inom en månad efter det att den som anställts med subventionen har övergått till anställning hos förvärvaren eller sammanslutningen.

Stödet söks hos det landskap alternativt Nylands samkommun inom vars område projektet i huvudsak ska genomföras eller inom vars område verksamheten i huvudsak ska ske.

Stöd för projekt enligt 8 § söks hos det behöriga ministeriet. Närmare bestämmelser om att ansöka om stöd och att inleda projekt eller företagsverksamhet får utfärdas genom förordning av statsrådet

28 §

Beslut om beviljande av stöd

Stödbeslutet fattas i ett nationellt handläggningssystem om ett sådant finns att tillgå. Stöd får beviljas för kostnader som har uppstått efter det att ansökan blivit anhängig. I fråga om projekt som avses i 3 § 1 mom. 3 punkten får stöd dock beviljas även för kostnader som orsakas av förberedelserna för projektet.

Förutom vad som föreskrivs i denna lag och i den förordning som utfärdas av statsrådet med stöd av lagen, ska stödmottagaren iaktta de villkor och begränsningar som ingår i stödbeslutet.

Närmare bestämmelser om fattande av stödbeslut och om de villkor som gäller användningen av stödet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

29 §

Ansökan om utbetalning av stöd

Utbetalning av stöd söks genom ett system för e-tjänster som tillhandahålls i hela landet om ett sådant finns att tillgå. Om ett sådant system inte är finns att tillgå, kan utbetalning också sökas med en blankett som lämnas in hos landskapet eller Nylands samkommun som beviljat stödet.

En tidsfrist kan fastställas för ansökan om utbetalning av stöd.

Närmare bestämmelser om ansökan om utbetalning, tidsfrister och förfarandet vid utbetalning får utfärdas genom förordning av statsrådet.

30 §

Utbetalning av stöd

Stödet betalas i ett nationellt handläggningssystem om ett sådant finns att tillgå. Stödet betalas retroaktivt på grundval av de faktiska stödberättigande kostnaderna eller enligt en annan kostnadsmodell som fastställts i stödbeslutet.

En första stödbetalning på högst 30 procent av det stödbelopp som beviljats för projektet får betalas som förskott om det är motiverat med hänsyn till genomförandet av projektet. Förskott kan betalas ett offentligt samfund bara om det finns särskilda skäl till detta.

En ersättning som motsvarar stödet kan också betalas till en tjänsteproducent.

Närmare bestämmelser om utbetalning av stöd och om förfarandet vid förskottsutbetalning får utfärdas genom förordning av statsrådet.

31 §

Hinder för utbetalning av stöd

Stöd betalas inte om

- 1) stödmottagaren inte iakttar villkor som ställs i Europeiska unionens eller nationell lagstiftning eller i stödbeslutet,
- 2) det efter det att stödet beviljats visar sig att villkoren för beviljandet inte uppfylls,
- 3) stödet har beviljats felaktigt, till ett för stort belopp eller utan grund,
- 4) Europeiska unionens lagstiftning inte tillåter att stödet betalas.

32 §

Avbrytande av utbetalning

Landskapet eller Nylands samkommun får besluta att avbryta utbetalningen av ett stöd enligt vad som föreskrivs i 19 § i statsunderstödslagen.

6 KAP.

Återbetalning och återkrav av stöd samt avslutande av utbetalning

33 §

Återbetalning av stöd

Om stödmottagaren har fått stödet på felaktiga grunder, till för stort belopp eller uppenbart utan grund, ska denne utan dröjsmål betala tillbaka stödet antingen i sin helhet eller delvis. Stödmottagaren ska också betala tillbaka hela stödet eller en del av det, om stödet inte har kunnat användas på det sätt som förutsatts i stödbeslutet. Om beloppet som ska betalas tillbaka inte överskrider 250 euro, behöver det inte betalas tillbaka.

Bestämmelserna i 1 mom. gäller inte skillnaden mellan det stöd som beviljats på kalkylmässiga grunder och de faktiska kostnaderna.

34 §

Återkrav av investeringsstöd till företag som avslutar sin verksamhet

Landskapet och Nylands samkommun ska förelägga att betalningen av ett stöd gällande en investering som ingår i ett utvecklingsprojekt enligt 3 § 1 mom. 3 punkten ska avslutas och att stöd som redan betalats eller en del av det återkrävas, om stödmottagaren inom den användningstid som avses i 6 § 2 mom.

1) har upphört med sin verksamhet eller på ett väsentligt sätt inskränkt den verksamhet som är föremål för stödet inom det område som hör till den stödnivå som fastställts för stödet,

2) har överlåtit den verksamhet eller egendom som är föremål för stöd eller en del av den till någon annan, och ny motsvarande egendom inte har skaffats i stället för den överlåtna, eller

3) har försatts i konkurs.

I de fall som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten ska återkravet gälla den del av det betalade stödbeloppet som fås så att den del som motsvarar egendomens användningstid dras av från det belopp som motsvarar användningstiden enligt 6 § 2 mom.

Om beloppet som ska återkrävas inte överskrider 250 euro, behöver det inte återkrävas.

35 §

Skyldighet att återkräva stöd på andra grunder

Landskapet och Nylands samkommun ska förelägga att betalningen av ett stöd ska avslutas och att stöd som redan betalats eller en del av det ska återkrävas, om stödmottagaren

1) inte har betalat tillbaka stöd eller delar av det som enligt 33 § ska betalas tillbaka,

2) har använt stödet för ett väsentligen annat ändamål än det har beviljats för,

3) har lämnat myndigheten felaktiga eller vilseledande uppgifter om någon omständighet som väsentligt kan inverka på erhållandet av stödet, dess belopp eller villkor eller hemlighållit en sådan omständighet,

4) har underlåtit att lämna riktiga och tillräckliga uppgifter för utbetalning av stödet,

5) har vägrat att lägga fram material som behövs vid utbetalningen, övervakningen eller granskningen eller att i övrigt bistå vid granskningen, eller

6) har överlåtit ägande- eller besittningsrätten till sådan egendom som förvärvats med stöd enligt 8 eller 9 § innan fem år har förflutit från den dag då sista delen av stödet betalades eller stödmottagaren har avslutat eller väsentligt inskränkt den verksamhet som var föremål för stödet,

7) i fråga om ägarförhållandena har förändrats väsentligt med hänsyn till stöd som betalats som infrastrukturrellt investeringsstöd enligt 9 § innan fem år förflutit från den dag då sista delen av stödet betalades ut och förändringarna måste anses inverka på projektets karaktär eller förutsättningarna för verkställigheten eller på ett omotiverat sätt gynnar något företag eller offentligt samfund, eller

8) i övrigt på ett med 1–7 punkten jämförbart sätt väsentligen brutit mot bestämmelserna om användning av stöd eller villkoren i stödbeslutet.

Landskapet och Nylands samkommun ska besluta att utbetalningen av stöd ska avslutas och att redan utbetalt stöd eller en del av stödet ska återkrävas även när detta krävs i Europeiska unionens lagstiftning.

Om beloppet som ska återkrävas inte överskrider 250 euro, behöver det inte återkrävas.

Vid samprojekt ansvarar samtliga stödmottagare solidariskt för att stödet betalas tillbaka.

36 §

Återkrav av stöd enligt prövning

Landskapet och Nylands samkommun får genom beslut bestämma att betalningen av ett stöd ska avslutas och att stöd som redan betalats eller en del av det återkrävas, om stödmottagaren

1) har underlåtit att uppfylla villkoren i stödbeslutet,

2) efter att ha mottagit stöd blivit föremål för en utsökningsåtgärd, försatts i likvidation eller konkurs eller blivit föremål för saneringsförfarande enligt lagen om företagssanering (47/1993) och något annat inte följer av ändamålet med stödet,

3) har underlåtit att meddela att verksamheten har avslutats eller andra nödvändiga omständigheter vid tillsynen över villkoren i stödbeslutet,

4) har underlåtit att meddela om en ändring i ändamålet för stödet eller någon annan ändring som inverkar på användningen av stödet, eller

5) har förfarit på ett sätt som i praktiken kan jämföras med det som föreskrivs i 34 eller 35 § eller i 1–4 punkten genom att ge en omständighet som ansluter sig till beviljandet, utbetalningen eller användningen av stödet en annan juridisk form än vad som motsvarar sakens faktiska natur eller syfte.

Om beloppet som ska återkrävas inte överskrider 250 euro, behöver det inte återkrävas.

Vid samprojekt ansvarar samtliga stödmottagare solidariskt för att stödet betalas tillbaka.

37 §

Jämkning av belopp som återkrävs

Landskapet eller Nylands samkommun får avstå från att återkräva en del av eller hela det stöd som betalats felaktigt eller utan grund eller från att ta ut en del av eller hela den ränta som ska betalas på stödbeloppet, om det med hänsyn till stödmottagarens omständigheter och verksamhet som helhet betraktat är oskäligt att återkräva det fulla beloppet.

Bestämmelser om jämkning av återkrav i fråga om stöd som beviljats av strukturfondsmedel finns i 62 § 4 mom.

38 §

Tidsfristen för återkrav

Landskapet och Nylands samkommun ska fatta beslut som avses i 33–36 § utan dröjsmål efter att landskapet eller samkommunen har fått kännedom om en sådan omständighet med stöd av vilken utbetalningen av stödet får avbrytas eller avslutas eller stöd återkrävas.

Åtgärder för återkrav av stöd eller uttag av ränta eller dröjsmålsränta på det får inte vidtas efter att tio år har förflutit från det att den sista posten av stödet betalades ut. Gäller i fråga om det stöd som ska återkrävas den användningstid som avses i 6 § 2 mom. eller 14 § 4 mom., räknas fristen på tio år från utgången av denna.

Ett beslut kan fattas även efter den frist på tio år som föreskrivs i 2 mom., om det förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning.

39 §

Återbetalning, återkrav och avslutande av utbetalning av stöd som beviljats av social- och hälsovårdsministeriet eller arbets- och näringsministeriet

Vad som i 33 och 35–38 § föreskrivs om återbetalning och återkrav av stöd och avslutande av utbetalning av stöd som beviljats av landskapen och Nylands samkommun tillämpas också på stöd som beviljats av social- och hälsovårdsministeriet och arbets- och näringsministeriet med stöd av denna lag. Beslut om återkrav och avslutande av utbetalning av stöd fattas av det ministerium som beviljat stödet.

7 KAP.

Europeiska unionens särskilda bestämmelser för strukturfonderna

40 §

Tillämpningsområde

Detta kapitel tillämpas på förvaltningen av programmet Finlands strukturprogram Hållbar tillväxt och jobb 2014–2020. Av paragraferna tillämpas 41–43 och 48 § på förvaltningen av Finlands garantiprogram för att förbättra tillgången på finansiering för tillväxtföretag.

41 §

Den förvaltande myndighetens uppgifter

Utöver de uppgifter som fastställs i den allmänna förordningen svarar den förvaltande myndigheten för strukturfondsprogrammet även för

- 1) inrättandet av ett förvaltnings- och kontrollsystem för programmet i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning i budgetförordningen samt för att systemet fungerar,
- 2) utarbetandet av en utvärderingsplan för programmet, genomförandet av utvärderingarna och framläggningen av utvärderingsrapporterna för kommissionen,
- 3) utarbetandet av en kommunikationsstrategi för programmet,
- 4) verkställandet av informations- och kommunikationsåtgärderna i enlighet med kommunikationsstrategin,
- 5) inrättandet av en central webbplats eller webbportal och förandet av en fondspecifik förteckning över projekten i den,
- 6) informationen om allmänna finansieringsmöjligheter till allmänheten, sökande och stödmottagare.

En del av den förvaltande myndighetens uppgifter kan överföras till förmedlande organ.

I beslut om anvisande av medel har den förvaltande myndigheten rätt att ställa bindande villkor baserade på Europeiska unionens lagstiftning eller nationell lagstiftning som det förmedlande organet ska iaktta och som gäller förvaltningen av programmet och beviljandet, utbetalningen, övervakningen och kontrollen av stödet och fortsatta åtgärder.

Närmare bestämmelser om den förvaltande myndighetens uppgifter och de förfaranden som ska iaktas i dessa samt bestämmelser om överföring av uppgifter till förmedlande organ får utfärdas genom förordning av statsrådet.

42 §

Den attesterande myndighetens uppgifter

Utöver de uppgifter som fastställs i den allmänna förordningen svarar den attesterande myndigheten för strukturfondsprogrammet även för

- 1) att den offentliga finansieringsandelen i strukturfondsprogrammet dras in i fall av regelstridiga utgifter,
- 2) att betalningsprognoser och andra ekonomiska uppgifter lämnas in till Europeiska kommissionen,
- 3) att rapporter om oegentligheter lämnas in till Europeiska kommissionen och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning,
- 4) att sådana utgifter som redan ingått i en ansökan om mellanliggande betalningar för räkenskapsåret inte redovisas i de finansiella reglerna för unionens allmänna budget och i den redovisning enligt artikel 59 i budgetförordningen som tillställs Europeiska kommissionen, om bedömningen av utgifternas lagenlighet och korrekthet ännu inte är avslutad, och att de stödberättigande utgifterna inkluderas i de ansökningar om mellanliggande betalningar som gäller följande räkenskapsår när frågan om utgifternas laglighet och korrekthet avgjorts.

Den attesterande myndigheten får ålägga ett förmedlande organ eller den förvaltande myndigheten att inom utsatt tid vidta lämpliga åtgärder för att korrigera ett fel som orsakats av en oegentlighet och förhindra att felet upprepas.

Den attesterande myndigheten får i samförstånd med den förvaltande myndigheten i ett beslut enligt 41 § 3 mom. om anvisande av medel ställa sådana villkor som de förmedlande organen ska iaktta och som är nödvändiga för fullgörandet av den attesterande myndighetens uppgifter.

Närmare bestämmelser om den attesterande myndighets uppgifter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

43 §

Revisionsmyndighetens uppgifter

Utöver de uppgifter som revisionsmyndigheten för strukturfondsprogrammet har enligt den allmänna förordningen och 8 § i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster, ska revisionsmyndigheten vid behov svara för att man vidtar åtgärder enligt artikel 124.5 i den allmänna förordningen för att återkalla utnämningen av en utsedd myndighet.

Närmare bestämmelser om revisionsmyndighetens uppgifter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

44 §

De förmedlande organens uppgifter

Till de förmedlande organens uppgifter hör att

- 1) besluta om beviljande och utbetalning av stöd, besluta om återkrav av stöd som betalats utan grund och fatta andra beslut om fortsatta åtgärder,
- 2) sköta informationen och kommunikationen till allmänheten, sökande och stödmottagare inom sitt verksamhetsområde i överensstämmelse med den förvaltande myndighetens kommunikationsstrategi,
- 3) övervaka projekt,
- 4) utföra de administrativa kontrollerna och kontrollerna på ort och ställe av utgifter som betalats till stödmottagarna samt utarbeta årliga kontrollplaner,
- 5) utreda oegentligheter, lämna behövliga anmälningar till polismyndigheten och inleda bedrägeribekämpningsinsatser,
- 6) anmäla oegentligheter till den attesterande myndigheten via datasystemet EURA 2014, och
- 7) bistå den förvaltande myndigheten i övervakningskommitténs arbete och utarbeta rapporter om genomförandet av programmet till Europeiska kommissionen.

Det förmedlande organet svarar för uppföljningen av sin del av fullmakten och lämnar uppgifterna till arbets- och näringsministeriet som bär det övergripande ansvaret för kontrollen av fullmakter. Landskapen fungerar som redogörare på grunder som anges i 27 § 3 mom. i förordningen om statsbudgeten (1243/1992).

Det förmedlande organet svarar för den rapportering till den förvaltande myndigheten som grundar sig på bilaga XIII till den allmänna förordningen.

Närmare bestämmelser om de förmedlande organens uppgifter och hur de ska skötas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

45 §

Krav som ställs på förmedlande organ

Förmedlande organ ska uppfylla tillämpliga krav enligt Europeiska unionens och nationell lagstiftning. Bestämmelser om villkoren för att godkänna förvaltande och attesterande myndigheter och förmedlande organ vad gäller uppgifter som överförts till dem finns i bilaga XIII till den allmänna förordningen.

Förmedlande organ ska vid förvaltningen av strukturfondsprogrammet följa Europeiska unionens lagstiftning och den nationella lagstiftningen och iaktta de villkor för medelsanvändning som grundar sig på den lagstiftningen och som förenats med beslutet om anvisande av medel.

Förmedlande organ ska upprätta en beskrivning av sitt förvaltnings- och kontrollsystem och hålla den uppdaterad.

Förmedlande organ ska hålla i sär beviljandet, utbetalningen, kontrollen på ort och ställe och återkrävandet av stöd från strukturfonderna samt övriga fortsatta åtgärder på det sätt som medelsförvaltningen kräver. Vid verkställandet av projekt som det förmedlande organet självt genomför ska genomförandet av projekten hållas åtskilt från uppgifterna ovan.

Närmare bestämmelser om de krav som ställs på förmedlande organ får utfärdas genom förordning av statsrådet.

46 §

Utredningsförfarande mellan den förvaltande myndigheten och förmedlande organ

Om ett förmedlande organ inte sköter sina uppgifter enligt 44 § eller inte uppfyller kraven i 45 §, ska saken utredas genom överläggningar mellan den förvaltande myndigheten och det förmedlande organet.

Om överläggningarna inte inom skälig tid leder till en lösning, får den förvaltande myndigheten föreslå ändringar i fördelningen av det förmedlande organets fullmakt.

Närmare bestämmelser om utredningsförfarandet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

47 §

Den förvaltande myndighetens rätt att återkräva medel av förmedlande organ

Den förvaltande myndigheten får bestämma att strukturfondsmedel ska återkrävas helt eller delvis av ett förmedlande organ om organet använt medlen för något annat ändamål än de har beviljats för eller i användningen av medlen väsentligen brutit mot Europeiska unionens eller nationell lagstiftning eller de villkor för användningen av den förvaltande myndighetens medel som grundar sig på lagstiftningen.

Närmare bestämmelser om det återkravsförfarande som tillämpas av den förvaltande myndigheten får utfärdas genom förordning av statsrådet.

48 §

Anslag och fördelningen av dem

Arbets- och näringsministeriet inför Europeiska unionens strukturfondsmedel och statens finansieringsandel i statsbudgeten i form av fullmakter och förslagsanslag.

Statsrådet beslutar hur anslagen i statsbudgeten ska fördelas. För projekt som stämmer överens med strukturfondsprogrammet anvisar arbets- och näringsministeriet de förmedlande organen Europeiska unionens och statens finansieringsandel av strukturfondsmedel i form av en fullmakt inom ramen för de anslag som ingår i statsbudgeten och förenar vid behov medelsanvändningen med villkor på de grunder som anges i 41 § 3 mom. Arbets- och näringsministeriet får anvisa en finansieringsandel av strukturfondsmedel för att genomföra garantiprogrammet för Finland.

De förmedlande organen ges årligen registreringsrätt för användning av förslagsanslaget. Landskapen fungerar som redogörare på grunder som anges i 27 § 3 mom. i förordningen om statsbudgeten (1243/1992). Användningen av förslagsanslaget i landskapen sker genom en automatiserad betalningsförmedling från datasystemet EURA 2014 via statens betalningsrörelse.

Närmare bestämmelser om fördelningen av medel, finansieringsplanen och ordnandet av betalningsrörelsen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

49 §

Allmänna villkor för beviljande av stöd

Stöd kan beviljas under förutsättning att den finansiering som behövs har anvisats i statsbudgeten.

Ett projekt som finansieras av strukturfondsmedel ska vara förenligt med strukturfondsprogrammet och användningen ska stämma överens med ändamålet enligt partnerskapsavtalet.

När det gäller andra stöd än de som avses i 3 § ska resultaten av utvecklingsprojekten och de investeringar som stödet gäller kunna utnyttjas allmänt.

Stödet ska vara motiverat med tanke på de mål som uppställts för dess användning och stödet ska på ett betydande sätt bidra till genomförandet av projektet.

Stöd får inte beviljas eller användas som allmänt verksamhetsstöd.

De som söker stöd, mottagare av överfört stöd och projekt ska uppfylla de allmänna urvalskriterier enligt artikel 125.3 i den allmänna förordningen som fastställts av övervakningskommittén. Stödmottagare ska uppfylla kraven i strukturfondsprogrammet.

Närmare bestämmelser om villkoren för beviljande av stöd får utfärdas genom förordning av statsrådet.

50 §

Styrgrupper för projekt

För styrning och uppföljning av projekt kan det vid behov utses en styrgrupp som godkänns av den stödbeviljande myndigheten. Den som söker stöd får föreslå styrgruppens sammansättning. I styrgruppen ska tillräckligt många experter ingå..

Behov av ändringar i fråga om genomförandet av projektet, projektets innehåll och finansieringen av projektet behandlas vid behov i styrgruppen innan motsvarande ansökan lämnas till den myndighet som har beviljat stödet.

Närmare bestämmelser om styrgrupper och deras uppgifter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

51 §

Styrgrupp för den riksomfattande åtgärdshelhet som stöds av Europeiska socialfonden

För den riksomfattande åtgärdshelhet som stöds av Europeiska socialfonden kan det tillsättas en styrgrupp med uppgift att strategiskt styra, följa upp och utvärdera helheten och att stödja av genomförandet.

Styrgruppen får vara gemensam för flera åtgärdshelheter och gemensam med en nationell lednings eller styrgrupp eller en annan grupp som tillsatts för motsvarande uppgift.

Närmare bestämmelser om styrgruppen för den riksomfattande åtgärdshelheten och dess uppgifter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

52 §

De förmedlande organens uppföljningsskyldighet och uppgifter som stödmottagare ska lämna för uppföljningen

Det förmedlande organet ska följa genomförandet av ett projekt och utan dröjsmål vidta nödvändiga åtgärder om projektet inte framskrider i enlighet med projektplanen och stödbesluten.

Stödmottagaren ska i samband med ansökan om utbetalning lämna de uppgifter för uppföljningen som anges i de villkor som är förenade med stödbeslutet. I samband med sin sista ansökan om utbetalning ska stödmottagaren lämna en slutrapport för projektet. Att slutrapporten lämnas är en förutsättning för att den sista utbetalningen ska kunna göras.

Närmare bestämmelser om de förmedlande organens uppföljningsskyldighet och de uppgifter som stödmottagare ska lämna för uppföljningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

53 §

Godtagbara kostnader och stödets beloppet

Stöd för ett projekt får beviljas enligt en kostnadsmodell som föreskrivits särskilt genom en förordning och godkänts av den stödbeviljande myndigheten eller på grundval av de godtagbara faktiska, nödvändiga och skäliga kostnader som projektet orsakar.

Naturabidrag som avses i artikel 69 i den allmänna förordningen kan inte användas i strukturfondsprojekt.

Stöd får inte beviljas till den del den offentlig finansieringens andel av de godtagbara kostnaderna för projektet överskrider det högsta tillåtna offentliga stöd som anges i Europeiska unionens lagstiftning.

På användningen av stöd för upphandling av varor och tjänster samt entreprenader tillämpas lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016). I sådana fall ska stödmottagaren lämna en redogörelse för genomförandet av upphandlingen, om inte stödet för projektet beviljats i enlighet med förfarandet med engångsersättning.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om godtagbara kostnader, kostnadsmodeller, grunderna för hur dessa fastställs, användningsområdena för stöd, de högsta stödbeloppen och stödandelarna samt förfaranden.

54 §

Ansökan om och beviljande av stöd

Ansökan om stöd ska göras elektroniskt hos behörig myndighet, och stödbeslutet ska lämnas elektroniskt i ett datasystem som uppfyller kraven enligt 57 §. Ansökan om stöd förutsätter stark autentisering.

Ansökan ska innehålla de uppgifter som den nationella lagstiftning och unionslagstiftning som är tillämplig på projektet samt detta kapitel förutsätter. På undertecknandet av ansökan tillämpas vad som i lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (617/2009) föreskrivs om identifiering av en person och autentisering.

Av stödbeslutet ska framgå det beviljade stödbeloppet och de stödvillkor som anges i detta kapitel samt förutsättningarna för utbetalning och återkrävande av stödet. Av beslutet ska dessutom framgå de villkor och krav som anges i Europeiska unionens lagstiftning och som väsentligen och direkt inverkar på användningen och utbetalningen av stödet. Genom stödbeslutet godkänns projektplanen och fastställs den finansieringsandel som beviljas för projektet.

Närmare bestämmelser om det elektroniska förfarandet vid ansökan om och beviljande av stöd får utfärdas genom förordning av statsrådet.

55 §

Utbetalning och ansökan om utbetalning

Ansökan om utbetalning ska göras elektroniskt hos behörig myndighet i ett system som uppfyller kraven enligt 57 §. På det elektroniska undertecknandet av ansökan om utbetalning tillämpas vad som i lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (617/2009) föreskrivs om identifiering av en person och autentisering. Beslut om utbetalning fattas elektroniskt.

Det förmedlande organet ska fatta beslut om utbetalning elektroniskt i ett datasystem som uppfyller kraven enligt 57 §. Utbetalningen av stöd i landskapen sker genom en automatiserad betalningsförmedling från datasystemet EURA 2014 via statens betalningsrörelse.

Närmare bestämmelser om det elektroniska förfarandet vid ansökning och beviljande av utbetalning får utfärdas genom förordning av statsrådet.

56 §

Myndigheternas rätt att få och lämna ut uppgifter i samband med strukturfondsprogrammet

Utöver vad som i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) föreskrivs om utlämnande av sekretessbelagda uppgifter har den förvaltande myndigheten, den attesterande myndigheten och revisionsmyndigheten samt förmedlande organ trots bestämmelserna om sekretess rätt att avgiftsfritt av andra myndigheter, skatteförvaltningen eller aktörer som sköter offentliga uppdrag få uppgifter som är nödvändiga för behandlingen av ett stödärende och som gäller sökanden eller stödmottagaren, dennes ekonomiska situation och affärs- eller yrkesverksamhet och finansiering med offentliga medel samt andra omständigheter som är betydelsefulla med avseende på stödet.

När uppgifter begärs ska sambandet mellan uppgifterna och det ärende som behandlas samt uppgifternas nödvändighet motiveras.

De myndigheter enligt 1 mom. som har rätt att få uppgifter har trots bestämmelserna om sekretess rätt att till andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag och till Europeiska unionens institutioner lämna ut sådana uppgifter som erhållits i samband med arbetsuppgifter enligt denna lag och som behövs för fullgörande av en kontrolluppgift som föreskrivs för myndigheten, aktören eller institutionen eller som behövs för att utöva tillsyn över att Europeiska unionens och nationell lagstiftning har följts.

Den förvaltande myndigheten, den attesterande myndigheten och revisionsmyndigheten samt förmedlande organ har rätt att trots bestämmelserna om sekretess avgiftsfritt av skatteförvaltningen få sådana uppgifter om sökanden och stödmottagaren som är nödvändiga med tanke på beviljandet av stöd eller tillsynen över stödet.

De uppgifter som nämns i denna paragraf får också lämnas ut elektroniskt eller med hjälp av en teknisk anslutning.

Uppgifter som erhållits med stöd av denna paragraf får inte användas för andra ändamål än de har begärts för.

57 §

Strukturfondsprogrammets datasystem

Den förvaltande myndigheten svarar för genomförandet av det nationella uppföljningssystemet (datasystemet EURA 2014) och för att uppföljningssystemet uppfyller kraven i Europeiska unionens lagstiftning och i denna lag. Datasystemet används för de uppgifter som anges i Europeiska unionens lagstiftning, lagen om regionutveckling och tillväxttjänster och denna lag.

De förmedlande organen ansvarar för att riktiga och tillräckliga uppgifter om ansökning, beviljande och utbetalning av stöd om tillsyn över stöd samt om fortsatta åtgärder och uppföljning hanteras i datasystemet EURA 2014 eller i ett hjälpsystem som godkänts av den förvaltande myndigheten.

Vid överföring av uppgifter från något annat informationssystem ansvarar hjälpsystemets ägare för att innehållet och exaktheten i den överförda informationen motsvarar innehållet i datasystemet EURA 2014.

Hjälpsystemets ägare är skyldig att iaktta de innehållsmässiga krav och den informationsstyrningsplan som gäller datasystemet EURA 2014 på det sätt som den förvaltande myndigheten bestämmer.

Om stöd har sökts i datasystemet EURA 2014 har den sökande och stödmottagaren rätt att i systemet följa hur ärendet med ansökan om stöd och utbetalning, kontrollen och återkrävande av stödet framskrider och de beslut som fattats. För att följa ärendet krävs stark autentisering.

Närmare bestämmelser om strukturfondernas datasystem och den information som lagras i systemen och om utlämnande och användning av informationen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

58 §

Tjänsten ESF Person

Tjänsten ESF-Person är bygger på ett personregister och är ett hjälpsystem till datasystemet EURA 2014. Om ett ESF-projekt har fysiska personer som deltagare, ska en stödmottagare i projektet införa uppgifter om projektets deltagare i registret efter att ha inhämtat deras skriftliga samtycke. Bestämmelser om grunderna för registreringen av personuppgifter och om syftet med den vid utvärderingen av projektets genomslag finns i artikel 27 och 125 i den allmänna förordningen och i artikel 5 i ESF-förordningen. Registeransvarig för tjänsten ESF Person är den förvaltande myndigheten, medan personuppgifterna behandlas av projektets stödmottagare.

En fysisk person har inte rätt att rätta uppgifter om personen som sparats i tjänsten ESF Person.

Den förvaltande myndigheten avgör begäranden om att lämna ut uppgifter för statistiska undersökningar på grundval av ansökan.

59 §

Uppgifternas offentlighet och lagringen av dem

Angående offentligheten för uppgifter som lagrats i datasystemet tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Offentliga är dessutom sådana uppgifter som medlemsstaterna enligt Europeiska unionens lagstiftning på området är skyldiga att offentliggöra. Den förvaltande myndigheten ska sörja för att de uppgifter om stödmottagare, projekt och stödbelopp som lagrats i datasystemet ges offentlighet i de fall och på det sätt som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

På den registrerades rätt att granska de uppgifter som finns om honom eller henne i datasystemet, att korrigera fel eller brister i dem och att avlägsna föråldrad och onödigt information tillämpas personuppgiftslagen (523/1999).

Om Europeiska unionens lagstiftning kräver att det för övervakning av statligt stöd eller annat stöd ska inrättas register, ska ett sådant register bildas av uppgifter i datasystemet EURA 2014 och uppgifterna i det vid behov överföras till ett register över stöd av mindre betydelse eller över något annat stöd.

Närmare bestämmelser om lagring av uppgifter och om lagringstiderna får utfärdas genom förordning av statsrådet.

60 §

Delgivning av beslut

Ett beslut i elektronisk form enligt detta kapitel ska delges på det sätt som föreskrivs i 19 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

61 §

Den förvaltande och den attesterande myndighetens samt revisionsmyndighetens granskningsrätt

Den förvaltande och den attesterande myndigheten samt revisionsmyndigheten får utföra granskningar av förmedlande organ och stödmottagare gällande användningen av strukturfondsmedel. Om stöd har överförts till någon annan gäller granskningsrätten också verksamheten hos mottagaren av det överförda stödet.

Den förvaltande och den attesterande myndigheten samt revisionsmyndigheten får genom ett beslut bemyndiga en annan myndighet eller en oberoende revisor att för dess räkning utföra en granskning av förmedlande organ och stödmottagare rörande användningen av strukturfondsmedel. Revisorn ska vara en revisor som avses i revisionslagen (1141/2015). På revisorn tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när han eller hon arbetar med sådana uppgifter som avses i detta kapitel. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

För att en granskning ska kunna utföras på tillbörligt sätt ska den förvaltande och den attesterande myndigheten samt revisionsmyndigheten eller den bemyndigade revisorn ha tillträde till sådana byggnader, lokaler eller platser som är betydelsefulla med hänsyn till användningen av stödet och rätt att granska dessa och förhållandena hos stödmottagaren samt dennas informationssystem och handlingar. En granskning får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur. Den som utför granskningen har rätt att omhänderta handlingar och annat material som har samband med användningen av stöd, om genomförandet av granskningen på tillbörligt sätt förutsätter detta. Vid granskningen ska 39 § i förvaltningslagen följas.

De myndigheter eller den oberoende revisor som avses i denna paragraf har rätt att avgiftsfritt få handräckning av polisen för granskningen.

Närmare bestämmelser om granskningsrätten får utfärdas genom förordning av statsrådet.

62 §

Särskilda bestämmelser om återkrav vid strukturfondsprojekt

Ett förmedlande organ ska i ärenden som gäller återkrav, återbetalning och andra fortsatta åtgärder sköta beredningen och fatta beslut i datasystemet EURA 2014.

Det förmedlande organet ansvarar för att beslut som avses i 1 mom. fattas och verkställs korrekt.

I fråga om det belopp som återkrävs tillämpas artikel 122.2 i den allmänna förordningen. Det förmedlande organet får låta bli att återkräva belopp som inte överskrider 250 euro.

I fall som gäller återkrav och återbetalning får det förmedlande organet besluta att avstå från att ta ut en del av eller hela räntan på det belopp som återkrävs eller betalas tillbaka, om det med hänsyn till stödmottagarens omständigheter och verksamhet som helhet betraktat är oskäligt att ta ut hela räntan.

Närmare bestämmelser om hur återkrav genomförs tekniskt och om hur betalningsrörelsen ordnas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

63 §

Ändringssökande

Till de beslut av förmedlande organ som avses i detta kapitel ska det fogas en anvisning för begäran om omprövning i elektronisk form på det sätt som föreskrivs i 46 § i förvaltningslagen (434/2003).

Den som söker stöd eller stödmottagaren får hos det förmedlande organ som fatta beslutet begära omprövning av beslutet elektroniskt med hjälp av datasystemet EURA 2014 eller ett hjälpsystem till detta eller hjälpsystemets nättjänst så som föreskrivs i förvaltningslagen.

Det förmedlande organet ska fatta beslut med anledning av en begäran om omprövning i datasystemet EURA 2014, i ett hjälpsystem till detta eller i hjälpsystemets nättjänst och bifoga en besvärсанvisning enligt 47 § i förvaltningslagen.

Ett omprövningsbeslut får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Förvaltningsdomstolens beslut om att avbryta eller avsluta utbetalningen av stöd eller återkalla stöd får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen. Andra beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

64 §

Skyldigheten att bevara dokument

Stödmottagaren ska förvara bokföringsmaterialet och övrigt material från projektet på det sätt som föreskrivs i bokföringslagen (1336/1997). Bokföringsmaterialet och övrigt material som gäller projektet ska förvaras i tio år från det avslutningsdatum för projektet som fastställts i finansieringsbeslutet.

Ett förmedlande organ ska förena stödbeslut med ett villkor där stödmottagarens skyldighet att förvara dokument och förvaringstiden anges.

Det förmedlande organet får genom ett skriftligt meddelande till stödmottagaren förlänga den förvaringstid som avses i 1 mom. med stöd av artikel 140.1 andra stycket i den allmänna förordningen. Om en längre förvaringstid krävs i nationell lagstiftning eller i Europeiska unionens lagstiftning om statligt stöd, ska denna iakttas.

Närmare bestämmelser om förvaring av dokument får utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 KAP.

Särskilda bestämmelser

65 §

Tillsyn, granskningsrätt, utförande av granskning och handräckning

Bestämmelser om tillsynsuppgifter, granskningsrätt, utförande av granskning och nödvändig handräckning som stödmottagaren är föremål för finns i 15–18 § i statsunderstödslagen.

De tillsyns- och granskningsuppgifter som avses i 1 mom. utförs av landskapen, Nylands samkommun och de förmedlande organen för strukturfondsprogrammen samt revisionsmyndigheten, den attesterande myndigheten och den förvaltande myndigheten.

Landskapen och Nylands samkommun får kontrollera och granska tjänsteproducenter på motsvarande sätt.

66 §

Rätt att få och lämna ut uppgifter

Bestämmelser om rätten att få information av en annan myndighet och rätten att lämna ut information till en annan myndighet finns i 31 och 32 § i statsunderstödslagen.

Rätt att få eller lämna ut information som avses i 1 mom. har landskapet, Nylands samkommun, tjänsteproducenten och de förmedlande organen för strukturfondsprogrammen samt revisionsmyndigheten, den attesterande myndigheten och den förvaltande myndigheten.

Arbetsgivaren har dessutom, för att uppfylla den förutsättning för beviljande av lönesubvention som anges i 4 kap., rätt få information om huruvida en person som arbetsgivaren namngett och vars anställningsförhållande upphört under de 12 månader som föregått ansökan om lönesubvention är registrerad arbetssökande.

Uppgifter enligt 1 och 2 mom. får lämnas ut också elektroniskt eller med hjälp av en teknisk anslutning. Uppgifter som erhållits med stöd av 1–3 mom. får inte användas för andra ändamål än de har begärts för.

67 §

Ändringssökande

I beslut av arbets- och näringsministeriet, landskapet eller Nylands samkommun gällande stöd som finansieras av nationella medel får omprövning begäras hos beslutsmyndigheten enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen. I ett beslut av en tjänsteproducent om stöd som finansieras av nationella medel får omprövning begäras hos det landskap eller den samkommun vars tjänst det handlar om.

Ett omprövningsbeslut får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Förvaltningsdomstolens beslut om att avbryta eller avsluta utbetalningen av ett stöd som har beviljats av nationella medel eller att återkalla stödet får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen. Andra beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

68 §

Verkställighet

Ett beslut som fattats med stöd av denna lag får verkställas trots att ändring sökts, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat. Ett beslut som fattats med stöd av 34–37 § och vunnit laga kraft medför direkt utsökbarhet. Bestämmelser om indrivningen finns i lagen om om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

69 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

70 §

Författningar som upphävs

Genom denna lag upphävs lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt (8/2014) och lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (9/2014).

71 §

Övergångsbestämmelser

De lagar som upphävs genom denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den tillämpas på stöd som beviljats med stöd av dem. På en ansökan som var anhängig när denna lag trädde i kraft ska denna lag tillämpas.

I fråga om verkställigheten av samarbetsprogrammen för målet Europeiskt territoriellt samarbete tillämpas de bestämmelser som gällde när denna lag trädde i kraft fram till utgången av programperioden 2014–2020 för Europeiska unionens strukturfondsprogram.

3.

Lag

om privata rekryteringstjänster

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på sådana rekryteringstjänster och andra tjänster i samband med jobbsökning som är oberoende av landskapet och som tillhandahålls av en enskild eller juridisk person samt på uthyrning av arbetskraft.

2 §

Opartiskhet och förbud mot att tillhandahålla minderårig arbetskraft

Tillhandahållare av privata rekryteringstjänster ska vara opartiska.
Minderårig arbetskraft får inte bjudas ut för arbete där anställning av sådan arbetskraft är förbjuden enligt lagen om unga arbetstagare (998/1993).

3 §

Förbud mot att ta ut avgifter för arbetsförmedling

Tillhandahållare av privata rekryteringstjänster får inte av enskilda kunder ta ut avgifter för tjänster som motsvarar de rekryteringstjänster som avses i 12 § 2 mom. i lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster. Ingen avgift får heller tas ut av en inhyrd arbetstagare som efter avslutat uppdrag övergår till ett sådant användarföretag som avses i 1 kap. 7 § i arbetsavtalslagen.

Förbudet mot att ta ut avgift för arbetsförmedling gäller inte verksamhet i vilken finländska ungdomar utomlands och utländska ungdomar i Finland erbjuds en möjlighet till utlandsvistelse i utbyte mot hemarbete i familjer (*förmedling av aupair-arbete*).

Bestämmelser om påföljden vid brott mot förbudet att ta ut avgift för arbetsförmedling finns i 47 kap. 6 § i strafflagen.

4 §

Skyldighet att lämna uppgifter

Arbets- och näringsministeriet har för att följa privata rekryteringstjänster rätt att av tillhandahållare av privata rekryteringstjänster eller organisationer som företräder dessa få uppgifter om tjänsterna. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas ut samt bestämmelser om behandlingen av uppgifterna och om övrigt samarbete.

6 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om upphävande av lagen om sociala företag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen om sociala företag (1351/2003).

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 . Lönesubvention som beviljats ett socialt företag som införts i registret över sociala företag enligt 7 kap. 10 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (916/2012) innan denna lag trädde i kraft får fortsättningsvis betalas ut enligt stödbeslutet fram till utgången av lönesubventionsperioden. När lönesubventionsperioden löper ut kan ett nytt beslut om lönesubvention fattas enligt 7 kap. 10 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice, dock så att lönesubvention betalas högst till den 31 december 2018.

5.

Lag

om ändring av lagen om utkomtskydd för arbetslösa

1 kap

Allmänna bestämmelser

3 §

Förmånstagarnas allmänna rättigheter och skyldigheter

En förmånstagare har en allmän skyldighet att aktivt söka arbete och att vid behov söka sig till och delta i service som stöder hans eller hennes sysselsättning. Förmånstagaren ska dessutom lämna landskapet eller en tjänsteproducent som anvisats av landskapet sådana uppgifter som behövs för att service ska kunna erbjudas samt rapportera om hur jobbsökningen och åtgärder som stöder jobbsökningen framskrider.

Bestämmelser om de tjänster som finns för att stödja förmånstagarens jobbsökning och sysselsättning finns i lagen om regionutveckling och tillväxttjänster (/) och lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster (/).

4 §

Verkställighet av lagen

Landskapet beslutar om de arbetskraftspolitiska förutsättningarna för att få arbetslöshetsförmån i enlighet med det som föreskrivs i 11 kap. 4 §.

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

-
- 15) sysselsättningsfrämjande service:
- a) tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster,
 - b) arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning,
 - c) arbetssökandes frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån enligt 9 kap.,
 - d) arbetsprövning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster,
 - e) arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte enligt lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte (189/2001),
 - f) service enligt 12, 13 och 14 § i lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster, som inte är sådan som gäller klarläggande av arbetsförmågan och arbetskonditionen, som ordnas till stöd för rekrytering eller jobbsökning eller utvecklande av kompetensen och vars omfattning är i genomsnitt minst fyra timmar om dagen och varaktighet högst (till exempel 8 veckor),
- 16) *pendlingsregion* ett område som sträcker sig 80 kilometer från en persons faktiska bostadsort,
- 17) *invandrare* en person som är arbetssökande på det sätt som avses i 4 och 5 § i lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster och som enligt lagen om främjande av integration (/) har rätt till en integrationsplan,
- 18) *tjänsteproducent* en sådan sammanslutning, stiftelse eller enskild näringsidkande som producerar tjänster åt landskapet och som avses i 2 § 4 punkten i lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster.
-

2 kap

Allmänna arbetskraftspolitiska förutsättningar för erhållande av förmåner

1 §

Arbetslös arbetssökande

Som arbetssökande betraktas den vars jobbsökning är i kraft på det sätt som avses i 4–7 § i lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster.

10 §

Studier

Om tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster, arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning och arbetssökandes frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån enligt 9 kap. har ordnats i perioder, ska den arbetssökande inte betraktas som studerande på heltid mellan perioderna.

11 §

Upphörande med heltidsstudier

Eventuellt behov av att precisera termerna, sakinnehållet lika som tidigare.

13 §

Rätt till arbetslöshetsförmån för unga personer som saknar utbildning som ger yrkesfärdigheter

En ung person under 25 år, som efter grundskolan eller gymnasiet inte har genomgått någon utbildning som leder till examen och som ger yrkesfärdigheter (*ung person som saknar utbildning*), ska i föregående ansökningsförfarande som gäller de studier som börjar på höstterminen ha sökt till

minst två studieplatser i fråga om vilka han eller hon uppfyller kriterierna för antagning som studerande. Studierna kan omfatta utbildning som leder till examen och ger yrkesfärdigheter, eller sådana gymnasiestudier som avses i 10 § 2 mom. 2 punkten i fråga om en person som endast slutfört grundskolans lärokurs. Skyldigheten att söka till en utbildning kan inte uppfyllas genom ansökan till en tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster eller en arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning. Höstterminen anses börja den 1 september.

15 §

Giltig orsak att låta bli att söka en studieplats eller att avbryta studierna

En ung person som saknar utbildning har giltig orsak att förfara på det sätt som avses i 13 § 2 mom. om orsaken är

- 1) den ungas hälsotillstånd,
- 2) den ungas inlärningssvårigheter,
- 3) den ungas språkkunskaper,
- 4) den ungas särskilda inriktning på vissa studier, eller
- 5) någon annan omständighet som kan jämföras med dessa.

Som en sådan omständighet som avses i 1 mom. 5 punkten betraktas inte fullgörande av värnplikt eller civiltjänstgöring, om det inte finns särskilda skäl till det.

I sådana fall då studierna avbryts förutsätts det dessutom att det inte har varit möjligt att ordna studierna med beaktande av den ungas hälsotillstånd, inlärningssvårigheter och språkkunskaper.

16 §

Återfående av rätten till utkomstskydd för arbetslösa i fråga om unga personer som saknar utbildning

En ung person som saknar utbildning och som på grund av de begränsningar som anges i 13 § 2 mom. har förlorat sin rätt till arbetslöshetsförmån har rätt till arbetslöshetsförmån på grundval av arbetslöshet, om han eller hon

- 1) har genomgått en utbildning som leder till examen och som ger yrkesfärdigheter, eller
- 2) under minst 21 kalenderveckor har handlat på det sätt som avses i 2 a kap. 14 § 2 mom.

På en ung person som saknar utbildning tillämpas inte bestämmelserna i 13 § 2 mom. och 2 a kap., om han eller hon

1) till följd av begränsningarna i 13 § 2 mom. redan har förlorat sin rätt till arbetslöshetsförmån på grundval av arbetslöshet, och

- 2) inte har återfått sin rätt till arbetslöshetsförmån på grundval av arbetslöshet med stöd av 1 mom.

Bestämmelser om rätt till arbetslöshetsförmåner under tiden för sysselsättningsfrämjande service finns i 10 kap.

2 a kap

Förfaranden som är arbetskraftspolitiskt klandervärda

2 §

Giltig orsak att lämna arbetet

En person har giltig orsak att lämna sitt arbete

- 1) i de fall som avses i 8 kap. 1 § 2 mom. i arbetsavtalslagen,
 - 2) då arbetet inte kan anses lämpligt med beaktande av hans eller hennes arbetsförmåga,
 - 3) om det under de 12 kalenderveckor som direkt föregår uppsägningen inte har funnits arbete i sådan omfattning att det kan räknas in i arbetsvillkoret och det inte har avtalats om regelbundet arbete i ett arbetsavtal,
 - 4) om han eller hon enligt 4 kap. 3 § inte har rätt till jämkad arbetslöshetsförmån och lönen för arbetet är mindre än 1 134 euro i månaden.
-

4 §

Underlåtelse att söka arbete och vägran att ta emot arbete

En arbetssökandes rätt till arbetslöshetsförmåner avbryts 30 dagar efter vägran att ta emot arbete

- 1) för 90 dagar, om den arbetssökande utan giltig orsak vägrar ta emot arbete som han eller hon blivit vald till eller som en arbetsgivare har erbjudit honom eller henne individuellt,

- 2) för 30 dagar, om det arbete som avses i 1 punkten skulle ha varat högst två veckor.

Om en person genom sitt eget förfarande har varit orsak till att ett anställningsförhållande inte har kommit till stånd, anses han eller hon ha vägrat ta emot arbete på det sätt som avses i 1 mom.

Rätten till arbetslöshetsförmåner för en arbetssökande som är permitterad eller får arbetslöshetsförmåner av en orsak som jämföras med permittering avbryts på det sätt som föreskrivs i 1 mom. räknat från vägran att ta emot arbete.

Den arbetssökandes rätt till arbetslöshetsförmåner avbryts på det sätt som avses i 8 a § om han eller hon har underlåtit att söka ett arbete i ett anställningsförhållande som individuellt har erbjudits honom eller henne av landskapet eller en tjänsteproducent eller genom sitt eget förfarande har varit orsak till att han eller hon inte har anställts i ett sådant arbete.

5 §

Giltig orsak att inte söka erbjudet arbete och att vägra ta emot arbete

Det som föreskrivs i 4 § tillämpas bara på arbete

- 1) som med beaktande av den arbetssökandes arbetsförmåga kan anses vara lämpligt för honom eller henne,

- 2) för vilket lön betalas enligt kollektivavtal, eller om det inte finns något kollektivavtal för branschen ska lönen för heltidsarbete vara minst 1 134 euro i månaden,

- 3) som inte berörs av strejk, lockout eller blockad.

En person har giltig orsak att inte söka erbjudet arbete eller att vägra ta emot erbjudet arbete, om

- 1) lönen för ett deltidsarbete och den arbetslöshetsförmån som eventuellt betalas till honom eller henne, efter avdrag av kostnader för arbetsresor och övriga kostnader som beror på att han eller hon tar emot arbetet, blir mindre än den arbetslöshetsförmån som annars betalas till honom eller henne,

- 2) han eller hon inte ges skälig tid att ordna vård för barn och att undanröja svårigheter som beror på arbetsväg och andra motsvarande begränsningar,

- 3) arbetet står i konflikt med hans eller hennes religiösa eller etiska övertygelse,

- 4) arbetet förutsätter utförande av sådana uppgifter som är uppenbart osedliga eller strider mot god sed,

- 5) arbetet är förenat med ett uppenbart hot om våld, eller

- 6) det i arbetet förekommer trakasserier eller annat osakligt bemötande som medför olägenhet eller risker för arbetstagarens hälsa.

En person kan låta bli att söka erbjudet arbete och vägra ta emot erbjudet arbete utan att förlora sin rätt till arbetslöshetsförmåner också av någon annan orsak än de som avses i 1 och 2 mom. och i 6–8 §, om denna orsak kan jämföras med dessa.

6 §

Underlåtelse att söka erbjudet arbete och vägran att ta emot arbete på basis av regional rörlighet

En person har giltig orsak att inte söka och att vägra ta emot erbjudet arbete om de dagliga arbetsresorna vid heltidsarbete skulle överstiga i genomsnitt tre timmar och vid deltidsarbete i genomsnitt två timmar.

7 §

Underlåtelse att söka och vägran att ta emot erbjudet arbete utomlands

En person har giltig orsak att inte söka och att vägra ta emot arbete utomlands, men dock inte i en stat där han eller hon söker arbete och där han eller hon under vistelsen får arbetslöshetsförmån enligt en för Finland bindande internationell rättsakt.

8 §

Skydd för yrkesskicklighet

En person har under tre månader från registreringen som arbetslös arbetssökande eller från ett senare avslutande av heltidsstudier giltig orsak att inte söka och att vägra ta emot arbete som inte motsvarar den yrkesskicklighet som baserar sig på hans eller hennes utbildning och arbetserfarenhet (*skydd för*

yrkesskicklighet). Medan skyddet för yrkesskicklighet gäller har den arbetssökande giltig orsak att inte söka och att vägra ta emot även erbjudet heltidsarbete med iakttagande av vad som föreskrivs i 5 § 2 mom. 1 punkten. Skyddet för yrkesskicklighet börjar om från början när personen har uppfyllt det arbetsvillkor som förutsätts för arbetslöshetsdagpenning och maximitiden för arbetslöshetsdagpenning börjar räknas om från början.

8 a §

Försummelse av aktiv jobbsökning

Om den arbetssökande medan han eller hon är arbetslös försummar att söka i genomsnitt minst en ledig plats för varje hel vecka, har han eller hon inte rätt till arbetslöshetsförmån under 60 dagar. Tiden utan ersättning börjar när det har gått 30 dagar efter utgången av granskningsperioden.

Den 12 veckor långa granskningsperioden för aktiv jobbsökning börjar från det att en person har registrerat sig som arbetslös arbetssökande eller att heltidsstudier har avslutats vid en senare tidpunkt. Om arbetslösheten fortsätter börjar granskningsperioden där den föregående granskningsperioden slutade. Granskningsperioden avslutas även då personen i fråga inleder heltidsarbete som varar minst 90 dagar.

Om den plats som söks inte har erbjudits den arbetssökande på det sätt som avses i 4 § 4 mom., ska platsen vara sådan att den arbetssökande uppfyller kraven för att få den. Om personen genom sitt eget förfarande har varit orsak till att arbetsansökan inte leder till anställning, uppfyller ansökan inte kravet på aktiv jobbsökning enligt 1 mom.

8 b §

Begränsningar som gäller aktiv jobbsökning

Den arbetssökande förutsätts inte söka en ledig plats på det sätt som avses i 8 a § 1 mom. under en vecka då han eller hon har

- 1) arbetat i ett anställningsförhållande eller som företagare,
- 2) deltagit i sysselsättningsfrämjande service,
- 3) deltagit i annan service som stöder kompetensen, jobbsökningen eller företagande som ordnats av landskapet eller en tjänsteproducent, eller
- 4) främjat sin kompetens, jobbsökning, sysselsättning eller inledandet av företagsverksamhet på något annat sätt som han eller hon har kommit överens om med landskapet eller en tjänsteproducent.

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte om den arbetssökandes försummelse beror på sjukdom eller olycksfall, eller om det finns någon annan jämförbar och godtagbar orsak till försummelsen.

Det som föreskrivs i 5–8 § tillämpas på aktiv jobbsökning.

9 §

Uteblivande från ett möte där en integrationsplan ska utarbetas

En invandrare som uteblir från ett möte där en integrationsplan ska utarbetas eller revideras har inte rätt till arbetslöshetsförmåner under de 15 dagar som följer efter uteblivandet från mötet. Rätten till förmån fås dock tillbaka tidigast den dag då integrationsplanen har utarbetats eller reviderats, om inte dröjsmålet med utarbetandet eller revideringen av planen beror på en myndighet som är med och utarbetar eller reviderar planen.

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte om invandraren uteblir från mötet på grund av sjukdom, olycksfall eller av en orsak som inte beror på honom eller henne själv, eller om det finns någon annan godtagbar anledning till att utebli. En tidsperiod utan ersättning föreläggs inte heller när invandraren i förväg har underrättat landskapet eller tjänsteproducenten om att han eller hon är förhindrad att komma till det möte där en integrationsplan ska utarbetas eller revideras och landskapet eller tjänsteproducenten godkänner den orsak som invandraren angett för att mötet ska senareläggas.

Det som föreskrivs i 1 och 2 mom. om uteblivande från ett möte där en integrationsplan ska utarbetas eller revideras ska också tillämpas på uteblivande från en inledande kartläggning enligt 9 § i lagen om främjande av integration.

10 §

Vägran att utarbeta en integrationsplan

Om en invandrare utan giltig orsak vägrar att utarbeta eller revidera en integrationsplan eller genom något annat förfarande än det som avses i 9 § är orsak till att planen inte kan utarbetas eller revideras, har han eller hon inte rätt till arbetslöshetsförmåner under 30 dagar efter vägran. Rätten till förmån fås dock tillbaka tidigast den dag då integrationsplanen har utarbetats eller reviderats, om inte dröjsmålet med utarbetandet eller revideringen av planen beror på en myndighet som är med och utarbetar eller reviderar planen.

En invandrare anses inte ha förfarit på det sätt som avses i 1 mom. på den grunden att han eller hon inte har kunnat nås per telefon i syfte att utarbeta eller revidera en plan.

Det som föreskrivs i 1 och 2 mom. om utarbetandet eller revideringen av en integrationsplan ska också tillämpas på vägran att göra en inledande kartläggning enligt 9 § i lagen om främjande av integration.

12 §

Vägran att delta i service

En arbetssökande har inte rätt till arbetslöshetsförmåner under 60 dagar från vägran, om han eller hon utan giltig orsak vägrar att delta i sysselsättningsfrämjande service.

Om en arbetssökande genom sitt eget förfarande är orsak till att sysselsättningsfrämjande service inte kan ordnas för honom eller henne, anses han eller hon ha vägrat att delta i servicen.

När det gäller sådana frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån som avses i 9 kap. tillämpas det som föreskrivs i 1 och 2 mom. endast på invandrare.

Bestämmelser om rätt till arbetslöshetsförmån för en ung person som saknar utbildning och som har vägrat att delta i frivillig utbildning finns i 2 kap. 13–16 §.

12 a §

Avbrytande av service

En arbetssökande som utan giltig orsak avbryter eller av eget förvållande måste avbryta sysselsättningsfrämjande service har under 60 dagar efter avbrytandet inte rätt till arbetslöshetsförmåner.

När det gäller sådana frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån som avses i 9 kap. tillämpas det som föreskrivs i 1 mom. endast på invandrare.

Om en person har begärt omprövning eller genom besvär sökt ändring av ett beslut som gäller avbrytande av service och det inte kan anses att begäran om omprövning eller besvären uppenbart saknar grund, kan det inte förrän ärendet avgjorts slutligt anses att han eller hon av eget förvållande blivit tvungen att avbryta servicen på det sätt som avses i 1 mom.

Bestämmelser om rätt till arbetslöshetsförmån för en ung person som saknar utbildning och som har avbrutit frivillig utbildning finns i 2 kap. 13–16 §.

13 §

Giltig orsak att vägra delta i service och att avbryta servicen

En person har giltig orsak att vägra delta i sysselsättningsfrämjande service och att avbryta servicen, om

- 1) servicen inte lämpar sig för honom eller henne med beaktande av hans eller hennes hälsotillstånd eller arbets- och funktionsförmåga,
- 2) de dagliga resorna till och från platsen där servicen ordnas överstiger i genomsnitt tre timmar,
- 3) tjänsteproducenten väsentligen försummar sitt ansvar för arbetarskyddet för deltagaren,
- 4) tjänsteproducenten väsentligen försummar att iakttäta lagstiftningen om anordnande av service eller villkoren i det avtal som ingåtts om servicen.

En person har giltig orsak att vägra delta i tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster och arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning och att avbryta utbildningen också om ett arbete inom branschen i fråga inte är lämpligt för honom eller henne med beaktande av hans eller hennes hälsotillstånd och arbetsförmåga eller om försörjningen för personen och dem han eller hon ska försörja inte tryggas på ett rimligt sätt under tiden för utbildningen. Försörjningen för personen och dem han eller hon ska försörja tryggas på ett rimligt sätt om den arbetssökande har rätt till förmåner på samma nivå som arbetslöshetsförmån.

En person har giltig orsak att vägra delta i sysselsättningsfrämjande service eller att avbryta servicen också av någon annan orsak än en sådan som avses i 1 mom., om orsaken kan jämföras med dessa.

14 §

Upprepade förfaranden som är arbetskraftspolitiskt klandervärda

Rätten till arbetslöshetsförmån fås tillbaka när personen i sammanlagt minst tolv kalenderveckor har

2) deltagit i någon annan sysselsättningsfrämjande service än sådana frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån som avses i 9 kap.,

Det som föreskrivs i 1–13 § och 2 kap. 13 § 2 mom. tillämpas inte under tiden för en skyldighet att vara i arbete enligt 1 mom.

5 kap

Förutsättningar för erhållande av arbetslöshetsdagpenning

4 a §

Hur lönesubventionerat arbete och sysselsättningsfrämjande service tillgodoräknas i löntagares arbetsvillkor

Vid lönesubventionerat arbete inräknas i arbetsvillkoret 75 procent av de kalenderveckor då löntagaren har varit i arbete enligt 4 §. En eventuell avrundning görs nedåt till närmaste fulla kalendervecka. Om lönesubventionerat arbete har ordnats med stöd av 28 § i lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster, ska dock alla kalenderveckor som uppfyller arbetsvillkoret inräknas i arbetsvillkoret.

I arbetsvillkoret inräknas även sådana fulla kalenderveckor under vilka personen i fråga sedan han eller hon fyllt 60 år har omfattats av sådan sysselsättningsfrämjande service som ordnats med stöd av 28 § 2 mom. i lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster.

10 §

Arbetsvillkorets giltighet

En person anses ha varit på arbetsmarknaden om han eller hon har varit i arbete som inräknas i arbetsvillkoret eller i arbete som inte inräknas i arbetsvillkoret på grund av den begränsning som anges i 4 a § 1 mom., har varit sysselsatt i företagsverksamhet eller eget arbete eller har deltagit i sysselsättningsfrämjande service eller varit arbetslös arbetssökande på det sätt som avses i 4–7 § i lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster. Som godtagbart skäl till frånvaro från arbetsmarknaden betraktas en persons sjukdom, institutionsvård, rehabilitering, värnplikt, civiltjänstgöring, heltidsstudier, stipendieperiod, barnafödsel, vård av barn som är högst 3 år eller någon annan orsak som kan jämföras med dessa.

11 §

Arbetsvillkoret i vissa situationer

Till den som har fått arbetslöshetsdagpenning enligt denna lag i enlighet med förordningen om social trygghet eller grundförordningen för den tid under vilken han eller hon har sökt arbete i en annan medlemsstat och som inte återvänt som arbetssökande till Finland inom tre månader från det att han eller hon lämnade landet ska arbetslöshetsdagpenning börja betalas på nytt först när han eller hon i fyra veckor har varit i arbete, deltagit i tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster eller deltagit i arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning, eller under motsvarande tid på det sätt som avses i 9 kap. har bedrivit arbetssökandes frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån.

13 §

Självrisktid

Arbetslöshetsdagpenning betalas ut efter det att en person har varit arbetslös arbetssökande på det sätt som avses i 4–7 § i lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster en tid som motsvarar sammanlagt sju fulla arbetsdagar under högst åtta på varandra följande kalenderveckor. Självrisktiden föreläggs en gång per maximal utbetalningstid för arbetslöshetsdagpenning enligt 6 kap. 7 §.

6 kap

Arbetslöshetsdagpenningens belopp och varaktighet

3 §

Betalning av förhöjningsdel och förhöjd förtjänstdel under tiden för sysselsättningsfrämjande service

Förhöjningsdelen och förhöjd förtjänstdel betalas under tiden för sysselsättningsfrämjande service. Förhöjningsdelen och förhöjd förtjänstdel betalas också för tiden mellan sysselsättningsfrämjande serviceåtgärder, om denna tid är högst sju kalenderdagar.

8 §

När dagpenningsperioden börjar från början och lönen räknas om

Om den arbetssökandes arbetsvillkor har uppfyllts i arbete där han eller hon sysselsatts på grundval av skyldigheten enligt 28 § 3 mom. i lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster eller om arbetsvillkoret har uppfyllts efter det att den arbetssökande har fyllt 58 år, räknas inte den lön som ligger till grund för arbetslöshetsdagpenningen om, ifall inte den lön som räknats ut på grundval av de nya inkomstuppgifterna är större än den lön som bestämts tidigare. Om det i arbetsvillkoret för den arbetssökande har räknats in den tid under vilken han eller hon deltagit i sysselsättningsfrämjande service, räknas inte den lön som ligger till grund för arbetslöshetsdagpenningen om.

9 §

Rätt till tilläggsdagar

Löntagares grunddagpenning och inkomstrelaterade dagpenning betalas trots maximitiden enligt 7 § till en arbetssökande under tiden för sysselsättningsfrämjande service, om servicen har ordnats på grundval av skyldigheten enligt 28 § 1 eller 2 mom. i lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster.

7 kap

Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadsstöd

2 §

Väntetiden för arbetsmarknadsstöd

Väntetid tillämpas inte om

3) föräldrade hänvisningar och termer, inget behov av att ändra sakinnehållet

Väntetiden löper inte och minskas inte, med avvikelse från 3 mom., med den tid som personen har varit på arbetsmarknaden

4) under den tid då personen på grund av begränsningarna i 2 kap. 13 § 2 mom. inte får arbetsmarknadsstöd.

5 §

Rätt till arbetsmarknadsstödet förhöjningsdel under tiden för sysselsättningsfrämjande service

Förhöjningsdel betalas under tiden för sysselsättningsfrämjande service. Förhöjningsdel betalas också för tiden mellan sysselsättningsfrämjande serviceåtgärder, om denna tid är högst sju kalenderdagar.

10 §

Självrisktid

Arbetsmarknadsstöd betalas ut efter det att en person har varit arbetslös arbetssökande på det sätt som avses i 4–7 § i lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster en tid som motsvarar sammanlagt sju fulla arbetsdagar under högst åtta på varandra följande kalenderveckor.

9 kap

Arbetssökandes frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån

1 §

Syftet med att stödja studier

Stödet för arbetssökandes frivilliga studier ska förbättra den vuxna befolkningens yrkesskicklighet och möjligheter att få arbete eller behålla sitt arbete och trygga tillgången på yrkeskunnig arbetskraft.

2 §

Allmänna förutsättningar

En arbetssökande som har fyllt 25 år och som studerar frivilligt har rätt till arbetslöshetsförmåner om

- 1) landskapet har konstaterat att den arbetssökande har behov av utbildning och bedömer att stödjande av frivilliga studier är det arbetskraftspolitiskt mest ändamålsenliga sättet att förbättra arbetssökandens yrkesfärdigheter och möjligheter att få arbete eller behålla sitt arbete,

- 2) studierna på ett väsentligt sätt anses förbättra den arbetssökandes möjligheter till sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden, och

- 3) övriga villkor som anges i denna lag uppfylls.

3 §

Förutsättningar för studier

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på studier som betraktas som heltidsstudier enligt 2 kap. 10 § 2 mom. och

- 1) om vilka det föreskrivs i lagen om yrkesutbildning, yrkeshögskolelagen (932/2014) eller universitetslagen (558/2009) och som leder till yrkesinriktad grundexamen, yrkesexamen, specialyrkesexamen eller lägre eller högre högskoleexamen vid ett universitet eller en yrkeshögskola, eller som syftar till att studeranden avlägger delar av nämnda examina, förvärvar tilläggsutbildning eller fortbildning enligt nämnda lagar eller deltar i öppen undervisning vid universitet eller yrkeshögskola,

- 2) som är annan yrkesinriktad utbildning som anordnas i Finland eller som anordnas utomlands av en utbildningsproducent som är verksam i Finland,

- 3) om vilka det föreskrivs i lagen om grundläggande utbildning (628/1998) eller gymnasielagen (629/1998), ifall avsaknaden av utbildning utgör ett hinder för yrkesmässig utveckling, eller

4) om vilka det föreskrivs i lagen om fritt bildningsarbete (632/1998), ifall utbildningen ökar yrkesfärdigheterna och behörigheten och en utbildnings- eller studieplan över studierna uppvisas.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på studier som arbetssökanden bedrivit tidigare endast om studierna bevisligen har avbrutits minst ett år tidigare. Begränsningen gäller inte studier som inletts under ett anställningsförhållande eller under tiden för en periodiserad ekonomisk förmån enligt 3 kap. 6 § 1 mom., eller som bedrivits som tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster eller som arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas, när övriga förutsättningar uppfylls, också på studier på Åland som motsvarar sådana studier som avses i 1 mom. 1, 2 och 4 punkten.

4 §

Avvikande tillämpning av detta kapitel på invandrare

För att invandrades frivilliga studier ska stödjas med arbetslöshetsförmån krävs det att landskapet har konstaterat att invandraren i fråga har behov av utbildning och bedömer att frivilliga studier stöder invandrarens integration och sysselsättning. Studierna ska i huvudsak bedrivas på finska eller svenska, om det inte är fråga om studier i finska eller svenska.

I invandrades frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån kan det utöver studierna även ingå arbetspraktik eller verksamhet inom en frivilligorganisation eller någon annan frivilligverksamhet. Minst hälften av den helhet som stöds ska emellertid bestå av studier eller fullgörande av uppgifter som ansluter sig till studierna.

Förutom de studier som avses i 3 § kan invandrades frivilliga studier stödjas med arbetslöshetsförmån om det är fråga om

- 1) studier i läs- och skrivfärdighet,
- 2) sådana studier som det föreskrivs om i lagen om grundläggande utbildning, om invandraren inte har de kunskaper och färdigheter som nås i den grundläggande utbildningen,
- 3) studier som gör invandraren behörig i sitt yrke i Finland,
- 4) andra studier som förbättrar invandrarens möjligheter att integreras och sysselsättas.

När det gäller stödjande av invandrades frivilliga studier med arbetslöshetsförmån tillämpas inte bestämmelserna i 2 § om den arbetssökandes ålder, 2 § 1 och 2 punkten om de allmänna förutsättningarna för utbildning och 3 § om att studierna ska vara heltidsstudier.

5 §

Ansökan om stöd för studier och utlåtande om stödet

Ansökan om möjlighet att studera med stöd av arbetslöshetsförmån ska göras hos landskapet minst två veckor innan studierna inleds. En överenskommelse om möjligheten för en invandrare att studera med stöd av arbetslöshetsförmån ska tas in i integrationsplanen innan studierna inleds.

Avvikelser från de tider som anges i 1 mom. kan göras om det finns vägande skäl, personen i fråga har inlett studierna under ett anställningsförhållande eller under tiden för en periodiserad ekonomisk förmån enligt 3 kap. 6 § 1 mom., eller om studierna har bedrivits som tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster eller som arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning.

Landskapet lämnar utbetalaren av arbetslöshetsförmån och utbildningsproducenten ett utlåtande om huruvida förutsättningarna enligt 1–4 § och 1 och 2 mom. uppfylls.

6 §

Stödtid

Stöd för en studiehelhet kan under de förutsättningar som anges i detta kapitel ges för högst 24 månader.

Med avvikelse från 1 mom. kan stöd för en studiehelhet ges för högst 48 månader, om målet med studierna är att fullgöra den grundläggande utbildningens lärokurs.

Den arbetssökande kan meddela utbetalaren av arbetslöshetsförmån att han eller hon avbryter de studier som stöds med arbetslöshetsförmån. Meddelandet ska lämnas utan dröjsmål efter det att studierna avbrutits. Tiden för avbrottet räknas inte in i den maximitid som anges i 1 mom., om det finns en giltig orsak till avbrottet. Läroanstaltens ferieperiod betraktas inte som en giltig orsak.

Om den arbetssökandes studierätt har dragits in och senare återställs, anses studierna ha varit avbrutna under den tid den arbetssökande inte hade studierätt.

7 §

Den arbetssökandes skyldigheter

Den arbetssökande ska regelbundet delta i undervisning enligt utbildnings- eller studieplanen.

För att arbetssökanden ska få arbetslöshetsförmån krävs det att han eller hon gör framsteg i studierna. Som tillräckliga framsteg i högskolestudier betraktas att den arbetssökande får i genomsnitt fem studiepoäng per studiemånad för studieprestationer som ingår i den studiehelhet som stöds. I fråga om andra studier förutsätts det att studierna framskrider enligt utbildnings- eller studieplanen.

8 §

Uppföljning av studierna och indragning av stöd

Om den arbetssökande inte gör tillräckliga framsteg i studierna eller underlåter att underrätta utbetalaren av arbetslöshetsförmån om studieframgången på det sätt som utbetalaren av arbetslöshetsförmån har bestämt, upphör rätten till arbetslöshetsförmån från och med den tidpunkt då arbetssökanden inte kan anses ha gjort tillräckliga framsteg i studierna eller då arbetssökanden borde ha underrättat utbetalaren av arbetslöshetsförmån om studieframgången.

Om den arbetssökande utan godtagbar orsak har varit frånvarande från utbildningen enligt utbildnings- eller studieplanen så att det är uppenbart att han eller hon inte kan genomföra de planliga studierna på godtagbart sätt, eller om arbetssökanden annars på ett väsentligt sätt har försummat studierna, upphör rätten till arbetslöshetsförmån från och med den tidpunkt då frånvaron eller försummelsen började.

9 §

Utbildningsproducentens skyldighet att informera

Utbildningsproducenten ska utan dröjsmål underrätta landskapet och utbetalaren av arbetslöshetsförmån om indragning av studierätten, avslutande av studierna och om sådana omständigheter som avses i 8 § 2 mom. För att producenterna ska kunna fullgöra denna skyldighet lämnar landskapet dem namnen på och personbeteckningarna för de studerande vars studier stöds på det sätt som det föreskrivs om i detta kapitel.

10 kap

Bestämmelser om förmåner som betalas under tiden för sysselsättningsfrämjande service

2 §

Berättigade till arbetslöshetsförmåner

Under tiden för sysselsättningsfrämjande service betalas sådan arbetslöshetsförmån som den arbetssökande har rätt till medan han eller hon är arbetslös.

Arbetslöshetsförmånen betalas endast för den tid då personen i fråga är arbetssökande på det sätt som avses i 4 § i lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster. Om personen är sysselsatt på heltid i över två veckor har han eller hon inte rätt till arbetslöshetsförmån.

Arbetslöshetsförmån betalas under tiden för sysselsättningsfrämjande service, även om den arbetssökande inte har rätt till förmånen när servicen inleds, om det beror på

- 1) tid utan ersättning,
- 2) skyldighet att vara i arbete,
- 3) en begränsning enligt 2 kap. 13 § i anslutning till yrkesutbildning,
- 4) självrisktid enligt 5 kap. 13 § eller 7 kap. 10 §,
- 5) väntetid för arbetsmarknadsstöd enligt 7 kap. 2 §, eller
- 6) behovsprövning enligt 7 kap. 6 eller 7 §.

Bestämmelser om rätt till arbetslöshetsförmån för studietiden för en studerande som deltar i tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster eller arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning och som inte kan betraktas som arbetslös enligt 2 kap. 1 § 2 mom. finns i 5 § i detta kapitel.

3 §

Frånvaro från vissa former av sysselsättningsfrämjande service

Under den tid då arbetsprövning, arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte och sådan service som avses i 1 kap. 5 § 1 mom. 15 punkten underpunkt f pågår har en arbetssökande inte rätt till arbetslöshetsförmån för de dagar då han eller hon inte deltar i servicen, om inte frånvaron beror på

4 §

Avvikande tillämpning av denna lag under tiden för sysselsättningsfrämjande service

Om en arbetssökande har vägrat ta emot erbjudet arbete innan sysselsättningsfrämjande service inleds, betalas arbetslöshetsförmån under tiden för servicen trots det som föreskrivs i 2 a kap. 4 §.

Under tiden för tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster, arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning och andra i 9 kap. avsedda frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån än sådana som bedrivs av invandrare tillämpas inte 2 och 2 a kap., 3 kap. 1 § 3 mom., 7 kap. 2 § eller 6 kap. 8 §.

Bestämmelser om betalning av arbetsmarknadsstöd utan behovsprövning under tiden för sysselsättningsfrämjande service finns i 7 kap. 8 §.

5 §

Särskilda bestämmelser om tillväxttjänstutbildning och arbetskraftsutbildning

Under tiden för tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster och arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning betalas arbetslöshetsförmån på det sätt som föreskrivs i 2 § om arbetslösas rätt till arbetslöshetsförmån, även om

1) den studerande enligt 2 kap. 5 och 5 a § ska betraktas som sysselsatt på heltid som företagare, eller

2) den studerande inte är arbetslös eller permitterad, om han eller hon hotas av arbetslöshet.

Om den studerande har rätt till arbetslöshetsförmån med stöd av 1 mom. 1 punkten, betalas han eller hon grunddagpenning, den inkomstrelaterade dagpenningens grunddel eller arbetsmarknadsstöd samt barnförhöjning för utbildningstiden. Om den studerande har rätt till arbetslöshetsförmån med stöd av 1 mom. 2 punkten, har han eller hon också rätt till den inkomstrelaterade dagpenningens förtjänstdel enligt 6 kap. 2 § 1 mom.

Om utbildningen ordnas som fristående helheter så att utbildningsperioderna inte direkt följer på varandra, är den studerande inte i tillväxttjänstutbildning eller arbetskraftsutbildning mellan utbildningsperioderna.

10 a kap

Kostnadsersättning

1 §

Rätt till kostnadsersättning

En arbetssökande som får arbetslöshetsförmån har rätt att få kostnadsersättning för de resekostnader och andra kostnader som uppkommer i samband med att han eller hon deltar i

- 1) tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster,
- 2) arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning,
- 3) invandrades frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån enligt 9 kap.,
- 4) arbetsprövning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster,
- 5) arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte enligt lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte,
- 6) sådan service som avses i 1 kap. 5 § 1 mom. 15 punkten underpunkt f.

En arbetssökande som får arbetslöshetsförmån har rätt att få ersättning för rese- och logikostnader som hänför sig till arbetssökandet. Förutsättningen för att logikostnader ska ersättas är att övernattningen under en resa som hänför sig till arbetssökandet har varit nödvändig på grund av trafikförhållandena och att den har orsakat kostnader. Närmare bestämmelser om vilka resor som ersätts och grunderna för ersättningen av resekostnader utfärdas genom förordning av statsrådet.

Kostnadsersättning till en arbetssökande som ansöker om inkomstrelaterad dagpenning beviljas av arbetslöshetskassan och till en arbetssökande som ansöker om grunddagpenning eller arbetsmarknadsstöd av Folkpensionsanstalten.

2 §

Kostnadsersättningens belopp

Sådan kostnadsersättning som avses i 1 § 1 mom. betalas till ett belopp av 9 euro per dag. Kostnadsersättning betalas dock till ett belopp av 18 euro per dag till den som

- 1) deltar i service som ordnas utanför hans eller hennes pendlingsregion,
- 2) deltar i service som ordnas utanför hans eller hennes hemkommun men inom pendlingsregionen och deltagandet bevisligen orsakar honom eller henne logikostnader.

En studerande som deltar i tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster eller arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning som ordnas utomlands har rätt att i ersättning för logikostnader och andra kostnader under utbildningstiden få 50 procent av det dagtraktamente som en statstjänsteman får i ersättning för resekostnader för en tjänsteresa till landet i fråga.

Till en arbetssökande som deltar i arbetskraftsutbildning eller tillväxttjänstutbildning som ordnas av Stiftelsen Utbildning Nordkalotten betalas 16,82 euro per dag i kostnadsersättning. Inkvarteringen är gratis för arbetssökande som deltar i sådan arbetskraftsutbildning.

Närmare bestämmelser om hur den kostnadsersättning som avses i 1 mom. bestäms och om landskapets och tjänsteproducentens skyldighet att anmäla uppgifter som inverkar på bestämmandet av kostnadsersättningen till arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Ersättningsdagar i fråga om kostnadsersättning

Kostnadsersättning betalas för högst fem dagar per kalendervecka. Till en studerande som deltar i tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster eller arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning som ordnas utomlands betalas kostnadsersättning för högst sju dagar per kalendervecka.

Under den tid då arbetsprövning, arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte och sådan service som avses i 1 kap. 5 § 1 mom. 15 punkten underpunkt f pågår betalas kostnadsersättning endast för de dagar då servicen ordnas och den arbetssökande deltar i servicen.

Närmare bestämmelser om de ersättningsdagar som berättigar till kostnadsersättning utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §

Begränsningar som gäller kostnadsersättning samt när kostnadsersättningen upphör

Kostnadsersättning betalas inte för ferieperioder under tillväxttjänstutbildning enligt lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster, arbetskraftsutbildning enligt lagen om yrkesutbildning och arbetssökandes frivilliga studier som stöds med arbetslöshetsförmån enligt 9 kap. Ersättning betalas dock för den tid under vilken en arbetssökande som får arbetslöshetsförmån under en ferieperiod deltar i inläring i arbetet eller praktik som hör till utbildningen.

Utbetalningen av kostnadsersättning upphör från och med den dag då den arbetssökande har avbrutit servicen. Utbetalningen av kostnadsersättning upphör också om man har beslutat att avbryta servicen.

5 §

Tillämpning av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor

Om inte något annat föreskrivs i detta kapitel tillämpas på kostnadsersättning lagen om arbetslöshetskassor (603/1984) och följande bestämmelser i denna lag:

- 1) 11 kap. 2 § (skyldighet att lämna uppgifter),
- 2) 11 kap. 3 § (beslut om förmåner),
- 3) 11 kap. 5 § (betalningssätt),
- 4) 11 kap. 6 § (tillfälligt avbrott i utbetalningen eller betalning till lägre belopp),

- 5) 11 kap. 10 § (återkrav),
- 6) 11 kap. 13 § (kvittning),
- 7) 11 kap. 14 § (indrivning av arbetslöshetsförmåner i vissa fall),
- 8) 11 kap. 15 § (utmätning av arbetslöshetsförmåner),
- 9) 11 kap. 15 a § (preskription av fordringar),
- 10) 12 kap. (sökande av ändring),
- 11) 13 kap. 1, 3–8 och 10 § (bestämmelser om erhållande och utlämnande av uppgifter).

Om en arbetslöshetsförmån betalas ut utan beslut i enlighet med 11 kap. 8 § och mottagaren av förmånen har rätt att få kostnadsersättning, kan även kostnadsersättningen betalas på motsvarande sätt utan beslut. Kostnadsersättningen betalas då till fullt belopp.

Utkasten till bestämmelser i 11 och 12 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa saknas.

13 kap

Bestämmelser om erhållande och utlämnande av uppgifter

1 §

Rätt att erhålla uppgifter

Folkpensionsanstalten, arbetslöshetskassorna, landskapen och besvärinstanser enligt denna lag har trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att avgiftsfritt få sådana uppgifter som är nödvändiga för att avgöra ett ärende som behandlas eller annars för att verkställa uppdrag enligt denna lag eller en för Finland bindande överenskommelse om social trygghet eller annan internationell rättsakt som gäller social trygghet

- 1) av statliga myndigheter, landskapsmyndigheter och kommunala myndigheter samt av andra offentligtgrättsliga samfund,
- 2) av Pensionsskyddscentralen, pensions- och försäkringsanstalter samt pensionsstiftelser,
- 3) av arbetsgivare, uppdragsgivare och andra som låter utföra arbete, arbetslöshetskassor, arbetsplatskassor samt utbildningsproducenter och andra läroanstalter,
- 4) anordnare av sysselsättningsfrämjande service och andra tjänsteproducenter.

Folkpensionsanstalten och arbetslöshetskassorna har rätt att avgiftsfritt för skötseln av sina uppgifter få

- 1) beslut enligt 11 kap. 4 § för kännedom av landskapen,
- 2) uppgifter om när straff börjar och slutar av straffanstalter; straffanstalten ska lämna uppgifterna omedelbart när en person tas in till anstalten.

3 §

Utlämnande av uppgifter

Trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har Folkpensionsanstalten och arbetslöshetskassorna rätt att till landskapen lämna ut sådana uppgifter som de fått i samband med sina uppdrag och som behövs vid verkställigheten av systemet med utkomstskydd för arbetslösa.

Trots sekretessbestämmelserna kan sådana uppgifter som nämns i 1 mom. lämnas vidare till en behörig myndighet för utredande av förseelser och brott och för väckande av åtal.

14 kap

Särskilda bestämmelser

1 a §

Justerings med lönekoeficient

De belopp som anges i 2 kap. 7 § 1 mom. 7 punkten, 2 a kap. 2 § 1 mom. 4 punkten och 5 § 1 mom. 2 punkten, 5 kap. 4 § 3 mom. och 7 § 1 mom. samt 6 kap. 11 § 2 mom. justeras årligen vid ingången av januari med den lönekoeficient (*lönecoeficient*) som avses i 96 § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare.

3 d §

Övriga bestämmelser om finansieringen

Det rörlighetsunderstöd som avses i 8 kap. och den kostnadsersättning som avses i 10 a kap. finansieras med statsmedel.

Övergångsbestämmelserna saknas.

6.

Lag

om ändring av lagen om altemneringsledighet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras lagen om altemneringsledighet (1305/2002)

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på personer i arbetsavtalsförhållande som är heltidsanställda eller vilkas arbetstid överstiger 75 procent av arbetstiden för en heltidsanställd i branschen. Denna lag tillämpas också på dem som är anställda i tjänsteförhållande eller därmed jämförbar anställning hos staten, kommunerna och andra offentligt rättsliga samfund.

I denna lag avses med arbetsgivare också samfund enligt 1 mom.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *altemneringsledighet* ett arrangemang genom vilket en anställd, i överensstämmelse med ett altemneringsavtal som han eller hon ingått med sin arbetsgivare, för viss tid befrias från de uppgifter som hör till anställningen och arbetsgivaren samtidigt, för motsvarande tid, förbinder sig att anställa en sådan arbetslös person som avses i 2 kap. 1 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa,

8 §

Altemneringsavtal

Arbetsgivaren ska med den altemneringslediga ingå ett skriftligt altemneringsavtal i vilket arbetsgivaren förbinder sig att anställa en vikarie. Altemneringsavtalet ska lämnas till utbetalaren av altemneringsersättning innan altemneringsledigheten börjar.

Till utbetalaren av altemneringsersättning ska det innan altemneringsledigheten börjar eller utan dröjsmål efter det att altemneringsledigheten har börjat även lämnas ett arbetsavtal eller någon annan tillförlitlig utredning om att en vikarie har anställts för tiden för altemneringsledigheten samt en utredning om vikariens arbetslöshet.

De utredningar som avses i 1 mom. ska lämnas till utbetalaren av altemneringsersättning även då altemneringsledigheten periodiseras eller förlängs på det sätt som avses i 7 § 1 och 2 mom.

9 §

Vikarier

Som vikarie ska det anställas en arbetslös person vars arbetslöshet har varat i minst 90 kalenderdagar antingen utan avbrott eller periodvis under de 14 månader som föregått altemneringsledigheten. Den som anställs som vikarie ska vara arbetslös omedelbart före altemneringsledighetens början.

Oberoende av 1 mom. kan det som vikarie anställas en arbetslös person under 30 år som har avlagt yrkes- eller högskoleexamen för högst ett år sedan, eller en arbetslös som är under 25 år eller över 55 år när altemneringsledigheten börjar.

Som vikarie kan det inte anställas en person som betraktas som studerande på heltid enligt 2 kap. 10 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Arbetstiden för vikarien ska vara minst lika lång som den ordinarie arbetstiden för den altemneringslediga. Om någon som är deltidsanställd hos arbetsgivaren är arbetslös enligt 2 kap. 1 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och anställs för det arbete som blivit ledigt på grund av altemneringsledigheten, kan altemneringsledigheten trots 2 kap. 5 § i arbetsavtalslagen ordnas så att en arbetslös person anställs för det arbete som på detta sätt blir ledigt. Ökningen av den sammanlagda

arbetstiden för dessa anställda ska då vara minst lika lång som den ordinarie arbetstiden för den alterneringslediga.

11 §

Verkningar av att vikariens anställning upphör

Om vikariens anställning upphör före utgången av alterneringsledigheten, ska anställningens upphörande inte anses stå i strid med alterneringsavtalet i det fall att

- 1) arbetsgivaren utan dröjsmål och senast inom två månader från det att vikariens anställning upphörde anställer en i 9 § avsedd vikarie i stället, eller
- 2) det utifrån en utredning av arbetsgivaren som kan betraktas som tillförlitlig är uppenbart att det inte finns någon som är lämplig som vikarie i stället för den tidigare.

18 §

Anmälningsskyldighet

Arbetsgivaren ska utan dröjsmål underrätta utbetalaren av alterneringsersättning om anställandet av en vikarie för den tid alterneringsledigheten varar samt om väsentliga förändringar i dennas anställning.

20 §

Sökande av ändring

(upphävs)

21 §

Tillämpning av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor

Om inte något annat bestäms i denna lag ska lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor (603/1984) tillämpas i fråga om ansökan om alterneringsersättning, avslag på grund av för sent inlämnad ansökan, betalningssätt, tillfälligt avbrott i betalningen eller betalning till lägre belopp, antalet förmånsdagar per vecka, beslut om alterneringsersättning, undanröjande av beslut och självrättelse, preskription av återkravsfordringar, skyldighet att lämna uppgifter, rätt att få uppgifter och utmätningens rätt till information, erhållande och utlämnande av uppgifter samt besvärskommittén för utkomstskyddsärenden.

Vad som i lagen om utkomstskydd för arbetslösa bestäms om utmätning av grunddagpenning gäller även för alterneringsersättning som beviljas på basis av grunddagpenningen enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Denna lag träder i kraft den xx xxx 20xx.

Övergångsbestämmelse?

7.

Lag

om ändring av lagen om tillämpning av Europeiska unionens lagstiftning om samordning av de sociala trygghetssystemen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillämpning av Europeiska unionens lagstiftning om samordning av de sociala trygghetssystemen (352/2010) 6 §, 11 § 4 mom. och 23 §,
av dem 6 § sådan den lyder i lag 1557/2015 och 23 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1557/2015, som följer:

6 §

Utsedda behöriga institutioner för vissa fall av sökande av arbete

I grundförordningens artikel 1 q led iii avsedda behöriga institutioner som utses av den behöriga myndigheten är

- 1) landskapen, när artikel 55.4 i tillämpningsförordningen tillämpas,
- 2) i ärenden som gäller grundtrygghetssystemet inom arbetslöshetsförsäkringen Folkpensionsanstalten, när artikel 64.1 led a i grundförordningen tillämpas,
- 3) i ärenden som gäller det inkomstrelaterade systemet inom arbetslöshetsförsäkringen den behöriga arbetslöshetskassan, när artikel 64.1 led a i grundförordningen tillämpas.

I Finland är landskapen de arbetsförmedlingar som avses i grundförordningen och tillämpningsförordningen.

11 §

Hur intyg och andra portabla handlingar ska utfärdas

Landskapen ska utfärda följande intyg:

- 1) intyg enligt första stycket i artikel 55.4 i tillämpningsförordningen om att den berörda personen har anmält sig som arbetssökande,
- 2) intyg enligt andra stycket i artikel 55.4 i tillämpningsförordningen om faktorer som kan påverka rätten till förmåner,
- 3) intyg enligt tredje stycket i artikel 55.4 i tillämpningsförordningen om uppföljningen av den arbetslösa personens situation, om personen fortfarande är registrerad hos arbetsförmedlingen och om personen följer de kontrollförfaranden som fastställts.

Denna lag träder i kraft den xx xxx 20xx.

Övergångsbestämmelse?

8.

Lag

om ändring av lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte

I enlighet med riksdagens beslut

ändras lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte (189/2001)

De ändringar som eventuellt behövs på grund av de ändringar i lagen om utkomstskydd för arbetslösa som gäller aktiv jobbsökning saknas.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

6) *kostnadsersättning* sådan kostnadsersättning enligt 10 a kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa som betalas till den som får arbetslöshetsförmån och som deltar i arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte,

14 §

Begränsningar för arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte

Arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte ska ordnas inom personens pendlingsregion enligt 1 kap. 5 § 1 mom. 16 punkten i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Med personens samtycke kan arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte ordnas också utanför pendlingsregionen.

Denna lag träder i kraft den xx xxx 20xx.

Behov av en övergångsbestämmelse?

9.

Lag

om ändring av lagen om utkomststöd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras lagen om utkomststöd (1412/1997)

De ändringar som eventuellt behövs på grund av de ändringar i lagen om utkomstskydd för arbetslösa som gäller aktiv jobbsökning saknas.

10 a §

Sysselsättningspenning och reseersättning

Till den som får utkomststöd och deltar i arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte enligt lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte betalas för varje dag som personen deltar i verksamheten en sysselsättningspenning som är lika stor som kostnadsersättningen enligt 10 a kap. 2 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Sysselsättningspenning betalas dock inte för de dagar för vilka personen får kostnadsersättning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

11 §

Inkomster som skall beaktas

Som inkomster beaktas dock inte

5) kostnadsersättning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, ersättning för uppehälle enligt lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner (566/2005), förhöjningsdel enligt 6 kap. 3 b § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, skillnaden mellan förhöjd förtjänstdel enligt den paragrafen och förtjänstdel enligt 2 § 1 mom. i samma kapitel samt arbetsmarknadsstödet förhöjningsdel enligt 7 kap. 5 § i samma lag,

Denna lag träder i kraft den xx xxx 20xx.

Behov av en övergångsbestämmelse?

10.

Lag

om ändring av 5 a § i statstjänstemannalagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i statstjänstemannalagen (750/1994) 5 a § 3 mom., sådant det lyder i lag 1454/2016, som följer:

5 a §

I de situationer som avses i 1 och 2 mom. får tjänsten överföras utan det samtycke från tjänstemannen som avses i 5 §, om tjänsten överförs inom eller till tjänstemannens pendlingsregion. Med pendlingsregion avses ett område enligt 1 kap. 5 § 1 mom. 16 punkten i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002).

Denna lag träder i kraft den xx xxx 20xx.

11.

Lag

om ändring av 99 § i beredskapslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i beredskapslagen (1552/2011) 99 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1455/2016, som följer:

99 §

Omständigheter som ska beaktas när ett arbetsförordnande ges

För vårdnadshavaren till ett barn under sju år eller ett kroniskt eller långvarigt sjukt barn får ett arbetsförordnande utanför den pendlingsregion som avses i 1 kap. 5 § 1 mom. 16 punkten i lagen om utkomstskydd för arbetslösa ges endast om upprätthållandet av med tanke på försvaret viktig produktion med beaktande av personens särskilda utbildning eller andra därmed jämförbara orsaker nödvändigt kräver det.

Denna lag träder i kraft den xx xxx 20xx.

12.

Lag

om ändring av 1 och 2 § i lagen om allmänna förutsättningar för stöd som beviljas för ekonomisk verksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om allmänna förutsättningar för stöd som beviljas för ekonomisk verksamhet
(429/2016) 1 § och 2 § 3 punkten som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Lagen tillämpas när den statliga stödmyndigheten, *ett landskap eller en samkommun* beviljar sådant stöd för ekonomisk verksamhet som uppfyller de förutsättningar för statligt stöd som anges i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, om inte något annat föreskrivs i någon annan lag. Lagen tillämpas inte på beviljande av stöd för primärproduktion inom jord- och skogsbruket eller för fiskerinäring.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

3) stödmyndighet den statliga myndighet eller myndighet i *ett landskap eller en samkommun* till vars uppgifter det enligt lagstiftningen hör att sköta ärenden som gäller stöd eller stödprogram eller en sammanslutning eller en stiftelse som beviljar stöd på myndighetens vägnar.

Denna lag träder i kraft den xx xxx 20xx.
